

Waarom de kerk **NIET** het lichaam van Christus is...

...en waarom dat het beste
nieuws OOIT is

Adam de Witt

**Waarom de kerk NIET het lichaam van Christus is... en waarom dat het beste nieuws
OOIT is!**

Door Adam de Witt

Vertaald door Israëlwaarheid.com

Inleiding door de vertaler

De grootste leugen die eeuwenlang door de kerk is herhaald, is dat zij het Lichaam van Christus zou zijn. Deze aanname is zo diep in ons denken verankerd geraakt dat bijna niemand zich nog afvraagt of dit wel waar is. Maar stel je voor dat dit fundament niet klopt. Stel dat de kerk niet het Lichaam van Christus is – zou dat niet alles op zijn kop zetten? Precies dat is de boodschap van dit boek, en het is het beste nieuws ooit.

Want als de kerk werkelijk het Lichaam van Christus zou zijn, dan zouden de leeglopende banken en dichte deuren betekenen dat ook Zijn Lichaam ten einde komt. Maar dat is onmogelijk. Christus' Lichaam leeft, groeit en wordt opgebouwd door God Zelf, los van menselijke instituties en tradities. Wat wij "kerk" noemen is vaak een bouwwerk van mensen: theologieën, leerstellingen en christologieën die als software over de Bijbel heen zijn gelegd. Maar de hardware – Gods Woord – spreekt een andere, veel duidelijkere taal.

Dit boek legt stap voor stap bloot dat er onderscheid is tussen de Bruid van Christus, het Lichaam van Christus en de Vriend van Christus. Het laat zien hoe eeuwen van misvattingen, vertaalfouten en menselijke theologie ons zicht hebben vertroebeld. En het toont aan dat er een plan van God ligt dat veel groter en hoopvoller is dan wat de kerk ooit heeft verkondigd.

We zullen zien hoe verkeerde christologie heeft geleid tot oorlogen, machtsmisbruik en leeg geloof – en hoe een terugkeer naar de zuivere waarheid van de Schrift nieuw leven kan blazen in wat christendom bedoeld is te zijn. De vraag "Wat is het Lichaam van Christus werkelijk?" is geen theoretische discussie, maar een zaak van leven en dood, van hoop en toekomst.

Daarom is dit boek meer dan een studie; het is een oproep. Een oproep om traditie te toetsen aan de Schrift. Om onderscheid te maken tussen wat mensen hebben gebouwd en wat God zelf aan het vormen is. En bovenal: om te beseffen dat Gods plan niet mislukt is, maar juist op het punt staat in volle glorie te verschijnen.

Dit is geen aanval op welwillende gelovigen, maar een ontmaskering van de systemen die hen eeuwenlang hebben misleid. Want wie de waarheid zoekt, zal ontdekken dat de belofte van Christus niet vervaagd is, maar juist helderder schijnt dan ooit.

Voorwoord

"In het begin was het Woord, en het Woord was bij God, en het Woord was God. Hetzelfde was in het begin bij God. Alle dingen zijn door Hem gemaakt; en zonder Hem is niets gemaakt dat gemaakt is." Toen kwamen er dieven om het Woord te stelen, die ongemerkt waren binnengeslopen en de genade van God veranderden in een vrijbrief om Zijn wetten te laten vervallen, zodat de zonde zou toenemen.

Dat is nogal een openingszin voor een voorwoord. Of dit nu dicht bij de waarheid ligt of niet, deze studie moet het uitwijzen.

Maar eerst, wie is Adam de Witt? Laat mij (Adam) dat beantwoorden

Mijn ouders zagen als kinderen hun mooie Rotterdam, dat volgens velen cultureel rijker was dan Amsterdam, door bommen worden verwoest en vervolgens in vlammen opgaan. Toen de waanzin voorbij was, waren er nog maar weinig huizen over. Toen mijn ouders trouwden, voelden ze zich gezegend dat ze een kamer hadden gevonden op de zolder van een drie verdiepingen tellend, laat-Victoriaans herenhuis. Er was daarboven geen badkamer, die werd gedeeld en bevond zich op de begane grond. Hoe krap het ook was, ze stichtten een gezin.

Ik denk dat je kunt zeggen dat er in die tijd een 'cultureel christelijk geloof' bestond, dat werd overgenomen en als waarheid werd beschouwd. Dit leek mensen in staat te stellen om ondanks de meest traumatische ervaringen weer 'op te krabbelen'. Hierdoor leek niemand te wachten op betere tijden om een gezin te stichten, geen betere baan of een huis met drie slaapkamers en drie badkamers.

Toen verwelkomde Australië niet alleen migranten uit Groot-Brittannië, maar ook uit Europa en Amerika. Er werden geen grote beloften gedaan, alleen onderdak in voormalige legerkazernes met de kans om een huis te kopen voor een groeiend gezin als men bereid was het nodige werk te verrichten. Na verloop van tijd kochten mijn ouders een vervallen huis in Zuidoost-Queensland en maakten er een thuis van. De stad waar ik geboren ben was prachtig, vol met cultureel rijke, oude koloniale gebouwen waar de tijd geen rol leek te hebben gespeeld. Voordat de hebzuchtige vastgoedmagnaten hun intrede deden, was er niet veel veranderd sinds Queensland een staat was geworden.

Mijn ouders lieten me dopen in de plaatselijke presbyteriaanse kerk, alleen omdat die aan de overkant van de straat lag waar we woonden. Mijn eerste kennismaking met de Bijbel was toen mijn vader vond dat het goed voor me zou zijn om de basis van Gods woord te leren kennen. Elke week ging ik met veel plezier naar de presbyteriaanse zondagsschool aan de overkant van de straat. Toen ik ongeveer 7 was, verhuisde het gezin naar een ander deel van de stad en dat was het einde daarvan.

Op de openbare scholen in Queensland werd elke vrijdagochtend godsdienstonderwijs gegeven. In die tijd waren er alleen katholieken en protestanten. De ochtend begon op het paraderterrein, waar de katholieken naar hun godsdienstles werden gemarcheerd en de protestanten naar een andere les, allemaal in het ritme van de Radetzky-mars die via de luidsprekers werd afgespeeld. Na de godsdienstlessen kwamen de protestanten en katholieken weer bij elkaar voor 'normaal' onderwijs. Het marcheren was dus een dagelijkse bezigheid,

waarbij de leraren van elke klas in het gelid liepen en "links, links, links rechts links" riepen. In die tijd leek dat volkomen normaal.

Begin jaren zeventig keerde het hele gezin terug naar Nederland, waar ik mijn middelbare schooltijd doorbracht. Toen de examens voorbij waren, vertrok ik vanuit Nederland naar Londen (VK). Mijn ouders dachten dat ik binnen twee weken terug zou zijn. In plaats daarvan bleef ik daar zeven jaar. Vroeger begon je onderaan in een bedrijf, meestal als loopjongen. Langzaam werkte je je omhoog naar betere functies. In mijn geval was dat bij de film- en special effects-afdeling van de Rank Organization. Het meeste werk bestond uit postproductie voor tv-reclames. Later stapte ik over naar de kunstafdeling, waar ik uiteindelijk hoofd van werd.

Toen kwam het midden van de jaren tachtig en het einde van de film was in zicht, omdat videotechnieken steeds beter en goedkoper werden. Dus spaarde ik hard, gaf ik weinig uit aan mezelf en leefde ik als een arme sloeber. Geen tienerleven, alleen maar werken van 9 tot 6 en dan freelancewerk in de avonden en weekenden. Dit alles om te sparen en te sparen, zodat ik op een dag mijn eigen huis zou kunnen kopen. Mijn droom was om niet met schulden of hoge huurlasten te zitten. Het was duidelijk dat ik me in Londen geen huis kon veroorloven en schuldenvrij kon blijven, maar er moest toch een manier zijn. Toen kwam ik een boek tegen met de titel "Handmade Houses". Daarin stonden creatief gebouwde huizen diep in de bossen van Amerika. Mijn gedachte? Als dit daar kon, dan kon het ook in de bush van Queensland. Dus toen ik vond dat ik genoeg had gespaard, was het tijd om 'alles achter me te laten' en terug te gaan naar Australië. Het klonk allemaal als een goed plan, maar het zou niet gemakkelijk worden.

Het was eind 1984 toen ik terug was in Queensland. Het enige redelijke stuk grond dat ik me kon veroorloven zonder al te diep in mijn spaargeld te snijden, lag ver weg in 'Woop Woop' (wat 'ver weg van alles' betekent). Er was geen elektriciteit, geen riolering en geen water. Het was allemaal zo onwerkelijk, ik ging van Londen met een enorme infrastructuur naar een stuk grond waar nog nooit een spade de grond had gebroken. Het was alsof ik een pionier was. Het eerste wat ik moest aanschaffen was een watertank van 2000 gallon, ongeveer 7570 liter (wat als klein werd beschouwd). Toen begon het bouwwerk. Op dat moment begin je meer behoefte aan God te voelen. Bidden om regen was geen grapje in een droog land. Wonderbaarlijk genoeg kwamen er elke keer, net toen de laatste liters bijna op waren, enorme golvende zwarte wolken aan. Dan kwamen de eerste paar zware druppels, snel gevolgd door een stortbui. Deze was meestal zo hevig dat mijn perceel binnen enkele minuten overspoeld werd door kleine riviertjes. De tank raakte niet alleen gevuld, maar liep zelfs over. Op die momenten kon ik letterlijk buiten in de regen douchen. Hoewel het warm weer was, waren de regendruppels verrassend koud.

Het meeste hout voor de bouw van mijn huis kwam van twee onveilige en onstabiele Iron Bark Gum-bomen die gekapt moesten worden. Niets ging verloren, want deze bomen werden naar de plaatselijke zagerij gebracht, waar ze een grote hoeveelheid bruikbaar hout opleverden. Het bouwen van een huis bleek een zware klus, maar wel de moeite waard. Het zware fysieke werk zonder elektrisch gereedschap en onder een brandende zon werd niet gemakkelijker gemaakt door het harde hout, waardoor elke spijker verbogen werd als je erop sloeg. Ik was niet opgeleid als vakman, laat staan voorbereid op Australisch hardhout. Op een dag kwam een plaatselijke christen genaamd Rudy langs om hallo te zeggen en zag hij mijn

worstelingen. Hij leerde me een paar noodzakelijke vaardigheden om met het hardste hout om te gaan dat ik ooit was tegengekomen. Hij was een geschenk uit de hemel.

Om de kost te verdienen, ging ik aan de slag als correspondent voor een lokale krant. Het werk omvatte alles van het interviewen van lokale bewoners tot het maken van advertenties en het bezorgen van de kranten voor alle krantenwinkels in vier graafschappen in dit deel van Zuidoost-Queensland. Soms maakte ik architecturale illustraties voor een aantal bedrijven in Brisbane, dat op meer dan tweeënhalf uur rijden van mijn huis lag. Dit betekende dat ik een paar jaar lang meerdere keren per week in de 'grote stad' moest blijven. In Brisbane had ik de kans om kerkdiensten van vele denominaties bij te wonen.

Als ik weer thuis was in de bush, kwam Rudy soms langs om me te vragen mee te doen aan bijbelstudies met een lokale groep 'bushies'. Mijn studies hielden daar niet op. Na verloop van tijd kwam ik in contact met andere gelovigen en al snel maakte ik deel uit van een nationale bediening. Hun belangrijkste gemeenschap bevond zich zo'n 1550 km 'noordelijker', niet ver van Cairns in de tropen.

Elk jaar reed ik met een paar vrienden, die tot dezelfde bediening behoorden, naar jaarlijkse bijbelkampen van een week. Een deel van de rit duurde vijf uur en er was niets anders te zien dan struikgewas. Als het donker werd, moesten we natuurlijk ergens onderweg een plek vinden om te slapen. Dat betekende meestal dat we een afslag moesten zoeken waar we onze slaapzakken konden uitrollen langs een onverharde weg, soms op paden in de suikerrietvelden. Slapen in de open lucht was niet comfortabel, maar op de een of andere manier slaagden we er altijd in om vrolijk en enthousiast het kamp te bereiken.

Andere leden van de gemeenschap kwamen van heinde en verre. Ik was een van de vele gastsprekers uit Australië. Elk jaar was er ook een zeer gerespecteerde gastspreker uit het buitenland, het ene jaar uit het Verenigd Koninkrijk, het andere jaar uit de Verenigde Staten of Nieuw-Zeeland, enzovoort. 's Avonds werd er veel gepraat, maar ook ideeën uitgewisseld rond het kampvuur, met veel muggen. Op zo'n kamp werd ik tot ouderling benoemd.

Het beproeven van uw geloof werkt geduld

“Beschouw het als een vreugde, mijn broeders, wanneer u allerlei beproevingen ondergaat, want u weet dat de beproeving van uw geloof standvastigheid voortbrengt. En laat de standvastigheid haar volle effect hebben, opdat u volmaakt en compleet zult zijn en aan niets gebrek zult hebben.” Jakobus 1:2-4

De Bijbel staat vol met verhalen over de ontberingen die mensen die de Heer liefhadden moesten doorstaan. Jozef werd door zijn eigen broers als slaaf verkocht, Jeremia werd in een waterput gegooid en Daniël werd voor de leeuwen gegooid. Hoe belangrijk is het om Romeinen 8:17 niet uit het oog te verliezen: "Als wij kinderen zijn, dan zijn wij ook erfgenamen, erfgenamen van God en mede-erfgenamen van Christus, als wij inderdaad met Hem lijden, opdat wij ook met Hem verheerlijkt worden."

Hoewel het pioniersleven op het eerste gezicht avontuurlijk was, waren er momenten dat het erg eenzaam was. Het was niet gemakkelijk om een geschikte partner te vinden in 'Woop Woop'. Het zou niet verkeerd zijn om te zeggen dat ik me ondanks mijn geloof wanhopig eenzaam voelde en dat mijn zwakheid altijd aanwezig was. Het zou eerlijk zijn om te zeggen

dat ik soms geneigd was om met beide ogen open op zoek te gaan naar een partner, bereidwillig maar blind in mijn zoektocht. Natuurlijk hadden de dames die ik ontmoette en die deel gingen uitmaken van mijn leven ook hun eigen verwachtingen. Hun verwachtingen van mij werden gedreven door factoren die alleen zij kenden. Soms waren die niet goed en meestal begon ik hun verwachtingen in te zien zodra de 'roze bril'-fase voorbij was. Ik was niet op zoek naar vriendinnen omwille van het vriendinnen hebben, ik wilde en bad om een liefhebbende vrouw om een gezin te stichten. Toen ik dacht dat ik 'haar' had gevonden, deed ik er alles aan om die visie te verwezenlijken. Pas later kwam ik erachter dat ze medicijnen nodig had om haar geest stabiel te houden. Toen ze weigerde deze in te nemen, ging het vreselijk mis. Op een dag kwam ik thuis van mijn werk en ontdekte ik dat ze weg was. Later wilde ze een deel van mijn huis opeisen. Ik moest hard werken om geld bij elkaar te krijgen om te kopen wat wettelijk vereist was.

De eenzaamheid sloeg weer toe en ik herinner me dat ik het gevoel had dat ik niet meer wist wat geluk was. Het duurde ongeveer een jaar of twee voordat ik weer iemand ontmoette. Ze was uit Canada gekomen om in Australië te blijven. Plotseling waren we een stel. Het was alsof alle last van het alleen zijn weg was. Plotseling bloeide alles op met deze tweede kans. Eindelijk was er een kans om een gezin te stichten.

Maar het zilveren randje kwam met een donkere wolk. In het begin merkte ik een gedragspatroon op, maar ik zag dat als 'kinderziektes'. Maar jaar na jaar werden deze steeds agressiever. Elke keer als ze zich verontschuldigde, zei ze dat het kwam door de situatie in Queensland, dat de hele plaats haar parten speelde. In haar gedachten zou Tasmanië beter zijn. Dus werd het huis verkocht en maakten we de lange reis naar het zuiden. Het duurde even, maar uiteindelijk werd het huis dat we hadden ontworpen gebouwd en konden we er intrekken. Alles leek goed te gaan... voor een tijdje. Wat goed begon, veranderde langzaam in dagelijkse terreur. Later vertelde ze me dat ze niets aan haar uitbarstingen kon doen, dat ze de adrenaline voelde stromen en dat ze dat opwindend vond. Ze schreef het allemaal toe aan haar familieachtergrond.

Ik was niet opgevoed om hiermee om te gaan, ik kwam uit een stabiel gezin waar niemand kwaad van elkaar dacht. Haar familie daarentegen was disfunctioneel, met drugs en nog veel meer. Een van haar zussen pleegde op 16-jarige leeftijd zelfmoord. Vanwege haar 'gebroken verleden' steunde ik haar keer op keer en was ik altijd bereid om haar vele ongepaste uitbarstingen te vergeven. Er leek geen andere keuze dan te bidden, vol te houden en te doen wat nodig was voor de stabiliteit van de kinderen, die toen vier waren. Maar er zijn dingen in het leven die onherstelbaar kapotgaan. Na verloop van tijd had ze avondwerk gevonden, ze zei dat het babysitten was. Zonder al te veel in detail te treden, bleek het een onbetamelijk 'beroep' te zijn dat werd gerund door een lokale motorbende in de stad.

Op een avond had ze een valstrik gezet nadat ze via haar 'beroep' een 'vriendje' had gevonden. Ze had met haar collega 'dames van de nacht' een plan bedacht om mij met behulp van de wet uit mijn huis te laten zetten. Om een lang en vreselijk verhaal kort te maken: na een huwelijk van 15 jaar stond ik op straat, zonder geld, en moest ik hulp zoeken bij een liefdadigheidsinstelling. Ik had voedselbonnen, kleding en benzinebonnen nodig. Van huiseigenaar en vader van vier kinderen was ik vervallen tot slapen in mijn auto. Ze had misbruik gemaakt van een nieuwe wet die aan Tasmaanse mannen was opgelegd. Hiermee had ze me uit mijn eigen huis laten zetten.

Alleen vrouwen konden deze wet activeren en twee politieauto's stopten en ik werd gearresteerd. Toen ik werd vrijgelaten, was er geen aanklacht. Geen misdaad, maar de politie zei dat ze gewoon hun werk deden. Ja, de wet is de wet, goed, slecht of onverschillig. Daarna mocht ik nooit meer naar huis terugkeren. Die wet werd vele jaren later herzien. Dit kwam te laat voor de vele mannen die daardoor zelfmoord hadden gepleegd, en het was te laat voor mij om mijn gezin en mijn huis terug te krijgen. Het enige wat ik voor mijn kinderen kon doen, was bidden dat mijn hemelse Vader ook zonder mij hun Vader zou zijn. Het probleem was echter dat hun moeder ook God uit het gezin had verwijderd en dat de helft van de kinderen na verloop van tijd afdwaalde naar paden die ik nooit voor mogelijk had gehouden.

In het eerste jaar van dakloosheid, wanneer men dag in dag uit, maand na maand, in een verbijsterde toestand door de straten zwerft, leert men wie oprecht is. Dan leert men wie een recht hart heeft voor God, wie zorgzaam is en bereid is om te helpen. Aan de andere kant van de schaal leer je ook wie je dacht dat oprecht was, maar die uiteindelijk maar al te graag verkeerde oordelen velden, zoals 'de vrienden van Job'. Onderscheidingsvermogen is een moeilijke les om te leren.

Er ging meer dan een jaar voorbij van 'hé vriend, heb je een dubbeltje voor me?', voordat iets me uit mijn dodelijke roes haalde. Terwijl ik doelloos door een park liep, reed er een lijkwagen voorbij met een kist bedekt met bloemen. Ik stond er een tijdje naar te kijken en toen kwam er een gedachte bij me op: 'morgen is er weer een nieuwe dag voor mij, in tegenstelling tot die arme stakker. Ik leef en ik wil leven'. Dat betekent niet dat alles ineens veel beter werd, maar er was eindelijk een kans om opnieuw na te denken en ik kon dingen verbeteren, want zoals de psalmist schreef: 'Wacht op de Heer; wees sterk en laat uw hart moed vatten; wacht op de Heer!' Ik had onbewust gewacht.

Er moest een nieuw leven worden opgebouwd. Dat is een enorm verhaal van strijd en gebed, met dankbaarheid voor elke zegen die op mijn pad kwam. Eenzaamheid was een altijd aanwezig onderdeel van de strijd, die een drijvende kracht werd om iemand anders te vinden. Na verloop van tijd vond ik die iemand en niet lang daarna trouwden we. Het bleek dat mijn beproevingen nog niet voorbij waren, ze waren pas halverwege. Er lijkt een spiraal te zijn: gebroken levens trekken gebroken mensen aan.

Later kwam ik erachter dat ze uit een familie kwam waarvan alle leden bipolair of narcistisch waren, en Tasmanian Mental Health had haar als laatste gediagnosticeerd. Na een tien jaar durend, zeer grillig leven waarin ik nooit wist wat ik kon verwachten, werd bij haar een agressieve vorm van kanker vastgesteld. Ik werd haar verzorger en alles wat gedaan kon worden, werd gedaan. Maar binnen een jaar was de strijd verloren.

Tegen die tijd was Tasmanië voor mij een plek van bittere herinneringen geworden. Ik was weer alleen, maar met spoken uit het verleden op elke hoek. Alles voelde leeg en tegen die tijd waren mijn kinderen verspreid over het hele land.

"Niet alleen dat, maar we roemen ook in onze lijden, omdat we weten dat lijden volharding voortbrengt; volharding, karakter; en karakter, hoop." Romeinen 5:3,4. Ik moest een grote verandering doorvoeren en een vriend in Italië bood me de kans om een schone lei te maken, iets totaal anders om de cyclus van het verleden te doorbreken... maar dit was net op het moment dat de Australische regering de meest draconische lockdownwetten oplegde, waardoor het de bijnaam Prison Island kreeg. Ik had net het huis verkocht en de vluchten

geboekt en betaald. Ik mocht Australië niet verlaten. Met de hulp van een senator werd een uitzondering gemaakt en kon ik de laatste vlucht uit het land nemen vanaf Brisbane International. De hele luchthaven was donker, behalve de zones waar de weinigen die vertrokken moesten zijn. Er waren geen winkels open, alles was gesloten en somber.

Dit was geen kwestie van weglopen, maar meer een geval van niets om naar terug te keren. Dus bleef ik een jaar bij mijn vriend in Italië. Het was tijd om deze 'sea change' een succes te maken. Sindsdien heb ik mijn leven elders opnieuw opgebouwd met de zegeningen die God mij heeft geschonken.

Bedankt...

Dank aan de velen die het meest om mij gaven tijdens mijn diepste, meest verpletterende tijden, zo velen die afkomstig waren uit kerken van verschillende denominaties, zij bleken gezegende harten te hebben.

Het werd me duidelijk dat sommige van de vriendelijkste en behulpzaamste mensen juist in deze kerken te vinden waren, omdat ze een hart hebben om goed te doen. Daarom wil ik een duidelijk onderscheid maken tussen kerkgangers en de tradities van de instellingen waar ze naartoe gaan. Wat betreft de gemeenschappen waar ik deel van uitmaakte, waren velen ook zorgzaam, maar tot mijn verdriet waren sommigen die mij in betere tijden het meest steunden, maar al te snel geneigd om mijn tegenslagen te zien als een vloek van God. Zelfs vandaag de dag voel ik nog steeds een soort van "hij heeft het verdiend" bij degenen van wie ik dit het minst had verwacht.

Soms ben ik letterlijk gekleed en gevoed door veel kerkgangers en ja, ook door veel ongelovigen.

Ondanks alle kritiek die dit boek zal uiten op traditionele doctrines die al eeuwenlang worden herhaald, mag dit absoluut niet worden gezien als een aanval op de mensen die met een oprecht hart hun leven hebben gewijd aan wat zij geloven dat juist is. Het doel is om het zuurdeeg te vinden en vervolgens, zoals bij al het goede deeg, het vurige woord van God te gebruiken om het zuurdeeg eruit te bakken. Mijn doel is om hun geloof een perspectief te geven vanuit bijbelse lessen over de werkelijkheid, in plaats van wat te vaak wordt opgevat als allegorische lessen en theologische meningen.

Bovendien ben ik er sterk van overtuigd dat zelfs degenen die meer seculier zijn, geneigd kunnen zijn om te geloven in Gods hand in zaken wanneer een realistisch, bijbels bewezen geval voor gebeurtenissen wordt gepresenteerd. Een mening die in religieuze taal is verpakt, werkt voor hen niet. De waarheid, wanneer die goed wordt verteld, spreekt iedereen aan die het goede wil.

Maar de grootste dank gaat uit naar God en zijn Zoon.

“En alles wat u doet met woorden of daden, doe dat in de naam (autoriteit) van de Heer Jezus, en dank God en de Vader door Hem.” Kolossenzen 3:17

"En ik dank Hem die mij daartoe in staat heeft gesteld, Christus Jezus, onze Heer, dat Hij mij standvastig heeft geacht en mij in de bediening heeft gesteld." 1 Timoteüs 1:12
Waarschuwing voor de lezer.

Soms kan mijn schrijfstijl hard overkomen, omdat ik geen mooie woorden gebruik, en mooie woorden zijn prettig. Maar mooie woorden alleen maken iemand niet sterker in de waarheid. Timotheüs heeft liever dat iemand niet de oren streelt. In plaats daarvan zegt hij ons dat we moeten onderwijzen, zelfs als de tijden daar niet geschikt voor zijn, dat we moeten bestraffen en terechtwijzen, en dat dit de gelovigen sterker maakt. Om Spreuken 27:6 te parafraseren: "Het is beter een klap van een vriend te krijgen dan een kus van een vijand". Zal iemand, telkens wanneer hij iets leest en zegt: "Au", nog steeds de andere wang toekeren en verder lezen? Herhaalde oude 'troostende leringen' moeten misschien worden getoetst en afgezet tegen bijbelse feiten. Als doctrines juist zijn, zullen ze standhouden, zo niet, dan moeten ze vallen. Voor een beter inzicht moeten we toetsen wat ons keer op keer is verteld. Vanaf het begin had God alleen een plan A. Welnu, er is een plan B, en dat is: plan A volgen.

Het begin van het boek

Hoofdstuk 1

Toen iemand van de bediening mij vroeg om het verschil tussen de bruid van Christus en het lichaam van Christus te onderzoeken, leek dat een gemakkelijke taak. Met meer dan 40 jaar bijbelstudie achter de rug en als ouderling van onze gemeenschap dacht ik dat een paar voor de hand liggende verzen voldoende zouden zijn. Dat bleek niet het geval. Wat een artikel voor de nieuwsbrief van de bediening zou worden, werd vier jaar onderzoek en schrijven, en vervolgens meerdere keren herschrijven. Wat begon als een hypothese dat de 'bruid van

Christus' NIET het 'lichaam van Christus' kon zijn, werd een plausibele theorie en bovendien een bewijsbaar feit. Naast het duidelijk maken van de bijbelse argumenten voor 'wie is wie' of 'wat is wat', is het cruciaal om alle valse verhalen rond deze kwesties, en dat zijn er veel, te ontkrachten. Het is niet voldoende om alleen maar te zeggen: "Oh, dit en dat is verkeerd." Ik zou moeten bewijzen waarom, en niet alleen met een paar stukjes informatie, maar met een bijna wetenschappelijke analyse van bewijsmateriaal en overtuigingen. Het simpelweg geloven in een verhaal bewijst namelijk maar één ding: dat men in het verhaal gelooft.

Er was een enorme hoeveelheid historische en bijbelse ondersteuning nodig om deze theorie meer vorm te geven. Al snel bleek dat een paar artikelen in een nieuwsbrief daarvoor niet voldoende waren. Bovendien wilde ik niet dat het boek een opiniestuk zou worden of een bepaalde tendens van een bestaande kerk of afgescheiden groep zou weerspiegelen. Het was van cruciaal belang om details uit alle relevante bronnen te gebruiken.

Omdat bijbelse onderwerpen vele kanten op kunnen gaan, moest ik een eenvoudig hulpmiddel bedenken om de onderwerpen op koers te houden. Soms zou een extra belangrijke uitleg op het verkeerde moment de lijn van de 'les' die ik duidelijk wilde maken, gewoon tenietdoen. Het hulpmiddel dat ik gebruikte was eenvoudig: "100% bewijs volgt later" of woorden van die strekking.

Tweeduizend jaar westerse geschiedenis laat zien dat er een aantal ernstige problemen zijn veroorzaakt door degenen die beweerden 'tegen de poorten van de hel' te staan, terwijl de uitkomst veel beter had kunnen zijn. Zou het kunnen dat het niet kennen van het verschil tussen het Lichaam van Christus en de Bruid van Christus hier iets mee te maken heeft gehad? Als dat zo is, dan had misschien zoveel pijn en verlies voorkomen kunnen worden. Het is echter onrealistisch om na te denken over 'wat als', als we niet kijken naar waarom het mis is gegaan. Elk stukje geschiedenis was een seizoen onder de zon, het ene bovenop het andere. Dat betekent niet dat we gewoon moeten doorgaan met het stapelen van meer van hetzelfde.

Er is een manier om de volgende stukjes geschiedenis beter aan te pakken. Om dat te doen, moeten we weten wie de autoriteit heeft genomen, wie die heeft aangenomen, en vervolgens hoe ze die hebben toegepast en waarom. We moeten weten of ze die hebben aangenomen door usurpatie of door roeping. We moeten weten of zij de Ekklesia waren die zij beweerden te zijn. Inderdaad, ondanks al hun beweringen, moeten we kijken of hun geschiedenis overeenkomt met de bijbelse belofte van vrede. Als hun heerschappij meer rampspoed, ellende en problemen met zich meebracht, dan moeten we open genoeg zijn om te zien dat hun woorden niet overeenkwamen met hun daden (). Als hun verhaal op de een of andere manier niet overeenkwam met hun vruchten, dan moeten we eerlijk en oprecht genoeg zijn om dit onder ogen te zien.

We kunnen natuurlijk excuses voor hen verzinnen, maar dan blijft alles bij het oude, en als het oude niet goed was, willen we dan meer van hetzelfde? Zijn christenen niet geroepen om naar gerechtigheid te streven, of zijn christenen geboren om passief op de hemel te wachten? Waarom zou Jezus willen dat we een boom aan zijn vruchten herkennen? Als het uiteindelijk om gelukzaligheid na de dood gaat, wat maakt het dan uit wat de boom doet? Met de nieuwe seizoenen van de geschiedenis moeten we het juiste zaad zaaien en de aarde op de beste manier bewerken. Dit kan alleen met Gods wijsheid, die Hij voor ons heeft uiteengezet in Zijn woord.

“Wat voor voordeel heeft iemand die zich inspant voor die dingen? Ik heb alle moeite gezien die God de mensenkinderen heeft gegeven om zich mee te bekommeren. Alle dingen die God heeft gemaakt, zijn mooi op hun tijd; Hij heeft ook de hele wereld in hun hart gelegd, zodat de mens het werk dat God van het begin tot het einde heeft gedaan, niet kan doorgronden. (God heeft alle dingen goed gemaakt op hun tijd, en laat de wereld erover twisten, maar niemand zal het werk begrijpen dat God van het begin tot het einde heeft gedaan.) En ik wist dat er voor een mens niets beters was dan blij te zijn en goede werken te doen in zijn leven. (En dus weet ik dat er voor een mens niets beters is dan gelukkig te zijn en goede werken te doen in zijn leven.) Want waarom zou ieder mens eten en drinken en het goede zien van zijn moeite; dit is een gave van God. (Want ieder mens die eet en drinkt en het goede ziet dat voortkomt uit al zijn werk; ja, dit is een gave van God.) Ik heb geleerd dat alle werken die God heeft gemaakt, standvastig blijven tot in eeuwigheid; wij kunnen niets toevoegen aan die werken, noch iets wegnemen van die dingen die God heeft gemaakt, opdat Hij gevreesd wordt (die God heeft gemaakt, opdat Hij gevreesd wordt/opdat Hij vereerd wordt). Prediker 3:9-14 (gemengd uit de LXX en Wycliffe).

Schering en inslag

Prediker 3 vertelt ons dat de geschiedenis een schering en inslag heeft. De schering in het weven is het vaste garen dat wordt gebruikt om te weven, het bepaalt de grootte van het begin tot het einde. In Gods geschiedenis is dat wat God heeft vastgelegd. Dan is er het weefsel van de arbeid van de mens, dat door de schering heen en weer wordt geweven. Het gaat in lagen als lagen van de geschiedenis, elke laag is een seizoen. In elke laag zijn er problemen, maar de schering die God heeft vastgelegd, is standvastig. Voor degenen die hun christologie op het jaar nul na Christus hebben vastgesteld, lag de focus op die inslaglaag, die het begin vormt van hun christelijke wereldbeeld. Daarmee hebben zij de grenzen van hun christologie vastgesteld. Maar er zijn ook mensen die de inslaglagen vóór het jaar nul zien als een continuüm van weefsel, waarbij hun christologie begint met de oneindigheid van God. Voor de westerse geschiedenis is de vraag dan wie de christologie heeft vastgesteld. Het is niet overdreven om te stellen dat dit altijd een kwestie van leven en dood is geweest, omdat iemands collectieve visie op Gods plan van invloed is op de manier waarop zowel individuen als naties keuzes maken en beleid bepalen. Een woord dat in deze studie dan veel zal voorkomen, is 'christologie'. Als zodanig bestaat er een gevoel dat er ... christologie ... op zich bestaat. Maar weinigen kunnen zich voorstellen dat er een juiste versie en een verkeerde versie is.

Met andere woorden, een slechte christologie zou slechte resultaten opleveren en een goede christologie zou goede resultaten opleveren. Die uitspraak suggereert iets waar maar weinig mensen bij stil hebben gestaan, namelijk dat er meer dan één christologie zou kunnen zijn.

Dit boek zal iets onthullen wat maar weinig mensen ooit hebben gedaan, namelijk nagaan of de geaccepteerde christologie de beloften van Jezus in de wereld heeft waargemaakt. Als die geaccepteerde christologie tot oorlogen heeft geleid, zou dat dan niet een teken zijn dat het een slechte versie is?

In de eeuwen van het christendom zijn er oorlogscycli en vredescycli geweest. Een paar generaties genieten doorgaans van tijden van rust en vrede na een periode van chaos. Tijdens de rust lijkt alle chaos van daarvoor vergeten. Dan gebeurt er iets, en breekt er weer oorlog uit. De hele ellendige cyclus gaat maar door. Bij elke cyclus gaan ontelbare levens verloren,

maar ook enorme verliezen aan culturele schoonheid. Ondanks deze cycli lijkt het christendom te zijn gegroeid, maar dat is nu veranderd. Elke keer worden de verliezen voor het christendom steeds groter en wordt het christendom zelf steeds kleiner. Als de heersers in hoge posities een christologie hadden die tot een neerwaartse spiraal leidde, dan betekent dit dat de christologie die hun besluitvorming stuurt, verkeerd moet zijn. Zo simpel is het.

Deze studie zal laten zien wie het beleid voor het christendom heeft bepaald en of dit in overeenstemming is met de wil en de wet van Jezus, en ook waarom zij geloofden wat zij geloofden. Wees gewaarschuwd, deze studie kan voor sommige gelovigen alles op zijn kop zetten. Dit betekent niet dat het christendom een bedrog is. Het betekent dat velen die beweerden het te vertegenwoordigen, het christendom hebben gebruikt zoals zij het begrepen door een verkeerd getheoretiseerde christologie. Om dit te bewijzen zal een groot deel van de theologie aan het licht van Gods woord worden gehouden.

Zou het niet goed zijn om te weten dat het christendom als nooit tevoren zal bloeien met eeuwige vrede? Is dat niet wat Jezus beloofde? Het zou nu duidelijk moeten zijn dat 2000 jaar van een bepaalde christologie, die een rode draad is geweest in alle kerken, heeft geresulteerd in meer van hetzelfde en dat ziet er niet goed uit.

Als het herhalen van hetzelfde dezelfde resultaten oplevert terwijl er betere resultaten nodig zijn, dan moet men de methode veranderen en teruggaan naar de primaire oorzaak om te zien of er een fout zat in de 'programmering' aan het begin.

Zelfs de Ouden wisten dit...

"Een ononderzocht leven is niet de moeite waard om te leven." Socrates (de Bijbel zegt ons dat we ons leven moeten beoordelen. Wat is dan de beste maatstaf om dit te doen? Deze studie zal aantonen dat God die heeft gegeven, maar dat de meeste theologen die hebben "verlaten" (100% bewijs zal worden gegeven).

Evenals degenen die dichter bij onze tijd staan...

Thomas Edison, de uitvinder van de gloeilamp, zei ooit: "Ik heb niet gefaald. Ik heb alleen 10.000 manieren gevonden die niet werken." Zonder Gods meetlat zullen 10.000 manieren om te falen keer op keer worden herhaald, 10.000 manieren plus nog eens 10.000 manieren, totdat er niemand meer over is.

Henry Ford zei ooit: "Falen is gewoon een kans om opnieuw te beginnen, maar dan op een intelligentere manier." We moeten vooruitgaan, maar niet met ruwe intelligentie, maar met Gods wijsheid, want het is duidelijk dat daar veel van ontbrak.

Het is tijd om ons klaar te maken voor de volgende laag van de inslag, dit keer met de juiste christologie. Kan dat? Natuurlijk kan dat. Dan kan het christendom bloeien als nooit tevoren.

Het christendom is niet aan het sterven, het staat op het punt om nieuw leven te worden ingeblazen en te worden wat het bedoeld was te zijn.

Het is echt tijd om de 'inslaglagen' van mythe en traditie af te pellen

De titel van het boek is: "Wat als de kerk niet het lichaam van Christus is?" En geloof me, dat is het beste nieuws OOIT. Als de kerken nu bijna leeg zijn en als de kerk het lichaam van Christus is, zou dat betekenen dat het lichaam van Christus bijna ten einde is. Dat is niet erg geruststellend. Maar als de kerk niet het lichaam van Christus is, kan het wel een lichaam zijn dat aan Christus toebehoort. Het verschil moet worden begrepen. Zelfs nu de invloed van de kerken afneemt, is er een 'gezelschap' van het Lichaam van Christus dat achter de schermen is grootgebracht, zoals de tempelstenen die buiten het tempelterrein worden gevormd...

"En de tempel werd gebouwd met stenen die in de steengroeve waren bewerkt, zodat er tijdens de bouw geen hamer, beitel of ander ijzeren gereedschap te horen was in de tempel." 1 Koningen 6:7

De tempel die in 1 Koningen wordt beschreven, was eigenlijk slechts een werkmodel en verwijst naar de ware tempel waar elk kenmerk van stond. De versie van het Nieuwe Verbond begon met het leggen van de hoeksteen. Levende stenen zijn gevormd, maar nog onzichtbaar en onbekend. Wanneer het volledige aantal levende stenen is bereikt, zal het Lichaam van Christus in zijn glorie verschijnen.

Voor allen die in de Bijbel worden beschreven als 'de schepselen die zuchten naar de openbaring van de zonen van God', is deze verschijning waar zij op hebben gewacht: de openbaring van dat Lichaam van Christus. Het is goed mogelijk dat de enige schepselen die naar deze openbaring zuchten, degenen zijn die weten waarnaar zij moeten zuchten. Dat betekent dat zij zelf gelovigen zijn, van wie velen leken zijn. Betekent dit dat de leken in de kerk hun hoop hebben verloren? Helemaal niet, maar hun roeping binnen Gods plan zal dan beter begrepen worden, en geloof me, dat zal geweldig zijn.

Bijna niemand weet dat er verschillende 'lichamen' zijn. Ze weten ook niet hoe deze aan Jezus worden gegeven en aan Hem worden toegevoegd. In plaats daarvan is de meeste gelovigen traditioneel geleerd dat er één lichaam is met verschillende titels. Dat betekent dat er een christologie bestaat die niet leert dat het Lichaam van Christus de Bruid van Christus is, noch dat er een Vriend van Christus is... en als dat wel het geval is, dan leert deze christologie dat dit gewoon verschillende aspecten van hetzelfde zijn. Als dit in feite echt verschillende lichaamsgroepen zijn met drie unieke roepingen, dan is de geaccepteerde christologie op deze punten onjuist. Deze punten reiken ver en dringen diep door in bijna alle aspecten van die christologie, waardoor deze ver naast de waarheid ligt en gelovigen verkeerd informeert, omdat christologie een cruciale rol speelt bij het vormgeven van het christelijke denken en het informeren van christelijke reacties op dringende kwesties. Zou het dan niet goed zijn om te onderzoeken wat er in Jezus' naam is onderwezen?

"Streef ernaar jezelf aan God te bewijzen als een arbeider die zich niet hoeft te schamen, die het woord van de waarheid recht snijdt." 2 Timoteüs 2:15

"Als je deze dingen voor de broeders brengt, zul je een goede dienaar van Christus Jezus zijn, getraind in de woorden van het geloof en de goede leer die je hebt gevolgd." 1 Timoteüs 4:6

"En de Heer zei: "Wie is dan de trouwe en verstandige rentmeester, die zijn meester over zijn huisgezin zal aanstellen om hun op het juiste moment hun deel van het voedsel te geven?"

Lucas 12:42

Een ware christologie geeft het juiste 'voedsel' op het juiste moment door wijze rentmeesters over het heerschappij van Jezus, zodat de beloften van Jezus worden vervuld (van kracht

worden). Daarom is een studie nodig naar de geaccepteerde christologie, niet om het christendom aan te vallen, maar om degenen aan de kaak te stellen die bijbelse waarheden hebben ingeruild voor religieuze mysteries die de beloofde volheid van het christendom tegenhouden.

"Ik heb wachters op uw muren geplaatst, o Jeruzalem, die dag en nacht nooit zullen zwijgen: gij die de Heer gedenkt, zwijgt niet," Jesaja 62:6

"Zo heb Ik u, mensenkind, tot wachter over het huis van Israël aangesteld; daarom zult u het woord uit mijn mond horen en hen namens Mij waarschuwen." Ezechiël 33:7

Een wachter hoort wat de Heer leert en waarschuwt anderen als er iets niet in orde is. Als kan worden aangetoond dat de geaccepteerde christologie de beloften van de Heer niet heeft waargemaakt, zoals blijkt uit het heerschappijgebied waar Jezus zijn arbeiders 'in het veld' heeft, dan moeten we weten waarom dat niet het geval is.

Het is niet mijn bedoeling om 'uit te halen' naar zoveel lieve en goedbedoelende mensen die naar de kerk gaan en hun best doen 'in het veld'. Velen bestuderen hun Bijbel zo goed als ze kunnen, maar er is een struikelblok waar niemand naar kijkt, omdat het ons wordt voorgeschoteld als een pakket basisconcepten om te geloven, die allemaal al bijna 2000 jaar cultureel ingebakken zijn en niet uit de Bijbel komen. Toch worden deze concepten als bijbels beschouwd en fungeren ze als een programma, als software om de Bijbel te begrijpen nog voordat we beginnen met het bestuderen ervan. Het ligt ten grondslag aan elke manier waarop we de Bijbel traditioneel hebben begrepen, waardoor zelfs degenen die nooit Gods woord bestuderen, een mening hebben over wat het leert. Die software heet: christologie.

Het bepaalt hoe we de concepten en leerstellingen ervan zien en dat beïnvloedt op zijn beurt de manier waarop we vervolgens de wereld zien en wie de spelers daarin zijn. Het bepaalt hoe we interpreteren wie de goeden zijn en wie de slechten, en wat goed of slecht is. Het bepaalt hoe we moeten kijken naar wat de heilige geest is en hoe we die krijgen, of wat de missie van Jezus was, of wie Gods uitverkorenen zijn en waarom we denken dat we weten wie dat zijn. Het bepaalt welke wetten tot het christendom behoren en zelfs wanneer het christendom zelf is begonnen. Al deze dingen zouden uit de Bijbel zelf moeten worden begrepen, maar de Bijbel wordt meer gebruikt als een hulpmiddel om de theologieën van deze christologie te ondersteunen. Wanneer dit gebeurt, moet men op zijn hoede zijn dat men de doctrines van de mens zou kunnen ondersteunen.

Dit wordt zo gemakkelijk ontdekt wanneer men bijbelverzen vindt die de theologie en doctrines ervan weerleggen. Maar wanneer men dat doet, stuit men plotseling op een muur van weerstand van degenen die zijn opgegroeid met deze christologie, waardoor men al snel ontdekt dat men op meer dan armlengte afstand moet worden gehouden. Plotseling is het aanreiken van de andere wang in broederlijke liefde verdwenen. Dit zou op zich al voldoende moeten zijn om aan te tonen dat deze christologie de liefde van Jezus niet toepast op de manier waarop Jezus zei dat die moest worden toegepast.

Christologie: het is de tak van de theologie die de aard en het werk van Jezus de Christus bestudeert, met de nadruk op zijn menselijkheid, goddelijkheid en rol in de verlossing. Het onderzoekt vragen over wie Jezus is en hoe hij zich verhoudt tot God en de mensheid. Het is een essentieel onderdeel van de christelijke theologie en praktijk. Christologie speelt een

cruciale rol bij het vormgeven van het christelijke denken en het informeren van christelijke reacties op urgente kwesties.

“De belangrijkste bronnen voor de historische ontwikkeling van de christologie zijn het Nieuwe Testament, dat de fundamentele christelijke geschriften bevat, de geloofsbelijdenissen van het christendom, met name die uit de eerste vijf eeuwen, en de reflecties van theologen. Het is duidelijk dat deze drie met elkaar verband houden, waarbij theologische reflectie een centrale plaats inneemt. Theologen legden uit wat volgens hen de betekenis was van zowel het Nieuwe Testament als de geloofsbelijdenissen. Daarmee speelden zij een cruciale rol in de formulering van de christologische geloofsbelijdenissen. Er is ook betoogd dat de liturgie van het vroege christendom een doorslaggevende rol speelde bij de formulering van de geloofsbelijdenissen, waaronder die van de christologie.” Britannica 2025

Dit vertelt ons dat christologie een door mensen gemaakt bouwwerk is. Dan is het onze plicht om uit te zoeken wie als eerste dit pakket geloofsregels heeft gecreëerd.

Het is software die de Bijbel als hardware gebruikt, met andere woorden, het bepaalt het geloofssysteem meer dan de Bijbel dat doet. Het fungeert als een matrix, iets waarbinnen of waaruit iets anders ontstaat, zich ontwikkelt of vorm krijgt. Is dat goed of slecht? Het is erg slecht als het pretendeert bijbels juist te zijn, terwijl het in plaats daarvan gebaseerd is op theorieën en meningen van een paar mensen die het bij het verkeerde eind hadden. Zou God dat toestaan? (Deze studie geeft antwoorden met twee cruciale getuigen: het woord van God en de effecten van doctrines en theologie 'in het veld' of de wereld).

De matrix werd, zoals we zullen zien, vastgesteld door mystici en ondersteund door de meningen van die theologen die ontkennen dat de hele Bijbel de manier bepaalt waarop we het christendom moeten zien. Zij hebben hun geloofsbelijdenissen alleen op het Nieuwe Testament gebaseerd en ontkennen daarmee dat de principes van hun geloof (geloofsbelijdenissen) op de hele Bijbel gebaseerd moeten zijn. Dit heeft geleid tot iets wat we steeds vaker horen, namelijk de term 'nieuwtestamentische christenen'. Degenen die dit beweren, zeggen eigenlijk niets nieuws, alleen de manier waarop ze het zeggen klinkt nieuw. Maar Jezus en de apostelen waren geen nieuwtestamentische christenen, zij waren christenen.

Bovendien beschikten zij alleen over de 'archieven' die nu als het Oude Testament worden aangeduid. Toen de apostolische geschriften beschikbaar kwamen, waren er mensen die van mening waren dat de wereld door deze geschriften een religieuze reset had gekregen. Ongeveer driehonderd jaar later was een bepaalde kerkvader van mening dat deze geschriften van de apostelen aan de archieven konden worden toegevoegd, maar alleen als historische referentie... en daarom bedacht hij de termen Oude Testament en Nieuwe Testament. Hij deed dit omdat hij deel uitmaakte van een christologie die niet door de apostelen werd gepromoot, maar door een mysticus die actief was in de tijd van de apostelen en ons zeven documenten gaf waarin de grondbeginselen van wat kan worden uitgesmeerd werden uiteengezet, een manifest voor deze christologie.

Deze zeven documenten werden als zo essentieel beschouwd dat het systeem dat uit deze inspiratie voortkwam, ze aan Gods woord wilde toevoegen. Gelukkig is dit nooit gebeurd. We zullen deze geschriften bekijken en het zal duidelijk worden hoe onbijbels ze zijn. Niettemin werden ze bijna aanbeden en gebruikt als een routekaart voor hoe te handelen en als basis

voor theologieën die verweven raakten in een christologische matrix, zoals de vervangingstheologie.

Ongeveer tweehonderd jaar nadat het manifest met de zeven letters wijd en zijd was verspreid, voelde een keizer zich geroepen om de Romeinse kalender voor het Romeinse Rijk te resetten naar de geboorte van Jezus. Immers, als er een religieuze reset plaatsvond en het rijk daardoor in beweging kwam, dan moest het dateringssysteem daarop worden afgestemd. Deze stap was niet geheel zijn eigen idee, want het concept van de reset was bedacht door de belangrijkste mysticus van de christologie die hij begon te formuleren. (100% bewijs voor al deze uitspraken zal worden geleverd waar nodig).

Hier is iets om over na te denken... misschien zijn de kerken wel leeg om de volgende reden... het is maar een gedachte, let wel... voorlopig...

Als de christologie cultureel verankerd was geraakt in het westerse denken, wat deze studie zal aantonen, dan kan het, omdat het door mensen is gemaakt, wat we ook zullen aantonen, nooit eeuwigdurend zijn. Het kan nooit eeuwigdurend zijn omdat het is ontworpen door de mens, een schepsel dat de dood in zijn aard heeft ingebouwd. De software moet een weerspiegeling zijn van Gods hardware, niet iets dat het op menselijke wijze verklaart, wat het helaas wel doet, zoals we zullen zien. Alleen Gods Woord is eeuwig. Als een christologie als software is geprogrammeerd door de menselijke formulering van doctrines, dan is het gebouwd met bugs en glitches, en dan zal de dag komen dat deze het hele deeg zullen doen rijzen.

De kerken vechten om de leken te behouden en te voorkomen dat hun deuren voor de laatste keer gesloten worden. Ik zou dat nooit toeschrijven aan het feit dat de Bijbel door de leken als irrelevant wordt beschouwd. Alleen omdat zo velen dat nu denken, betekent dat nog niet dat de mensen die weggingen dat ook dachten. Dat klinkt misschien tegenstrijdig, maar dat is het niet. Want als Gods woord wordt verteld zoals God het zou willen, dan zou niemand er ooit van weglopen, omdat het zo'n bibliotheek van waarheid is.

Dan ligt het voor de hand dat iets ervoor heeft gezorgd dat de Bijbel die status heeft verloren als bron van logische, praktische, dagelijkse antwoorden voor een steeds betere samenleving en niet alleen voor een paar mensen. Het is niet de hardware die de fout is, maar de software die door de mens is ontworpen. Als wat loopt als een eind enzovoort, iets is om op af te gaan, dan kan men alleen maar concluderen dat de christologie gebrekkig is. De details over hoe dat als gebrekkig werd beschouwd, wanneer en waarom, zal deze studie aantonen. We zullen zelfs ontdekken in welk jaar dit als gebrekkig werd beschouwd.

Degenen die deze christologie hooghouden, zien dit als het 'afvallen' en zij geloven meestal dat dit de oorzaken zijn: 1. De leken zijn van nature schuldig, nooit degenen die hun best doen om hen te leiden. 2. De mensen zijn van nature zondig en hun gebedsleven is zwak; ze verlangen naar wereldse schatten in plaats van gelukzaligheid na de dood. 3. Hun zwakheid is het speelterrein van de duivel en de duivel veroorzaakt het kwaad. 4. De herders doen hun best, maar de duivel heeft nu zijn tijd.

Maar zoals we zullen zien, is er geen greintje bijbels bewijs voor dit alles, behalve dat het lijkt alsof er bijbels bewijs is door willekeurige stukjes uit de Bijbel te halen en deze vervolgens door de christologische software te halen om resultaten te verkrijgen die de

doctrines en theologie ondersteunen. Het blijft een feit dat de leken net zo goed zijn als hun herders. Het heeft geen zin om te zeggen dat de duivel zijn gang gaat, want het christologische programma stelt dat waar de bisschop is, Jezus is. Dit concept is trouwens bedacht door een mysticus en er zal 100% bewijs worden geleverd.

Ik ben geen iconoclast die alle prachtige gebouwen en kunstwerken die door de eeuwen heen door de kerk zijn gemaakt, wil afkraken, zoals sommigen doen. Ik houd echt van de schoonheid die deze gebouwen uitstralen en de inspiratie die ze mensen op vele niveaus van het leven hebben gegeven. Het is zo prachtig om getuige te zijn van de vele talenten die God aan zoveel christenen heeft gegeven. Zij die de gaven die ze hebben gekregen ten volle hebben benut ter ere en liefde van God. Het zaad dat in hun hart is geplant, is misschien niet zo goed bewaterd als het zou kunnen zijn door degenen die zij vertrouwden, maar het zaad is er toch.

De grootste kathedralen moeten niet worden gezien als de pracht en praal van de instellingen die ze hebben gebouwd, maar als de glorie die gelovigen inspireerde om hun talenten te gebruiken dankzij het zaadje van geloof dat in hun hart was geplant. Veel kerkgangers, de leken, zijn door de eeuwen heen een bolwerk geweest tegen allerlei vormen van immoraliteit. Wij die in ons dagelijks leven een zekere vorm van rechtschapenheid hebben, moeten dankbaar zijn, niet aan de leiders die doen alsof zij dit uit eigen goedheid hebben geschonken, maar aan die 'strijders', de hardwerkende 'kleine mensen' met een groot geloof.

Ze hebben gestreden voor gerechtigheid met de beperkte kennis die ze hadden, maar met een geloofsovertuiging die inderdaad bergen kon verzetten. De strijd waar ik op doel zijn geen oorlogsstrijd, maar dagelijkse strijd, zoals die van boeren, ambachtslieden, moeders, vaders en dergelijke; de spreekwoordelijke slaggers, bakkers en kaarsenmakers. Hun namen vervagen, terwijl de oprichters van de software als heiligen worden geprezen. Laten we niet vergeten dat de gelovigen wier namen in de loop van de tijd vervagen, degenen zijn die Jezus zich herinnert en voor wie Hij zijn leven heeft gegeven. Ze hebben een plaats in Gods plan, en dat is altijd Zijn Plan A, ondanks een christologie die hen vaak de schuld geeft.

Vanwege deze historisch ingrijpende christologie lijkt het, sinds het manifest voor het eerst werd verspreid, alsof niemand het mysterie van het verschil tussen de belangrijkste kenmerken ervan volledig heeft ontrafeld. God maakt duidelijk dat Hij niet de auteur van verwarring is, dus waarom is het dan onduidelijk wie en wat het Lichaam van Christus is, of de Bruid van Christus, en waarom zijn er, zoals we zullen zien, zoveel verschillende betekenissen? Als dingen niet duidelijk zijn, betekent dit dat er mensen zijn die ze onduidelijk maken. Het doel hiervan is meestal om de leiding te hebben over de verwarde mensen. Door de oren van de kudde te prikkelen, kan de prikkelaar de loyaliteit van het publiek winnen. Deze vorm van heerschappij kan heel lang duren, maar na verloop van tijd zullen er geen volgers meer zijn om het in stand te houden.

Er wordt zeker geen aandacht besteed aan de 'vriend' van deze twee entiteiten, of zijn ze één entiteit? Natuurlijk zijn er misschien mensen die hebben geprobeerd het mysterie te doorgronden en zeggen: 'Ik weet het verschil al'. Dan ben ik blij, maar ik hoop wel dat men de studie wil volgen, al was het maar om mijn 'geest' te testen, maar in dat geval graag in broederlijke liefde.

Aan het einde van deze studie zal de lezer in staat zijn om veel 'lastige bijbelverzen' te beantwoorden die binnenkort zullen worden gesteld. Het doel is om de lezer te voorzien van de instrumenten uit de Bijbel, maar dan vanuit een christologie die geen software is, maar een onzichtbare christologie die in de hardware van de Bijbel is ingebouwd.

Tweeduizend jaar theologie heeft ons meer vragen dan antwoorden opgeleverd

Hoofdstuk 2

Toen ik voor het eerst serieus de Bijbel begon te bestuderen met die goedbedoelende gelovigen in de bush, onderbrak ik de studie vaak en stelde ik vragen als: "Maar als Adam en Eva alleen waren nadat Kaïn was weggestuurd, en deze drie zielen de enigen op de planeet waren, met wie trouwde Kaïn dan voordat Adam en Eva meer kinderen kregen?" Degenen die de studiegroepen leidden, antwoordden meestal: "Daar komen we later op terug." Als dat mij niet bevredigde, verzonnen ze gewoon antwoorden op basis van hun eigen ideeën, maar zelfs die waren gebaseerd op de geaccepteerde culturele christologie die ze hun hele leven hadden gehad. Met deze 'culturele software' geloofden ze dat veel verzen niet eens bedoeld waren om begrepen te worden, maar in plaats daarvan moesten worden opgevat als iets dat gehuld was in een wonderbaarlijk mysterie dat ons begrip te boven ging en niet bedoeld was om door ons te worden ontrafeld. 'Lastige verzen' werden slecht uitgelegd en kregen vaak betekenissen die weinig zin hadden, zodat men er gewoon 'in geloof' moest geloven.

Vanaf het begin van mijn studie kreeg ik het gevoel dat het niet Gods woord was dat de fout was, maar dat mensen op de een of andere manier in een geloofssysteem waren geleid. Ze waren voorgeprogrammeerd over hoe ze Gods woord moesten lezen. Zelfs als sommige bijbelstudenten geen kerkelijke achtergrond hadden, was de culturele invloed al in hun geest verankerd en we zullen zien wie de architecten waren van een algemeen westers denken. Het was mij duidelijk dat het probleem niet het woord van God was, maar het begrip ervan door middel van de theologieën van de mens, die algemeen zijn en subtiel in onze cultuur zijn ingebed.

Een theologisch systeem, goed, slecht of onverschillig? Of is het ongemerkt binnengeslopen?

Voor wat het waard is, een oude Engelse manier om expert te zeggen is "tovenaar"; de geleerden of wijzen. Hoe wijs zijn onze theologische experts dan? Moeten we altijd naar de tovenaars gaan? Tyndale dacht daar anders over toen hij zei dat hij een ploegjongen wijzer kon maken dan de paus. Daarom moeten we zelfs de 'geest' van de experts toetsen, meer nog dan de geest van de mensen die zij onderwijzen.

Na 2000 jaar van overeenstemming onder deskundigen zijn de tovenaars tot het volgende gekomen:

"De kerk is het LICHAAM van Christus".

"De kerk is de BRUID van Christus".

"Jezus is het hoofd van de kerk als het Lichaam van Christus".

"Jezus is het hoofd van de kerk als de bruid van Christus."

"Jezus is de echtgenoot van de kerk."

"De kerk is het geestelijke Israël."

"De kerk bestaat uit alle gelovigen."

"Er is de ware kerk en de valse kerk."

"De kerk is Israël en de bruid zijn de volken."

"De kerk is onze moeder."

Elk van deze uitspraken wordt door een of andere groep gelovigen als waar beschouwd. Wat als geen van deze meningen waar is?

Laten we voorlopig één voorbeeld nemen. Als de kerk alle gelovigen omvat, hoe zou dat dan werken onder het systeem van kerk en staat? Dat zou betekenen dat iedereen die deel uitmaakt van de staat ook deel uitmaakt van de kerk. Hoe zou dat dan werken als we uiteindelijk zouden komen tot de 'scheiding van kerk en staat'? Sinds de jaren 1780 hebben een aantal landen duidelijke scheidslijnen tussen kerk en staat ingesteld. Het secularisme begon voet aan de grond te krijgen in Europa, en hoewel de Franse Revolutie een grote rol

speelde in de scheiding, werd dit pas in 1905 officieel in Frankrijk. In Engeland werd het idee al veel eerder verdedigd door John Locke (1632-1704). Thomas Jefferson schreef in 1802 over een "scheiding tussen kerk en staat", die onderdeel werd van het Eerste Amendement in de VS.

Voordat deze scheiding plaatsvond, was de kerk dus verweven met de staat. Was de staat dan deel van de kerk toen het een systeem van kerk en staat was? Was de staat toen het lichaam van Christus of de bruid van Christus? De staat is alleen een entiteit op zichzelf omdat het een groep mensen is die zeggenschap heeft over een bepaald gebied. Toen de staat van de kerk werd gescheiden, verloren alle leden van de staat toen hun status als het Lichaam van Christus? Werden ze aan een duivel overgeleverd? Ben ik lichtzinnig? Nee. Voor veel gelovigen betekent het woord 'kerk' tegenwoordig alle gelovigen.

Wat gebeurde er toen de kerk zich afscheidde van de staat? Waren alle gelovigen toevallig in de kerken op het moment van de scheuring? Bedenk dat er 100% kerkbezoek was toen de scheiding begon. Betekent dat dan dat er geen mensen waren om de staat te 'besturen', omdat iedereen in die tijd naar de kerk ging? Of zaten al degenen die vóór de scheiding de staat bemanden gewoon in de kerkenbanken met hun vingers gekruist achter hun rug? Waren zij dan nooit gelovigen geweest? Aan de andere kant, als zij gelovigen waren en de staat bemanden, hoe konden zij dan gescheiden zijn van de kerk? Want als zij allemaal gelovigen waren, dan waren zij de kerk binnen de staat. Dit kleine voorbeeld laat ons zien dat er iets mis is met de betekenis van het woord 'kerk'.

Veel filosofen die pleitten voor de scheiding van kerk en staat beweerden dat ze christenen waren die opriepen tot religieuze vrijheid en daarmee de staat de vrijheid boden om wetten te maken die niet gebonden waren aan het kerkelijk recht. Ondertussen bleef de kerk, die gescheiden was geraakt van de staat, Romeinen 13 gebruiken om de schapen te vertellen dat ze moesten bidden en zich moesten onderwerpen aan de wetgevers die toen officieel van God waren gescheiden. De toen gescheiden kerk vertelde de kudde dat deze mannen van de staat door God waren aangesteld... om wetgevers te zijn, wat in wezen betekent dat ze wetteloos worden ten opzichte van God. Het maakt hen goddeloos.

Natuurlijk beweren velen dat geen van bovenstaande vragen volledig kan worden begrepen omdat er zoiets bestaat als 'mysteries'. Later zullen we zien dat 'mysteries' in bijbelse context geen onbewijsbare zaken zijn. In bijbelse context zijn dit juist verborgen zaken () die christenen met ogen om te zien uitnodigen om te zoeken in Gods woord.

Spreuken 25:2 zegt tegen gelovigen dat ze moeten vragen en dan nog meer vragen. "Het is de eer van God om iets te verbergen, maar de eer van koningen is om een zaak te onderzoeken." Schatten liggen niet 'voor het oprapen', ze zijn verborgen en wachten om gevonden te worden. Als wij koningen en priesters onder Christus zijn en wij onze plicht om Gods woord te onderzoeken effectief uitvoeren, dan zal Hij mysteries wegnemen door ons ogen te geven om Zijn schatten te zien. Schatten van Gods waarheid blijven echter verborgen voor het blote oog wanneer er gemakkelijke zoekmethoden worden gebruikt, wat meestal betekent dat er selectieve bijbelverzen uit hun context worden gehaald en vervolgens worden uitgelegd aan de hand van iemands leer.

In te veel gevallen is de leerstellige context (religieuze software) het instrument dat wordt gebruikt voor standaard bijbelonderzoek, waarbij de zwaardere bijbelse context, die een grote

kennis van het woord vereist die teruggaat tot Genesis, wordt genegeerd. Het nemen van een paar verzen zonder die kennis en het vormen van een mening is wat een groot deel van de theologie is en altijd is geweest, schokkend genoeg, helemaal teruggaand tot de kerkvaders.

Later in deze studie zal blijken dat zelfs James Strong niet anders kon dan soms zijn eigen kerkleer toe te passen in zijn monumentale werk, de Strong's Concordance. We zullen zien dat deze methode te vaak is toegepast bij het vertalen van bijbels, en zelfs Lancelot Brenton deed dit met zijn LXX-vertaling in het Engels, waar men een paar woorden kan vinden die opzettelijk verkeerd zijn vertaald om aan te sluiten bij zijn eigen religieuze achtergrond. Het begrijpen van de ware bijbelse context vergt veel werk en het is de taak van de onderzoeker om alle tradities ongedaan te maken en opnieuw te beginnen met eerlijk gebruikte kennis. Het gaat er niet om het wiel opnieuw uit te vinden, maar om de lekke band te verwijderen.

Men moet ook bereid zijn om fouten te maken. Men moet ook niet geloven dat een bepaalde vertaling het woord van God is, maar begrijpen dat het een vertaling van het woord van God is, en zoals ze zeggen, gaan er dingen verloren in de vertaling, zoals deze studie zal aantonen.

Nog voordat we tot de kern komen van wie het Lichaam, of de Bruid, of de Ekklesia is, moeten we meer weten over de mannen die de doctrines hebben geformuleerd en hoe zij deze hebben vastgelegd, zodat ze door iedereen traditioneel zijn overgenomen. Bijna alle theorieën over wie het Lichaam of de Bruid of de Kerk of de Ekklesia zijn, zijn door hen vastgesteld. Dat betekent dat zij zelfs veel tegenstrijdige verhalen hebben verzonnen, die vaak veranderden afhankelijk van de geschiedenis of door toevallige sociale omstandigheden.

Als Gods woord constant is, en Gods woord de waarheid is, dan is de echte waarheid constant. Maar de tovenaars hebben ons één waarheid gegeven, die vervolgens veranderde in een andere variant daarop, waarna een volstrekt tegenstrijdige versie moest worden geloofd, en zo ging het spel van stoelendans met vele waarheden verder... nooit constant, behalve op momenten dat één ervan als de ware betekenis werd beschouwd, maar dan veranderden de tijden en veranderde de waarheid weer. Dat betekent dat ze niet eens in de buurt van de waarheid kwamen. Na 2000 jaar is er nog steeds geen duidelijkheid van de experts. Momenteel is er niet eens één versie, maar zijn er vele, afhankelijk van de kerk waar men lid van is.

Om de zaken nog verwarrender te maken, gebruiken bijna alle bijbeldocenten de woorden "Lichaam van Christus" en "Kerk" in één adem, vaak samen in één zin. Ze kunnen wijzen op veel NT-verzen die dit lijken te bevestigen. Een serieuze bijbelstudent moet echter in gedachten houden dat waarachtige schatten voor velen verloren gaan, omdat ze verborgen zijn door wat "verloren is gegaan in de vertaling".

Enkele typische voorbeelden die online te vinden zijn van hoe slechte vertalingen een verkeerde boodschap mogelijk maken, waarbij de term 'lichaam van Christus' wordt gekoppeld aan het woord kerk, alsof deze twee hetzelfde zijn. Deze voorbeelden zijn typerend voor wat er gebeurt wanneer een christologische leer wordt gebruikt om de Bijbel uit te leggen:

"... en daarom is het belangrijk dat het Lichaam van Christus, de Kerk, altijd..." Hier worden twee termen in één adem genoemd, als één thema, maar het is zowel juist als onjuist, hoezo? Het antwoord zal komen.

Of...

"Het Lichaam van Christus is essentieel voor ons geloof. Een christen zonder kerk is een christen in moeilijkheden". Wat als dat concept van de mens afkomstig is en niet uit de Bijbel? Het bewijs zal komen.

Of...

"In het Nieuwe Testament verwees de apostel Paulus naar de kerk als het lichaam van Christus". Heeft Paulus dat echt gezegd? Tyndale zou het daar niet mee eens zijn geweest, waarom?

Als we de websites mogen geloven, dan zijn kerken het "lichaam van Christus".

Kunnen deze dan ook de bruid van Christus zijn? Later zullen we zien dat een dergelijke leergang gebruikelijk is, alsof deze termen hetzelfde betekenen. In sommige kerken zijn dit niet één, maar verandert de ene in de loop van de tijd in de andere. Vraag het aan de theologen van deze websites en zij zullen u vertellen dat de kerk ook de "bruid van Christus" is, maar niet altijd, dan weer wel, en dan vervangt de ene de andere. Natuurlijk kunnen deze altijd hetzelfde betekenen door de filter van theologische, zwart-wit-taal.

Zwart-witdenken: het vermogen om elke 'waarheid' die het systeem naar buiten brengt te accepteren, een loyale bereidheid om te zeggen dat zwart wit is en meer, om te 'weten' dat zwart wit is. George Orwell 1984. Laten we Orwells schets met een paar aanpassingen gebruiken om een punt te maken...

"het vermogen om elke 'waarheid' die het systeem naar buiten brengt te accepteren, een loyale bereidheid om te zeggen dat het Lichaam van Christus de Bruid van Christus is en meer, om te 'weten' dat het Lichaam van Christus de Bruid van Christus is.

Te veel theologen zijn loyaal bereid om te zeggen dat beide hetzelfde zijn en meer, ja zelfs om te 'weten' dat ze hetzelfde zijn. Dit komt door een theologische feedbackloop die al lang geleden stevig is geworteld en die de drijvende kracht is achter cultureel aanvaarde, gangbare denkwijzen. "Een feedbackloop is een oorzaak-en-gevolg-systeem waarin de output van een systeem terugkoppelt als input en nieuwe cycli in gang zet. Hierdoor zijn sommige feedbackloops zelfvoorzienend zonder een identificeerbaar begin- en eindpunt."

Deze feedbackloop voelt zich zeer comfortabel bij vragen die worden beantwoord met: "Welnu, Gods wegen zijn mysterieus." Om dit te ondersteunen, wijzen hun herders er snel op dat Gods gedachten hoger zijn dan die van de mens.

"... de Heer verklaart: 'Want Mijn gedachten zijn niet uw gedachten, en uw wegen zijn niet Mijn wegen, verklaart de HEER. Want zoals de hemel hoger is dan de aarde, zo zijn Mijn wegen hoger dan uw wegen en Mijn gedachten dan uw gedachten.' Jesaja 55:8,9

Dat is zeker waar, maar dat betekent niet dat God niet wil dat wij Hem kennen, of Zijn wil en wegen. Dit vers vermeldt een eenvoudig feit, maar het is geen onmogelijke paradoxale, onoplosbare raadsel. Het spreekt voor zich dat Gods wegen van nature hoger zijn. Hoe dan ook, deze verzen gaan over perspectief en niet over het onderdrukken van het verlangen naar

antwoorden. De natuurlijke wegen van de mens zijn immers nooit Gods wegen, en daarom wil God dat wij Zijn aard leren kennen. Dit betekent onder andere dat wij Zijn wegen moeten leren kennen door middel van het inspirerende concept van de " " (dagelijks onze wegen) en "herboren" worden in Zijn heilige inspiratie, waardoor wij ernaar verlangen Zijn wegen na te volgen en het pad van Zijn wegen te bewandelen.

"Zo moet ook u uzelf beschouwen als dood voor de zonde (wetteloosheid), maar levend voor God door Jezus Christus, onze Heer." Romeinen 6:11

Niemand kan terecht beweren dat God niet van plan is ons Zijn wegen te laten kennen, want Zijn wegen zijn "waarheid"... en Hij wil dat wij dit zoeken:

"Leid mij in uw waarheid en leer mij, want u bent de God van mijn redding; op u wacht ik de hele dag." Psalm 25:5

"In plaats daarvan zullen we, door de waarheid in liefde te spreken, in alle opzichten groeien tot het volwassen lichaam van Hem die het hoofd is, dat wil zeggen Christus." Efeziërs 4:15

Waarheid: Waarheid is een eigenschap die wordt gebruikt om uitspraken van de Heer te beschrijven; een fundamenteel kenmerk van God, de eigenschap om in overeenstemming te zijn met dat feit en die werkelijkheid. Jezus beschrijft zichzelf als de weg, de waarheid en het leven. "Waarheid" is een woord uit het PIE (Proto Indo European) *drew-o-, een vorm met achtervoegsel van de stam *deru- "vastberaden, solide, standvastig zijn". Het woord 'waarheid' is vertaald uit de Griekse tekst van de Schrift; we vinden het woord alétheia: ἀλήθεια. Het heeft alle bovengenoemde betekenissen van Waarheid, ook Standvastigheid.

Herboren worden in Gods waarheid wordt symbolisch uitgelegd als een wedergeboorte. Later zullen we de ware betekenis van wedergeboorte leren, maar voorlopig volstaat het te zeggen dat het eigenlijk betekent: geboren uit het hoge, terwijl onze natuurlijke staat is: geboren uit het lage. Daarom zijn de twee soorten geboorte mijlenver van elkaar verwijderd.

Degenen die van boven zijn verwekt, zijn echter degenen die zijn opgewekt om de gedachten van God te kennen, zij zijn degenen die God aan Jezus geeft om zijn lichaam (gezelschap) te zijn. Het concept kan het best als volgt worden uitgelegd: het is het verschil tussen een huurling en de zoon van de baas. De zoon moet in de voetsporen van zijn vader treden, maar om dat te kunnen doen moet hij zijn vader kennen, meer dan in biologische zin.

Later zullen we ook kijken naar het ware bijbelse concept van mysteries en zien dat deze niet hetzelfde zijn als een religieus concept van mysteries. Bijbelse mysteries nodigen uit tot onderzoek. Religieuze mysteries zijn bedoeld om het zoeken naar en ontrafelen van bijbelse mysteries te stoppen. Religieuze mysteries blokkeren onderzoekende geesten met traditioneel aanvaarde mythen. Stap voor stap zal elk mysterie duidelijk worden door door mensen bedachte mythen te ontcrachten. Het is hoog tijd om dat te doen, want na 2000 jaar kerkgeschiedenis worden deze vragen (hieronder) niet beantwoord door degenen die beweren dat zij God vertegenwoordigen.

Wat als het Lichaam van Christus niet hetzelfde is als de Bruid van Christus?

Wat als de kerken niet het lichaam van Christus zijn?

Wat als gelovigen al in het Koninkrijk zijn?

Wat is dan het Koninkrijk?

Wat als de kerk niet het spirituele Israël is, en dus ook niet het nieuwe Israël?

En als het wel het geestelijke Israël is, welke kerken zijn dan gediskwalificeerd als het geestelijke Israël?

Zijn de Joden het echte Israël en waar passen zij dan in?

Wat als het woord 'Jood' niet 'Israëliet' betekent?

Als Joden geen Israëlieten zijn, wie dan wel?

Wat als het Overblijfsel niet de Bruid is?

Wie kwalificeert zich dan als het Overblijfsel?

Zijn de Overblijfselen dan niet de Kerk?

Wat dan met de Rest?

Wat is dan het Lichaam van Christus?

Wat is dan de bruid van Christus?

Wie zijn dan de heiligen?

Wat is dan een heilige?

Wat is dan de kerk?

Bestaat er een 'echte' kerk?

Is er dan een 'nep'-kerk?

Als de kerk de bruid is, wanneer vond de bruiloft dan plaats?

Als die aan het einde van het kerkelijke tijdperk plaatsvindt, hoe komt het dan dat sommigen leren dat de kerk in 33 n. Chr. is getrouwd?

Wat doet iemand geloven dat hij in de juiste kerk is?

Als de katholieke kerk de verkeerde kerk was en er 1000 jaar lang geen andere kerk was, en als 'kerk' het lichaam van Christus betekent, betekent dat dan dat Jezus 1000 jaar lang geen lichaam had?

Betekent dit dat de echte kerk is ontstaan met de Reformatie?

Was er dan geen echte kerk in de tijd van Paulus?

Of was er in de tijd van Paulus wel een echte kerk, maar verdween die tot de Reformatie? Dan is er nog de kwestie van het koninkrijk: waar is het en wanneer komt het?

Dan is er nog de kwestie van de bruiloft op de berg Sinaï en de scheiding (chtscheiding) enige tijd later.

Je zou denken dat na 2000 jaar kerkgeschiedenis zulke vragen niet meer gesteld hoeven te worden.

In het Oude Testament trouwde God met het volk Israël op de Sinaï. Na verloop van tijd gaf Hij haar een 'chtscheidingsbrief'. Sommigen leren dat Jezus vervolgens in 33 n.Chr. met een andere groep volkeren trouwde. Anderen leren dat God in plaats daarvan na Pinksteren 33 n.Chr. opnieuw met de Israëlieten trouwde, maar in Openbaring lezen we dat er een bruiloft plaatsvindt wanneer het laatste van de 'beestensystemen' is gevallen.

Degenen die geloven dat de bruiloft plaatsvond in 33 n. Chr., maar geloven dat God toen opnieuw trouwde met de gescheiden Israëlieten, leren dat God dit alleen kon doen als God stierf. Zij zeggen dat Hij dit deed op basis van hun geloof dat God opnieuw met haar wilde trouwen. Voor hen was de kruisiging Gods dood, gemanifesteerd door Zijn zoon. Zij kunnen dit alleen zeggen door te geloven dat de Vader de Zoon was. Maar als God opnieuw met zijn bruid trouwde, zijn dit dan Israëlieten, en zo ja, zijn deze Israëlieten dan de Kerk? Is dit dan de bruid van Christus en niet het lichaam van Christus?

Als de kerk niet uit Israëlieten bestaat en God na Zijn veronderstelde opstanding in de gedaante van Jezus met een bruid zou zijn getrouwd, werd Hem dan een bruid voorgesteld die zich voordeed als Israëlieten? Kreeg Hij uiteindelijk een vervangende bruid?

Maar wat als God niet als Zijn eigen Zoon stierf? In dat geval was de Zoon inderdaad de Zoon. Hoe kon Hij dan in 33 n. Chr. met een bruid trouwen, terwijl de kwestie van Zijn huwelijk voor het eerst in Openbaring wordt vermeld? In dit geval vindt het huwelijk plaats na het einde van de beestachtige systemen.

Als er echter inderdaad een soort niet-geregistreerde, maar waargenomen bruiloft was in 33 n.Chr., dan kan de bruiloft na de val van Mystery Babylon niet dezelfde bruiloft zijn. Mystery Babylon heeft dan 2000 jaar lang de touwtjes in handen gehad, terwijl wij nog steeds wachten op de bruiloft uit Openbaring. Is de bruiloft in Openbaring dan met een andere bruid? Sommigen leren dat deze bruiloft in de wolken plaatsvindt, maar Openbaring zegt dat de bruid naar de aarde kwam voor de bruiloft. Duidt dit op een tweede vrouw en zal die tweede vrouw een andere kerk zijn? Of betekent dit dat er in 33 n. Chr. geen bruiloft was?

Wat was dan de status van de kerk in al die tijd? Was het het Lichaam van Christus, dus een soort metaforisch mannelijk lichaam, en wordt het dan ergens na 2000 jaar de Bruid van Christus? Betekent dat dat Jezus met zichzelf trouwt als hij het hoofd van zijn lichaam is? Is de kerk dan getrouwd of niet? Dan zijn er nog degenen die geloven dat alle profetieën eindigen met de val van Jeruzalem in 70 n. Chr., vermoedelijk was dat toen de val van Mystery Babylon, dus vond de bruiloft uit Openbaring toen plaats? Was er in dat geval nog een bruiloft iets eerder in 33 n. Chr.?

Kunnen we de gangbare theologieën standvastig noemen en een weerspiegeling van het fundamentele karakter van God, terwijl er zoveel vragen zijn die ongetwijfeld op vele manieren beantwoord kunnen worden, maar geen enkel antwoord één enkele uitkomst oplevert? Ik heb het vermoeden dat Orwells inzicht kan verklaren waarom dit zo is, aangezien velen "de schijn van soliditeit geven aan pure wind".

Velen die zichzelf christen noemen, zijn zeer standvastig in hun geloof. Dit gaat niet over hen, dit gaat over theologieën die standvastig lijken, maar gebonden zijn aan de tijdgeest van het tijdperk, waarbij het concept van waarheid zich aanpast aan wat aansluit bij het nieuwe seizoen van een tijdperk. Dat seizoen duurt niet slechts een paar jaar, het kan wel een paar honderd jaar duren, maar veranderingen in theologieën gaan hand in hand met die verandering.

Waarheid is fundamenteel. Er zijn geen nuances in waarheid. Maar er zijn veel nuances in theologie.

Theologie: een systeem of school van opvattingen over God of religieuze kwesties. Het wordt onderwezen als een academische discipline, meestal aan universiteiten en seminaries. Aan het einde van de 14de eeuw kwam het woord in het Engels als Theologie, "de kennis van religie, de studie van God en zijn relatie tot de mens". Rechtstreeks afkomstig van het Latijnse theologia, van het Griekse "een verslag van de goden", van theologos "iemand die over de goden spreekt".

Het is misschien de moeite waard om dat nog eens te lezen: theologie stelt geen feiten of waarheden vast, zelfs geen bijbelse waarheden. Het is een stroming van meningen over God.

Theoloog: iemand die geleerd is in theologie. Met name iemand die bedreven is in christelijke theologie (die gebaseerd is op een aanvaarde christologie).

Daarom bestudeert een theoloog als zodanig geen feiten en onderwijst hij ook niet altijd feiten. Dat betekent niet dat een theoloog nooit feiten onderwijst of bestudeert. Wat hem/haar tot een erkend theoloog maakt, is de toepassing van academische discipline op de studie van meningen die misschien geen feiten zijn. Wanneer iemand een PhD of een doctoraat behaalt, betekent dit dat hij/zij met succes heeft geleerd wat hij/zij moest leren. Wanneer theologen een leerstelling geloven of niet geloven, doen ze dat omdat dit het beste hun niveau van bewijsvoering weergeeft, dat grotendeels een academisch vastgestelde consensus van meningen is die elk bijbelonderzoek dat men daarna doet, aanstuurt.

Dit betekent niet dat er geen goed bijbelonderzoek wordt gedaan. Integendeel, veel van mijn begrip komt van mensen die eerlijk hebben geprobeerd goed onderzoek te doen, wier leven voor henzelf en anderen is verrijkt door het woord van God op de juiste manier te duiden op basis van de middelen die zij daarvoor tot hun beschikking hebben. Zonder hun inspanningen zou zelfs mijn onderzoek waarschijnlijk tot stilstand komen. "Want voorschrift moet op voorschrift volgen, voorschrift op voorschrift; regel op regel, regel op regel; hier een beetje, daar een beetje..." Jesaja 28:10.

Dit onderzoek is bedoeld om gelovigen te helpen de woorden van de leer en het woord van God te onderscheiden. Het is van cruciaal belang voor christenen om te weten of er 'onbewust' verkeerde meningen zijn binnengeslopen en tot geaccepteerde leerstellingen zijn geworden. Het is van cruciaal belang om te onderscheiden of deze binnengeslopen leerstellingen

academisch als waarheid zijn vastgesteld. Ik denk dat het meer dan redelijk is om te stellen dat maar heel weinig theologen onwaarheden willen onderwijzen. Maar aangezien de mens onvolmaakt is, lijdt het geen twijfel dat veel theologen zijn beïnvloed door het zuurdeeg dat onbewust is binnengeslopen, meer dan ze willen toegeven. Deze studie zal met 100% bewijs aantonen in hoeverre dat het geval is.

De apostelen waarschuwden dat bepaalde mannen onwaarheden onder de schapen zouden verspreiden en dat dit op een slimme manier zou gebeuren, zonder dat het zou worden opgemerkt. We zullen zien hoe dit gebeurde en zelfs identificeren wie deze mannen waren, en de namen van deze mannen zullen velen schokken.

In de tijd van Paulus ontstonden overal waar de uitverkorenen waren religieuze systemen. Deze probeerden de "uitverkorenen" in hun groepen op te nemen.

Het christendom in de 1e eeuw, vanaf het begin van Jezus' bediening (ca. 27-30 n.Chr.) tot de dood van de laatste van de Twaalf Apostelen (ca. 100 n.Chr.), staat bekend als het apostolische tijdperk. Mystici waren actief tijdens de bediening van Jezus en na het apostolische tijdperk kan men spreken van de opkomst van de mystici. De gewone man was te druk bezig met het verdienen van zijn brood. Zij lieten religie over aan degenen die zeiden dat zij bedreven waren in theologie. Dit maakte de gemiddelde persoon vatbaar voor goede communicatoren die hen konden verwarren met bekwame religieuze praatjes om hun oren te strelen in plaats van hen te verlichten met de waarheid. Zij waren bedreven in het verpakken van hun theorieën in begrijpelijke religieuze taal.

Een van de kenmerken van een mysticus was niet alleen dat hij bedreven was in religieuze taal, maar ook dat hij de neiging had zichzelf bisschop te noemen en zichzelf aan te stellen en te zalven om te heersen over degenen die hij in zijn systeem had geroepen. Die eigenschap weerspiegelde de ware gemeenschappen, maar voor degenen die ogen hadden om te zien, was het verschil enorm. Er waren geen opzieners die door de apostel waren aangesteld om over de gemeenschappen te heersen. Deze kunnen bisschoppen worden genoemd, maar alleen in de zin van opziener. Zijn vermogen om dit goed te doen, als hij dit goed deed, moest worden gerespecteerd. Aan de andere kant moesten de bisschoppen van de gemeenschappen die door de mystici waren opgericht, door de kudde worden vereerd alsof ze voor Jezus stonden. Later zullen we kijken naar de geschriften van deze bisschoppen.

De mystici die zichzelf tot bisschop wijdden, konden dit doen door te beweren dat de apostelen hen hadden aangesteld of dat ze een direct woord van God hadden ontvangen. In het begin waren er maar weinig die het met elkaar eens waren, maar na veel gekibbel tussen de volgende generaties van deze bisschoppen, dwongen ze elkaar overeenkomsten op om hun verschillende religieuze standpunten te verzoenen. Toen deze zo goed mogelijk waren geregeld, verspreidden deze doctrines zich en begonnen ze de gemeenschappen in de hele bekende wereld te beïnvloeden. Hun invloed is, zoals we zullen zien, tot op de dag van vandaag niet verdwenen. Als dat wel het geval was, zou de lezer met eenvoudige duidelijkheid het antwoord weten op de vraag wie het Lichaam van Christus is, wie de Bruid van Christus is en wat het verschil tussen beide is, evenals het verschil tussen de woorden Ekklesia en Kerk.

Degenen die binnenslopen werden niet opgemerkt en de onjuistheid van hun doctrines sloop binnen als onderdeel van een christologie die zij hadden gecreëerd. Daarna werd generatie na

generatie geboren in een cultuur die zij hadden gevormd alsof het normaal was, en in feite was het ook normaal geworden. Maar hoezeer het ook genormaliseerd was, het was niet bijbels, zelfs tweeduizend jaar later niet.

Dit waren mannen die zichzelf volgelingen van Jezus noemden, ze zeiden dat ze 'christussen' waren om te suggereren dat ze gezalfd waren in Jezus en in zijn autoriteit. Behalve dat ze zichzelf hadden gezalfd en beweerden dat ze vereerd moesten worden, is er nog een aanwijzing voor hun bedrog, een die moeilijker te ontdekken is door theologen die zijn beïnvloed. Voor degenen die ogen hebben om te zien, zou de bijbelse waarschuwing duidelijk moeten zijn en hun spel moeten verraden. "Want er zijn sommigen onder jullie binnengeslopen, onopgemerkt, ongeregelde mensen die al lang geleden voor veroordeling bestemd waren. Zij veranderen de genade van onze God in een vrijbrief voor immoraliteit en verloochenen onze enige Meester en Heer, Jezus Christus". Judas 1:4 Wanneer vond dit plaats? Het antwoord is eenvoudig: al in de tijd van Judas. Wat was de verraderlijke aanwijzing?

De verraderlijke aanwijzing was dat zij leerden dat Gods wetten "verouderd" waren en aan het kruis waren genageld, zodat de genade overvloedig zou zijn. Dat betekent dat zij Jezus als Heer en Meester verloochenen. Zij ontkennen zijn autoriteit door te ontkennen dat hij kwam om de wet van zijn Vader effectiever te maken, in plaats daarvan zeggen zij dat Jezus de wet van zijn Vader heeft afgeschaft. Ze zeggen dat ze Jezus liefhebben en alles in zijn naam doen, maar Jezus maakt duidelijk dat ze misleid zijn door hun eigen begrip van Gods plan. Jezus merkte dit gedrag op toen hij te maken had met de schriftgeleerden en Farizeeën, die in hun priesterlijke hoedanigheid beweerden de waarheid te vertegenwoordigen.

"Dit volk nadert mij met hun mond en eert mij met hun lippen, maar hun hart is ver van mij. Maar tevergeefs aanbidden zij mij, omdat zij als leerstellingen de geboden van mensen onderwijzen." Mattheüs 15:8,9 Dat gedrag is niet ongebruikelijk voor mystieke, zelfbenoemde bisschoppen.

Paulus kreeg te maken met hun leerstellingen die zich wijd en zijd verspreidden en zelfs de gemeenschappen bereikten die hij had opgebouwd, waarop hij moest zeggen: "Wat zullen we dan zeggen? Zullen we in zonde blijven leven, opdat de genade overvloedig zal zijn? God verhoede het." Romeinen 6:1,2 Laten we dat anders formuleren: "Zullen we leven door Gods wetten te overtreden, opdat de genade overvloedig zal zijn?" Zijn antwoord is duidelijk. "God verhoede het." In Judas 1:4 wordt duidelijk gemaakt dat genade alleen door gerechtigheid mag heersen, en de norm was Gods norm.

Het woord dat in Judas 1:4 met "immoraliteit" is vertaald, is afgeleid van ἀσελγεία (aselgeia). De oorsprong van de betekenis ervan is: het wegnemen van licht, of het wegnemen van het baken van licht. Het neemt het vermogen weg om de waarheid te zien. Dit vertelt ons dat er mensen zijn die duidelijk beweren gezalfd te zijn, of van Christus te zijn, maar die de bron van zijn autoriteit ontkennen, namelijk het baken van licht dat voortkomt uit Gods aard.

De apostel Johannes stierf in 100 na Christus en niet lang daarna stuurde een van de mystieke bisschoppen een religieus manifest met zeven letters (zijn naam zal worden vermeld en zijn geschriften zullen worden ontrafeld). Zijn ijver staat buiten kijf, maar zijn christologie zou wel in twijfel moeten worden getrokken. Deze brieven beschreven in zeer religieuze bewoordingen een nieuwe weg, een weg die de wetten en geboden van God achter zich liet. Zijn visie en die van degenen die hij overtuigde, was dat het Oude Testament allegorisch was

en niet geworteld in de geschiedenis, waardoor Jezus een einde maakte aan de wet van Zijn Vader. "De onderliggende moeilijkheid is dat de wet moet worden geïnterpreteerd en toegepast door middel van het Nieuwe Verbond (zoals Jezus deed in Zijn Bergrede)," GKM 2025.

Gods wet wordt een vurige wet genoemd. Vuur is niet alleen een reinigingsmiddel, het geeft ook licht. Het is meer dan alleen een vonkje licht, de wet van God brengt licht in een wereldsysteem van 'duistere wetten' vanuit 'duistere harten'. Elk hart waarin het zaad van Gods vurige wet niet is geplant, is een hart dat dit licht mist. Elke wet die zo'n hart maakt, is daarom een duistere wet, die zonder licht of 'lichtloosheid' is, wat God wetteloosheid noemt.

Gods wet is het licht dat de duisternis verdrijft en het baken is waarnaar we moeten kijken. Zonder die wet is er 'gezondheidsloosheid' of immoraliteit. Dat betekent 'wetteloosheid'. Gods vurige wet is wat redt door de werken van het menselijke gevoel voor goed en kwaad weg te branden: "Als iemands werk verbrand wordt, zal hij schade lijden; maar hijzelf zal gered worden, maar alleen als door vuur..." 1 Korintiërs 3:15.

Gods wet is een uiting van Gods rechtvaardige karakter. Een deel van dat karakter is dat Hij te veel van ons houdt om ons in onze huidige toestand te laten. Daarom oordeelt Hij over de wet of de wegen van het vlees om ons recht te zetten en ons op Hem te laten lijken. Dat betekent dat er een oordeel IS, zowel nu als in de toekomst. Hij oordeelt over alle generaties omdat we dat allemaal nodig hebben. Die noodzaak is niet veranderd na het kruis of op Pinksteren 33 n.Chr.

Moeten we daarom accepteren dat de 'wet van gezondheid' is vervallen, zodat de genade kan overvloeien? Daarom leert iedereen die onderwijst dat de wet aan het kruis is vervallen, het recht om de genade van onze God te veranderen in een vrijbrief om Zijn wet van gezondheid te overtreden. Wie leert dat deze heilzame wet is vervallen, is vanuit Gods perspectief de oorzaak van 'ongezondheid' of wetteloosheid.

Deze studie zal het historische bewijs leveren van wie de sleutelfiguren waren die ongemerkt binnenslopen en hoe hun geloofsverklaringen genormaliseerd zijn geraakt, waardoor de meeste theologen zich er niet van bewust zijn dat deze mannen het onderwerp waren van de waarschuwing van Judas. Als Jezus de wet had afgeschaft, zou er geen reden zijn om iemand zondaar te noemen. Geen wet, geen zondaars, waarom? "... zonde wordt niet toegerekend wanneer er geen wet is." Romeinen 5:13 Als er dan geen wet van God is, is er ook geen noodzaak voor de levensverandering die voortkomt uit een manier van berouw tonen voor het overtreden van die wet. Een verandering van hart betekent een verandering van hart, van de wegen van de mens naar de wegen van God.

Wat de mystieke leerstellingen hebben gedaan, is de betekenis van bekering mystificeren (onduidelijk maken), wat werd gewaarschuwd in Judas 1:4. Het volgende is zo typerend voor een onduidelijk idee van bekering, omdat het de betekenis van zonde onduidelijk maakt en daarmee het doel van genade vervormt: "Hervorming en bekering brengen beide verandering met zich mee. Berouw gaat niet alleen over verdriet om de zonde. Het betekent zich ervan afkeren en getransformeerd worden in ons leven door de vernieuwing van ons denken." uit Reformed Scotland.

Hoe kan iemand verdriet hebben om zonde als die niet wordt toegerekend? Hoe kan iemand zonde begrijpen als de maatstaf die die definieert, is afgeschaft? Op welke manier wordt de

geest dan vernieuwd als Gods middel om te reinigen is weggenomen? Reformed Scotland is zich er niet van bewust dat ze letterlijk zeggen: "wij blijven in zonde, opdat de genade overvloedig moge zijn..." Ze zijn zich er niet van bewust dat dit van toepassing is op hun uitspraak: "Want er zijn sommigen onder jullie binnengeslopen, onopgemerkt, ongeregelde mensen die al lang geleden voor veroordeling bestemd waren. Zij veranderen de genade van onze God in een vrijbrief voor immoraliteit..."

Zullen we dat wat duidelijker maken?

"Want er zijn sommigen onder u binnengeslopen, onopgemerkt, ongeregelde mensen, die al lang geleden voor veroordeling bestemd waren. Zij veranderen de genade van onze God in een vrijbrief om Gods wet aan het kruis af te schaffen."

Door de maatstaf waarmee God zonde definieert weg te nemen en er een betekenis aan te geven die zij hebben geërfd, betekent dit dat er een zuurdesem is binnengeslopen, zeker zonder dat zij het zelf beseffen. Dat is het succes van zuurdesem. Dit is binnengeslopen en bijna alle gelovigen zijn in de ban geraakt van de zuurdesemeffecten van deze doctrines, waardoor deze al heel vroeg in de geschiedenis mainstream zijn geworden. De 'verduistering van het licht' in de geschriften van de mystici is onopgemerkt gebleven omdat zij deze zo vakkundig in religieuze taal hebben verpakt. Zelfs als men hun geschriften leest, kost het een paar keer lezen voordat men de bedrog ontdekt.

Deze studie zal hun geschriften ontmaskeren door ze als nooit tevoren te vergelijken met de Schrift, maar ook door te benadrukken hoe geaccepteerd en geloofd hun geschriften zijn, en zelfs worden aangeprezen als goed studiemateriaal voor alle christenen. Ik stel u voor dat nog niemand dit heeft gedaan, of als iemand dat wel heeft gedaan, dan leefde hij in een tijd waarin dat hem zijn leven zou hebben gekost en zijn onderzoek zou zijn verbrand.

Omdat hun geschriften blindelings zijn beschouwd als theologisch zo goed en meesterlijk dat ze de leer bepalen, zijn deze mannen afgeschilderd als de goede mannen van het christelijk geloof.

Het was hun volkomen geloof in zichzelf en dat zij een inzicht van God hadden dat anderen niet hadden, dat ons zou moeten vertellen dat deze mannen mystici waren. Zij zouden onschuldig pleiten en perplex staan als men hen zou vertellen dat zij in een bepaalde kwestie ongelijk hadden. Hun bewustzijn is anders dan dat van de meesten. Als je hen de waarheid zou vertellen, zouden ze je met grote ogen aankijken. Ze zouden even stil blijven, omdat wat je hen vertelt logisch lijkt, maar het blijft niet lang hangen omdat het niet resoneert met hun zelfbeeld. Ze zouden je misschien niet eens berispen. Hun geest zou verwerken wat er gezegd wordt en binnen een fractie van een seconde zouden ze het terzijde schuiven met: "Wat weet jij ervan?" ... maar misschien zeggen ze dit niet eens tegen je. Waarom? Omdat ze in hun mystieke geest meer waard zijn en geen behoefte hebben om zichzelf te bezoedelen door iemand te berispen die niet hun hogere gevoel voor mystieke waarheid heeft, dat voor hen zwaarder weegt dan alle argumenten die met logische waarheid kunnen worden aangevoerd. Als je eenmaal je standpunt hebt uiteengezet en de scène hebt verlaten, gaan ze gewoon door zoals voorheen, dat is de aard van het wezen.

Nu komt het addertje onder het gras. Degenen die worden geprezen als de vroege kerkvaders waren allemaal mystici. Ze hebben ons geloofsmanifesten nagelaten waarin ze benadrukken dat genade in overvloed aanwezig is, omdat ze leerden dat Gods wet van gerechtigheid aan

het kruis was vervallen. Misschien waren deze vroege kerkvaders wel de mannen die ongemerkt waren binnengeslopen.

Deze mannen waren zeer invloedrijk. Hun inspanningen leidden tot een religieus systeem dat historisch gezien meer christenen heeft gedood dan het heidense Rome. Reformatoren zoals Calvijn geloofden dat de kerkvaders goed waren, ze waren vooral dol op Augustinus, maar ze stelden dat de kerk die deze 'vaders' hadden opgericht, slecht was geworden. Wat Calvijn en sommige mede-reformatoren echter 'slecht' noemden, was de vrucht van die specifieke kerk in hun tijd. Het punt is dat slechte vruchten niet aan een goede boom groeien. Hadden zij niet gelezen wat Jezus zei: "Een goede boom kan geen slechte vruchten voortbrengen, en een slechte boom kan geen goede vruchten voortbrengen"? Deze uitspraak staat voor ons allen te lezen in Mattheüs 7:18. Daarom hadden zij moeten weten dat de kerk die zij slecht noemden, voortkwam uit een boom die was geplant door degenen die zich onopgemerkt onder de christenen hadden gemengd in de tijd van de apostelen om een slecht zaad te planten dat zou uitgroeien tot slechte vruchten.

Het was dit gebrek aan redenering dat er uiteindelijk toe leidde dat het zuurdeeg het harde werk van de reformatoren besmette. Toen de reformatoren streefden naar verbetering van het geloof en daarbij grote vooruitgang boekten, keerden zij, zodra zij zich op hun gemak voelden, zich tot ideeën van kerkvaders zoals Augustinus. En zie, er waren meer oorlogen en de ergste daarvan werden grotendeels uitgevochten tussen protestantse naties, met een groter aantal doden dan ooit tevoren.

Judas maakte duidelijk dat dit een voortdurende strijd zou zijn waar christenen niet in mogen verslappen. Als de wortel van een christologie door deze mystici was geplant, dan was die anders dan die van de apostelen. Als daar niets aan werd gedaan, zou de ongezonde vrucht ervan seizoen na seizoen terugkomen.

Dit betekent dat wat deze 'vaders' onderwezen, niet alleen aanvaardbaar was voor het kerkelijke systeem dat zij in Rome hadden opgezet, maar ook voor de reformatoren zoals Calvijn, Luther en anderen, tot aan de theologen van vandaag de dag. Die vroege mystici, die als vaders werden bestempeld, stelden een christologie op zonder Gods aard te begrijpen. Ze interpreteerden die op hun mystieke manier en creëerden daarop gebaseerde theologieën. Deze waren dus in feite niet meer dan hun mening om de aard van God te verklaren zoals zij die zagen. Als een mysticus vergelijkbaar is met een dwaas, dan hebben we misschien dwazen onze christologie laten creëren. We moeten weten of we vandaag de dag nog steeds in die strijd verwickeld zijn waarover Judas waarschuwde dat die zou voortduren.

De mystiek van deze mystici wordt opgevat als een morele helderheid die anderen ontberen. Ze manifesteerden verlicht gedrag om maatschappelijke normen te overstijgen als een middel tot spirituele beoefening. Degenen die druk bezig zijn met het verdienen van hun brood, de kudde, voelen zich niet gekwalificeerd om vragen te stellen aan degenen die zichzelf als experts hebben opgeworpen. De kudde neemt dan een afwachtende houding aan van: "zij (de mystieke kerkvaders van de) lijken te weten wat ze doen". Doordat de schapen zo gemakkelijk vertrouwen, worden de mystici gemakkelijk experts. Zoals we zullen zien, heeft de stichter van een reeks mystici zichzelf zelfs tot eerste bisschop van zijn kerk benoemd, die hij in het begin van de tweede eeuw "universeel" noemde.

Uit de regels van zijn christologie leren we dat de 'experts' na hem ervan uitgingen dat Jezus aan het kruis de wet van zijn Vader had vervangen. Dit betekent in feite dat Gods aard, zoals

die ons in de Schrift wordt verteld en ons is gegeven als Gods wet die de moraal voor de samenleving codificeert, was komen te vervallen. We zien dat dit sentiment zelfs is opgenomen in de Westminster Confession of Faith. Ondanks de inspiratie van de reformatoren achter dit document, vinden we dat het gewoon een mildere manier is om te zeggen wat de katholieke kerk altijd al heeft gezegd, namelijk dat Gods wet 'uitgewist' was (100% bewijs moet worden geleverd).

Men moet zich afvragen of zulke mannen die een dergelijke leerstelling formuleren, in God en Zijn zoon geloven, want door dit te onderwijzen ontkennen zij onze enige Meester en Heer, Jezus Christus. Judas gebruikte deze woorden tegen religieuze mannen. "Of dit nu dicht bij de waarheid ligt of niet, deze studie moet het uitwijzen." En om dat aan te tonen, zal deze studie dat doen.

Om dit aan te tonen, zullen we kijken naar de resultaten van het geloofsbeleid, als deze getuigen van de beloften van de Schrift. Als de resultaten van het beleid niet overeenkomen met de beloofde resultaten van de Bijbelse beloften, dan hebben wij als gelovigen een probleem. Ofwel hebben degenen die het beleid hebben vastgesteld het bij het verkeerde eind, ofwel is de Bijbel verkeerd. De leken waren zo loyaal aan de hiërarchie dat ze geloofden dat alle tegenslagen van de duivel kwamen of door de duivel werden aangestuurd. Honderden jaren gingen voorbij en toch gingen de leken mee met elke tegenslag, elke oorlog, elke moordpartij, elke excommunicatie, en toen op een bepaald moment in de geschiedenis zei een klein aantal collectief: "Genoeg is genoeg". Die grote crisis kwam na de Eerste Wereldoorlog, toen de meeste gelovigen met hun voeten stemden en de kerken verlieten omdat ze geloofden dat de Bijbel verkeerd was. De Rousseaus, de Darwins, de Nietzsches, de Freuds en de Marx-types van deze wereld waren tot dan toe een roep in de woestijn. Plotseling werden hun oproepen aan de gewone man gehoord. Het was niet zozeer dat wat zij beloofden zo goed was, maar dat wat traditioneel altijd werd beloofd alleen voor het hiernamaals was, terwijl de hiërarchie en hun goddelijke recht om te heersen daarvoor "alles" al hadden. Het idee van gelukzaligheid na de dood begon zijn glans te verliezen.

Het feit is dat Gods goede nieuws niet ontbreekt, maar dat het verhaal dat werd verteld, op de juiste manier moest worden verteld. Deze studie zal aantonen dat de Bijbel altijd gelijk heeft gehad en had, en dat degenen op de lagere treden van de hiërarchie, die hun beleid baseerden op doctrines die de bijbelse beloften niet nakwamen, geen idee hadden waar ze de fout in gingen. Hun christologie stond hen niet toe om het zuurdeeg als slecht te zien en te erkennen; hun was verteld dat het een middel was voor christelijke groei en dat het daarom goed was.

De bewoordingen van Judas zijn goed gekozen en zijn gebaseerd op kennis van vele leerstellingen uit de Schrift. Hij gebruikte de woorden genade en misbruik ervan niet lichtvaardig, omdat 'genade' de andere kant van de wet is. Genade is evenredig aan de wet die zij omvat. Daarom wijst Gods genade op Zijn gecodificeerde moraliteit. Uit het boek Judas kunnen we opmaken dat anarchie niet de hint is in de waarschuwing van Judas, want in vers 11 wordt ons verteld dat 'zij' de weg van Bileam onderwijzen. Bileam leerde niet dat alle wetten verdwenen waren, maar dat de wet van God (Gods gevoel voor moraliteit) als irrelevant moest worden beschouwd en hij nodigde anderen uit om deel te nemen aan de wegen (systeem/weg/gecodificeerde moraliteit) waar hij voor stond. Het ging om het overschakelen van het ene gevoel van gezondheid naar het andere. , er zijn slechts twee manieren om dingen te zien: wat de mens juist lijkt en wat God juist lijkt. Dat is het, dat is uw

keuze. Gods morele code geeft heilige inspiratie (heilige geest), alle andere morele codes van de mens geven onheilige inspiratie (onheilige geest).

Gods aard, wanneer deze wordt uitgedrukt als een middel om goed en kwaad voor de samenleving te onderscheiden, komt tot ons gecodificeerd als Zijn wetten, statuten en oordelen. Deze studie zal enkele van die mannen identificeren die ongemerkt waren binnengeslopen. Sommigen zijn bekende namen geworden voor veel gelovigen, niet alleen door de pausen, maar ook door post-reformatorische theologen. Deze zogenaamde heilige kerkvaders kunnen worden geïdentificeerd aan hun vruchten en niet alleen aan hun woorden.

Het is van cruciaal belang om hun vruchten (effecten) te identificeren, omdat hun woorden zijn verpakt in religieuze taal die de oorzaken die zij hebben gecreëerd en tot stand hebben gebracht, maskeert. Hun woorden lezen alsof ze bijbels van aard zijn, waardoor de slechte effecten van hun doctrines los komen te staan van de realiteit 'in het veld'. In deze studie zullen we hun woorden moeten nemen en deze stap voor stap vergelijken met Gods woord. Wanneer dat is gebeurd, zal niet alleen een opvallend verschil zichtbaar worden, maar zal dit ook zonder enige discrepantie overeenkomen met de effecten 'in de praktijk' van hun doctrines. Geen enkele seculiere historicus heeft ooit de Bijbel gebruikt om de harde waarheden van leven en dood in deze wereld uit te leggen, en geen enkele kerkelijke deskundige heeft dit gedaan, behalve dan door 'te pesten' degenen die zij historisch gezien beschouwden als door de duivel verleid of zogenaamd van de duivel. Om het nog erger te maken, was de invloed van Augustinus groter op hun redenering dan die van de grote mannen uit de Schrift, waardoor zij volledig geloofden dat zij degenen waren die in de bres stonden, zonder ook maar enig vermoeden te hebben dat zij misschien wel meer door het zondeval waren aangetast dan zij zich ooit konden voorstellen. Harde woorden? "Of dit nu dicht bij de waarheid ligt of niet, deze studie moet het uitwijzen." En om dat aan te tonen, zal deze studie volstaan.

Als Jezus de wetten van zijn Vader, die bedoeld waren om de sociale gezondheid te regelen, niet heeft veranderd, en als hij de regels van zijn Vader, die deze wetten uitleggen, niet heeft afgeschaft, dan heeft degene die dat wel heeft gedaan een misdaad begaan tegen God en zijn zoon door te ontkennen wat Jezus werkelijk heeft gedaan en kwam doen. Dit is een misdaad tegen God, tegen Jezus en tegen degenen voor wie Jezus stierf. Iedereen die leert dat Gods gecodificeerde natuur is vervangen door een nieuwe wet, leert in feite dat het nodig is om van morele codes te veranderen. Door deze verandering aan Jezus toe te schrijven, leert men onbewust, of misschien wel bewust, dat het goed is om "misbruik te maken van genade" zodat deze in overvloed aanwezig is. Is het dan een wonder dat de zonde ook in overvloed aanwezig was?

Elke christen wordt verteld dat dit alles te wijten is aan wat zij 'de erfzonde' noemen. Dat hele concept is eigenlijk niet bijbels en later zal 100% bijbels bewijs worden gegeven. Het verslag in Eden is waar, maar de verklaringen zijn ingegeven door Augustinus. Augustinus' theologie over wat er in Eden gebeurde, kleineert in feite het werk aan het kruis en maakt de zonde tot overwinnaar, zoals we zullen zien. In zekere zin neemt zijn theologie de hoop en de beloften van het Nieuwe Verbond weg.

Dit hele idee wordt slecht begrepen omdat er een perfecte theologische misdaad had plaatsgevonden die teruggaat tot de eerste mystieke vaders. De reden waarom dit werkte, is

omdat deze mannen niet geloofden dat ze iets verkeerd deden. Het waren mystici en hun gevoel voor goed en kwaad is niet hetzelfde als dat van gewone criminelen.

Motief, middelen en gelegenheid zijn drie belangrijke elementen die vaak in strafrechtelijke onderzoeken worden meegenomen.

De mystici hadden een motief. Zoals we uit hun eigen geschriften zullen zien, zouden ze, door zich de wet en de kudde toe te eigenen, aanbeden worden en als gelijkwaardig aan Jezus worden beschouwd. Dat betekent dat ze niet langer in het zweet huns aanschijn hoefden te werken of te bedelen.

Ze hadden de middelen. Ze waren bekwame communicatoren en kenden geen schaamte of verlegenheid, volledig overtuigd van zichzelf.

Ze hadden ook de gelegenheid. Ze zagen een kans om de schapen binnen te halen, omdat zo velen de officiële staatsgodsdienst van Judea, geleid door de Farizeeën en Sadduceeën, verlieten. Niet al deze schapen konden door de apostelen worden verzorgd en werden uiteindelijk ten prooi aan deze oplichters. Toen de apostelen eenmaal waren overleden, groeide de kans exponentieel. Later zullen we zien hoe dit gebeurde en wie de belangrijkste spelers waren. Zij waren degenen van wie de gelovigen het minst verwachtten dat zij de wolven waren waarvoor zij op hun hoede moesten zijn.

Deze mannen waren degenen die onze enige Meester en Heer, Jezus Christus, verloochenden. Ze veranderden het idee van Jezus' rol en overschreven zijn rol met hun interpretatie en hun eigen leerstellingen (doctrines). Hun doctrines en de theologieën die ze voor hun gemeenschappen formuleerden, werden door hun geliefde stichter, een mystieke bisschop, 'universeel' genoemd. Het werd universeel genoemd omdat de kern van de theologie bekend werd als vervangingstheologie. De volledige betekenis zal later worden bekeken, maar kort gezegd kunnen we zeggen dat het Gods regels voor wie de Ekklesia moest zijn, verving. Dat is een deel van wat het betekent om de weg van Bileam te volgen.

Ze boden hun 'geroepen' schapen vrijheid van Gods code voor gezondheid, in plaats van vrijheid van de wetten die zonde veroorzaken... dit zijn alle wetten die zijn gemaakt door mensen met een onbesneden hart. Deze mystici hadden onbesneden harten.

Als bekwame communicatoren waren hun wetteloze regels zo goed verwoord dat ze ongemerkt binnenslopen, zonder dat de schapen de gebruikte lok- en wisseltechniek konden doorzien. Wat ze schreven en onderwezen leek bijbels, omdat het allemaal in religieuze taal was verpakt. Als een beetje zuurdesem dat verborgen was om door het tarwemeel te worden gemengd.

Er is een gelijkenis die leert hoe dit plaatsvond (die later zal worden uitgelegd). Het vertelt over een vrouw die zuurdesem in het tarwemeel kneedt, iets wat bijna alle theologen als positief hebben onderwezen. Hun interpretatie hiervan is dat deze zuurdesem goed is, omdat het de kerken in staat stelt te groeien. Het duurde honderden jaren, maar na verloop van tijd leek het de schapen dat er iets scheef zat, dat er iets ernstig was verzuurd. Het leek hen dat er voor de heersers overvloedige genade was, maar dat de arbeiders een wreed strafsysteem te verduren hadden dat God zeker nooit zou eisen, maar toch werd hun verteld dat God dit wilde.

Zoals we later zullen zien, stond zelfs Luther aan de kant van harde en wrede vorsten tijdens een boerenopstand, waarbij hij opdracht gaf tot het doden van de slachtoffers, wat leidde tot 300.000 dode boeren. Hij stond niet alleen in dit zuurdeeg, Oliver Cromwell was verantwoordelijk voor de dood van 4% van de bevolking in Engeland en maar liefst 20% leidde er indirect toe dat het aantal steeg tot 41% van de bevolking van Ierland. Het Britse Rijk zorgde voor de dood van meer dan 28% van het Boerenfolk, en zo kan deze lijst nog wel even doorgaan. De belangrijkste conclusie hieruit is dat dit machtige christenen waren die opdracht gaven tot het doden van gewone christenen uit hun eigen onbezonnen gevoel van gerechtigheid, gebaseerd op een verzuurde christologie. De eer ging naar deze door God aangestelde heersers, wier namen werden herinnerd. De kleine christenen aan beide kanten werd altijd verteld om te bidden voor degenen die hen stuurden om te vechten.

Waarom konden mensen als Darwin, Rousseau, Nietzsche, Freud, Marx en anderen de geesten van de leken in hun greep krijgen? Was het een duistere magie van de duivel die deze mannen machtig had gemaakt? Of was het dat een kenmerk van een bepaalde christologie zo oneerlijk leek voor de kleine schapen?

Opnieuw faalde Gods woord niet, en Darwin en co waren niet zo slim, de christologie die zo lang geleden was geplant, begon het hele christendom te beïnvloeden.

Weinigen hebben het begrepen, mythen hebben het verfraaid, en daar moet iets aan worden gedaan. Dan kan het zuurdeeg worden uitgebakken in de oven van Gods vurige wet.

Ik hoor te vaak christenen die nog steeds bidden, vertellen hoe ze stilletjes wanhopen over werkelijk vreselijke dingen die hen of hun dierbaren treffen, en ze willen God niet de schuld geven, maar ze hebben het gevoel dat God gewoon niet helpt, of in ieder geval niet genoeg helpt. Deze studie gaat over het in perspectief plaatsen van dingen, en dan zal duidelijk worden dat God enorm helpt.

Onlangs luisterde ik naar een christelijke podcaster die zich bezighoudt met huwelijks- en gezinsvraagstukken. Hij sprak over waarom God man en vrouw heeft geschapen en hoe vrouwen meer aan de gevoelige kant staan en mannen aan de logische kant. Samen fungeren ze als controlemechanisme voor elkaar en voor het gezin. Haar gevoelsmatige kant kan haar man helpen om meer genade en vriendelijkheid te tonen, terwijl de man zijn vrouw helpt om haar gevoelens in overeenstemming te brengen met logica en rede. Hier zit een bredere boodschap in, maar voor nu moet worden opgemerkt dat, op collectief niveau, de ene kant de bruidegom is als het lichaam van Christus, en de andere kant de vrouw als de bruid van Christus.

Om dit te begrijpen, wat voor velen een mysterie is, moet men beseffen dat er twee lichamen zijn in een huwelijk, en dat er ook nog vrienden zijn. De kerkvaders hebben dit nooit begrepen en leerden dat zij elk lichaam van gelovigen dat in de Bijbel wordt genoemd, behoren, en daarom hebben de theologen dit ook nooit begrepen. Hier is een voorproefje voor nu. De Ekklesia is niet de Ecclesia. De ene is het Lichaam van Christus en de andere zal tot het Lichaam van Christus behoren. Dan is er nog een derde lichaam, de Vriend van Christus.

Het Lichaam van Christus heeft de Bruid van Christus.

Hoofdstuk 3

Wat 2000 jaar geleden begon met mystici, gevolgd door de kerkvaders die door hen werden geïnspireerd en vervolgens door theologen die op hun beurt door hen werden geïnspireerd, heeft geleid tot een religieus bouwwerk dat steunt op doctrines die gemystificeerd of 'gespiritualiseerd' zijn en die meer lijken op: $X \text{ en } Y = Z$ of $X = Y \text{ en } Z$. Dit is een zuurdesem geweest die bijna het hele deeg heeft doen rijzen.

Nu is het tijd om $X \text{ en } Y=Z$ weg te gooien en $X \text{ en } Y \text{ en } Z$ toe te passen... dat is logica. Het verborgen zuurdeeg van de mystici, dat nu bijna zijn werk heeft gedaan, is zo goed binnengeslopen dat 2000 jaar later bijna alle theologen, zelfs vandaag de dag, het nog steeds niet hebben opgemerkt. Daarom hebben zij geen bijbels begrip van de betekenis van het Lichaam van Christus, de Bruid van Christus, Ekklesia of Kerk. Ze kunnen het verschil niet zien en als ze wel een verschil aangeven, dan is dat door bijbelverzen 'uit hun context te halen' volgens de regels van de christologische leer. Daarom moet alles wat ze onderzoeken of ons voorleggen om te geloven, passen binnen hun theologische feedbackloop... en daar zit de fout. Het punt is dat God niet gebonden is aan hun christologie, hun doctrines en theologieën.

Tijd om je nieren aan het werk te zetten

God nodigt ons uit om te ontdekken wat verborgen is in zijn woord, verborgen in het volle zicht, als we maar ogen hebben om te zien, dan kunnen we geleid worden door Zijn heilige inspiratie. We moeten weten dat er een verschil is tussen de Bruid van Christus en het Lichaam van Christus, de Kerk en de Ekklesia, en deze niet tot één concept homogeniseren. We zijn geroepen om mysteries te ontrafelen om geleid te worden in Zijn waarheid. Laten we niet uit het oog verliezen: "Streef ernaar jezelf aan God te bewijzen als een arbeider die zich niet hoeft te schamen, die het woord van de waarheid recht snijdt." 2 Timoteüs 2:15

We kunnen echt weten of we gevangen zitten in een gezuurde christologie, een christologie die is ontstaan door de oude mystici die al zo druk bezig waren in de tijd nadat Jezus was herrezen (opgestaan).

Zij hebben ons een onduidelijk en gemengd begrip gegeven van deze lichaamsgemeenschappen, met onlogische redeneringen, die gemakkelijk te doorzien zijn als we begrijpen dat $X \text{ en } Y = Z$ onjuist is. Als we de missieverklaringen lezen die online zijn geplaatst door kerken die doordrenkt zijn van de christologie die door de mystici is gesticht, kunnen deze allemaal zo mooi klinken, maar toch verwarrend zijn. Dit komt omdat hun leraren en predikers de taal van de religiositeit hebben geleerd. Maar God wil dat wij een zuivere taal hebben. "Want dan zal Ik het volk een zuivere taal geven, opdat zij allen de naam (autoriteit) van de Heer aanroepen, om Hem met één mond te dienen." Zefanja 3:9.

Na het lezen van vele missieverklaringen van kerken, wordt het gemakkelijk om te zien waar hun christologie vandaan komt. Als zodanig, en tussen zulke kerken, is er geen "één stem". Dat is niet verwonderlijk als we bedenken dat de mystici en hun bisschoppen al heel vroeg ruzie begonnen te maken, en dat die ruzie pas ophield toen er hardhandig werd opgetreden. Dit is de verkeerde drijfveer voor overeenstemming. De juiste motivatie is om het woord van God op de juiste manier te hanteren om "wijsheid en onderricht te verkrijgen; om inzichtelijke woorden te begrijpen; om onderricht te ontvangen in wijs gedrag, om te doen wat juist en rechtvaardig en eerlijk is; om wijsheid te geven aan hen die eenvoudig zijn... en laat de wijzen luisteren en hun begrip vergroten, en laat de scherpzinnigen leiding krijgen..." Spreuken 1:2-5

Deze studie is bedoeld om lezers te helpen de juiste instrumenten te ontwikkelen die God hen heeft gegeven en die in ieder van ons zijn ingebouwd. Het hoofd, het hart EN de nieren. Bijna alle christenen weten dat we ons hoofd moeten gebruiken en op onze hoede moeten zijn voor ons hart. Helaas zien ze bijna altijd de nieren over het hoofd. In de KJV is het woord "reins" en in de Griekse tekst is het νεφρος (nephros), wat nieren betekent.

"... en gerechtigheid zal de gordel van zijn lendenen zijn, en trouw de gordel van zijn nieren (nieren)..." Jesaja 11:5

"Ik, de HEERE, doorzoek het hart, Ik beproef de nieren (nieren), om ieder te geven naar zijn wegen, naar de vrucht van zijn daden..." Jeremia 17:10

"... en alle gemeenten zullen weten dat Ik het ben die de nieren (nieren) en harten doorzoekt, en Ik zal ieder van u geven naar uw werken." Openbaring 2:23

Het hoofd houdt zich bezig met 'rede', het hart met 'gevoelens' en de nieren verwijderen afvalstoffen of datgene wat onrein is. De nieren symboliseren het vermogen om scherpzinnig te zijn, om onderscheid te maken. Laten we dus de nieren testen.

Missieverklaringen zijn verkooppraatjes. Wanneer we deze lezen van kerken die doordrenkt zijn van een verkeerde christologie, moet het duidelijk worden dat hun woorden religieus gezien juist zijn, maar niet bijbels gezien. Hier volgt een korte les in het herkennen van de logica van $X \text{ en } Y = Z$ aan de hand van een echte missieverklaring die online te vinden is. Zijn uw nieren er klaar voor?

Dit voorbeeld is heel typerend en komt uit de La Vista Church of Christ in Nebraska (VS). De religieuze leiders van deze kerk presenteren hun kerk als een 'spirituele instelling die het patroon van het Nieuwe Testament volgt'. Laat dat even tot je doordringen en vraag jezelf dan af: weerspiegelt deze presentatie Gods plan? En hoe zit het dan met de onderstaande geloofsverklaring? Helpt die je te begrijpen wie het Lichaam van Christus is?

"Vraag: Waarom wordt de kerk het lichaam van Christus genoemd en tegelijkertijd de bruid van Christus? Antwoord: Mensen staan bekend onder verschillende namen en titels omdat één naam niet volledig beschrijft wie een persoon is of hoe hij zich tot andere mensen verhoudt... (een van die titels) ...'de uitgeroepen' ... verwijst naar een vergadering. Het wordt gebruikt om te verwijzen naar alle christenen die uit de wereld van de zonde zijn geroepen... ...De kerk wordt het lichaam van Christus genoemd om de eenheid van haar leden te benadrukken. Eenheid wordt bepaald door het hoofd, dat Jezus is. Net zoals een lichaam uit verschillende organen bestaat, vervult elke christen verschillende rollen die samen de kerk laten functioneren... ... Daarom wordt de kerk de bruid van Christus genoemd. Jezus wordt gezien als de bruidegom. Het daadwerkelijke "huwelijk" zal plaatsvinden wanneer we de hemel bereiken..."

Deze geloofsverklaring is zeer typerend (met enkele variaties) voor bijna alle kerken die deze christologie delen. Heeft de lezer hier moeite mee? Zo niet, dan bewijst dit hoe diepgeworteld de traditie is, alsof zij voor de waarheid staat. Als God uw teugels beproeft, zorg er dan voor dat u dat ook doet.

Een grondige analyse van wat La Vista beweert:

La Vista begint met het stellen van een suggestieve vraag. Deze is bedoeld om iemand te laten toegeven aan een onbewezen punt. Er wordt uitgegaan van een verborgen veronderstelling dat de lezer het hiermee eens is. Dit is oneerlijk. Ze duwen de lezer in de richting van de overtuiging dat drie verschillende concepten één en hetzelfde zijn, terwijl dat bijbels gezien niet zo is. Laten we dus eens kijken naar hun suggestieve vraag, waarvoor ik de drie elementen heb gemarkeerd als 1, 2 en 3, die zij allemaal als één ding beschouwen, maar op drie manieren hebben uitgedrukt.

"... waarom wordt (1) de kerk (2) het lichaam van Christus genoemd en tegelijkertijd (3) de bruid van Christus?" Als u de suggestie niet hebt opgemerkt, laat ik het dan op deze manier uitleggen...

"Waarom worden vogels ook slangen genoemd en tegelijkertijd kippen? Volgens hun logica zouden ze de vraag als volgt beantwoorden: Dit komt omdat ze alle drie eieren leggen en slangen en kippen dus verschillende namen zijn voor vogels." Er is echter één klein probleempje: slangen zijn geen vogels en ook geen kippen.

Evenzo is het Lichaam van Christus niet de Bruid van Christus. Tot nu toe hebben we gezien dat het Lichaam van Christus de Bruid van Christus HEEFT. La Vista heeft dit niet gezien. Bovendien is het Lichaam van Christus niet de Kerk, maar wel de Ekklesia. Als dat punt moeilijk te begrijpen is, dan klinkt de traditie sterker dan Gods woord. Natuurlijk maakt het simpelweg vertrouwen op vertalingen die het woord 'kerk' in 111 verzen van onze vertaalde Bijbels hebben 'ingevoegd' de zaken niet gemakkelijk en legitimeert het ook niet de bewering van La Vista, een punt dat eerlijke mannen als Tyndale begrepen, en een punt dat we later 100% zullen bewijzen.

Vervolgens gebruikt de La Vista Church of Christ een feit om haar vertrouwen in traditie te versterken, maar alleen om verder af te dwalen van de Schrift. Dat kleine stukje waarheid is: "... de uitgeroepen ... verwijst naar een vergadering." En dat is het. Daarna volgt: "Het wordt gebruikt om te verwijzen naar alle christenen die uit de wereld van de zonde zijn geroepen". Hoe gaan uw nieren daarmee om?

Het eerste deel is redelijk, dat de 'geroepenen' iets te maken hebben met 'de gemeente', wat Tyndale ook begreep. Vervolgens duikt La Vista in de christologie die door de mystici is bedacht en die christenen vertelt dat ze moeten geloven dat ze 'uit de wereld van de zonde zijn geroepen' en dat ze daardoor de kerk vormen. Tijd om dat filter hard aan het werk te zetten.

Nogmaals, hoe kunnen christenen uit een wereld van zonde worden geroepen als de wet die zonde definieert aan het kruis is afgeschaft? Het is precies dezelfde kwestie die de Schotse reformatoren hebben, zoals we in het vorige hoofdstuk hebben gezien. Het is precies dezelfde fout die in Judas 1:4 aan de orde komt en die het herhalen waard is: "Zij veranderen de genade van onze God in een vrijbrief om Gods wet aan het kruis af te schaffen." Dit is waar het erop aankomt: La Vista kan niemand uit een wereld van zonde roepen als zij geloven dat Gods wetten aan het kruis zijn afgeschaft. Nogmaals: "... zonde wordt niet toegerekend wanneer er geen wet is." Romeinen 5:13.

Als hun argument is: 'iemand moet uit een wereld van zonde' (wat velen vaak de gevallen staat noemen) worden geroepen naar hun kerk, dan is het probleem door mensen binnen te halen misschien maar een fractie beter dan waar ze waren. Als mensen worden geroepen tot een kerk die onder kerkelijke wetten valt, en die wetten zijn niet de wetten waarvoor Jezus stierf om ze effectiever te maken, dan hebben ze inderdaad een probleem. Dit is waar het dan op neerkomt: hun spirituele instelling is een kerkelijke bijeenkomst, maar het is niet de Ekklesia. In plaats daarvan zijn ze dan zonder Gods wetten, zodat de genade voor hen overvloedig kan zijn. Genade is een geschenk van God dat gerespecteerd moet worden, niet misbruikt. Wat betekent 'zonde' voor hen? Is 'zonde' een 'verkeerd gedrag' dat door hun leer wordt bepaald, betekent dit dat men in strijd handelt met de 'kerkelijke tucht' en haar tradities? Volgens wiens norm bieden zij berouw aan? Wat valt er te overdenken (berouw te tonen) als Gods wetten zijn afgeschaft?

Wat betreft de 'wereldse mensen' die door dergelijke spirituele instellingen worden afgekeurd als zondaars omdat ze God niet zoeken: de wereldse mensen kennen deze wetten van God in ieder geval niet, dus hebben ze die in de praktijk ook afgeschaft, kruis of geen kruis. Hoe verschillen deze twee groepen, de wereldse mensen en de kerkgangers van deze kerk, dan van elkaar? Het lijkt meer een kwestie van gradaties te zijn. Slechts één vorm van gezondheidsvoorschriften is de juiste, alle andere zijn schakeringen van menselijke interpretaties en verbeeldingen.

Laten we deze zin nog eens lezen: Waarom wordt de kerk het lichaam van Christus genoemd en tegelijkertijd de bruid van Christus... Er zit meer achter deze 'waarom worden slangen vogels genoemd'-logica. Dit stelt hen gewoon in staat om alle bases te dekken, als ze op één punt ongelijk hebben, dan kunnen ze in ieder geval op het andere punt gelijk hebben... ze kunnen zowel Arthur als Martha zijn.

Dan is er nog een ander 'klein punt' in de uitspraak van La Vista, namelijk: "De kerk wordt het lichaam van Christus genoemd..." Dit is een standaardtraditie die naar verluidt uit de Schrift is overgenomen, maar die meer gebaseerd is op het 'gezegde' van de traditie. De Bijbel zegt dat het Lichaam van Christus door God aan Jezus werd gegeven als de Ekklesia, nog voordat er überhaupt kerken bestonden, zoals we lezen in Johannes 17 en vele andere verzen (die we later vers voor vers zullen bespreken). Voordat iemand vraagt: "Hoe zit het dan met Efeziërs 1:22: 'En Hij heeft alle dingen onder Zijn voeten onderworpen en Hem als hoofd boven alle dingen aan de kerk gegeven?', en voordat iemand dan zegt: "Daar heb je het dan", is mijn antwoord dat deze vers heel gemakkelijk te beantwoorden is.

Het woord "kerk" is daar voor het eerst als vertaling geplaatst in de Vulgaat (als een Latijnse versie van het woord natuurlijk) om de katholieke kerk aan te duiden door Hiëronymus, die deze bijbelherziening in elkaar heeft geknutseld (de details hiervan later).

De Griekse tekst gebruikt het woord Ekklesia en dat betekent niet 'kerk'. We zullen hier later ook dieper op ingaan, maar voor nu: Gods Ekklesia-leden bestonden al meer dan 1400 jaar vóór de kruisiging, en dat zegt de Bijbel, ja, zelfs in het Nieuwe Testament (100% bewijs volgt). Geen van deze Ekklesia-leden van vóór de kruisiging werd gekozen of benoemd door een bisschop en geen van hen kan realistisch gezien ooit in een van de kerken hebben gezeten die volhouden dat 'er geen redding buiten de kerk is'. Toch koos God hen uit om Jezus als hun hoofd te hebben. Daarom is Jezus inderdaad het hoofd over alle zaken die betrekking hebben op Gods Ekklesia. Ik ben me er terdege van bewust dat in de meeste Engelse vertalingen het woord 'kerk' in honderdelf verzen van het Nieuwe Testament voorkomt. Het enorme aantal, de enorme hoeveelheid plaatsen voegt helemaal niets toe, alleen de waarheid doet dat.

"Eenheid wordt bepaald door het hoofd, dat Jezus is", aldus La Vista. Ja, Jezus heeft de betekenis van eenheid bepaald. Dat is een eenvoudig waarheidspunt, maar vervolgens duikt hun uitleg weer in de mystieke christologie: "Net zoals een lichaam uit verschillende organen bestaat, vervult elke christen verschillende rollen die samen de kerk laten functioneren... ..Daarom wordt de kerk de bruid van Christus genoemd. Jezus wordt gezien als de bruidegom." Dus, dus? Echt waar? Zet die hersenen aan het werk...

Degenen die God zelf heeft gekozen om de lichaamsdelen van Christus te zijn, zouden nooit rebellie tegen Zijn wet onderwijzen door te zeggen dat deze aan het kruis zijn afgeschaft, zodat de genade overvloedig kan zijn.

Gediskwalificeerd worden als het Lichaam van Christus betekent niet dat men gediskwalificeerd wordt om tot Christus te behoren.

De vroegste leden van de Ekklesia waren onderworpen aan de wet en het geloof (de overtuiging) van Abraham, die GEHEILIGD waren in de waarheid en inspiratie (pneuma/geest) van Gods levende wet, verspreid over Zijn Woord. Zij geloofden in een leven dat een voorafschaduw was van Jezus en het Nieuwe Verbond. Dit lijkt voor velen misschien nieuw, maar het Oude Testament is volledig 'Christusgericht'. Degenen die Gods Levende Wet uit hun gemeenten hebben geschrappt, mogen dan wel een kerk worden genoemd, maar door te beweren dat Jezus de wet heeft afgeschaft in plaats van deze effectiever te maken, hebben zij elke aanspraak op het lidmaatschap van die Ekklesia van God verspeeld. Dat betekent niet dat zij hun redding of rechtvaardiging door geloof hebben verloren, maar wel dat zij een andere roeping hebben dan het Lichaam van Christus te zijn.

Niet alles is verloren, zij kunnen nog steeds in aanmerking komen om deel uit te maken van het Lichaam dat aan Christus zal toebehoren. Het is daarom zo belangrijk om te weten wat de traditionele christologie van de mystici die als zuurdesem werken, de christenen heeft onthouden. Het lijkt geen twijfel dat degenen die zichzelf christenen noemen, de Heer liefhebben.

Hier is het bijbelse standpunt over lichaamsdelen en hoe dit verschilt van de uitspraak van La Vista: Elk Ekklesia-lid dat God kiest, bestaat uit verschillende organen en lichaamsdelen, en elk van DEZE christenen zorgt ervoor dat de Ekklesia samen met hun hoofd, Jezus, functioneert. Elk van hen valt onder de wet die Jezus effectiever heeft gemaakt (vervuld) met het Nieuwe Verbond waar zij allemaal naar uitkeken, waardoor dit effectief werd in hun leven vóór het Nieuwe Verbond. Alle generaties van de Ekklesia die daarna geboren zijn, streven ernaar om dit effectiever te maken in hun leven binnen het tijdperk van het Nieuwe Verbond.

Vóór het Nieuwe Verbond keek geen enkel lid van het Ekklesia-lichaam van vóór het Nieuwe Verbond uit naar de afschaffing van de wetten van gezondheid. Evenzo heeft geen van de ware Ekklesia-leden die tijdens het tijdperk van het Nieuwe Verbond zijn gekozen, ernaar gestreefd om Gods regels voor gezondheid aan het kruis af te schaffen. Allen zijn "Amen"-mensen, "Ja Heer, al uw oordelen zijn rechtvaardig." Degenen die deze wetten als beperkend ervaren, geven in feite toe dat ze niet dagelijks kunnen sterven aan hun eigen gevoel van goed en kwaad. Ze hebben niet geleerd om een Amen-volk te zijn. Dat betekent dat ze niet klaar zijn om te trouwen met degenen die een Amen-gemeenschap vormen.

Door de onwetendheid van de mysticus kunnen we eigenlijk het verschil zien tussen een bruidegom en een bruid.

Jezus is het hoofd van het Lichaam dat hem is gegeven, en samen zijn zij de bruidegom (later zullen hier meer bewijzen aan worden toegevoegd). Dit is de eenheid tussen Jezus en zijn Lichaam, die voor velen een mysterie is. Omdat hij het hoofd is van zijn Lichaam, kan dit Lichaam niet de bruid zijn. Denk eens even na... Een hoofd trouwt niet met zijn romp en ledematen. Ze zijn samen als één geheel gemaakt en dat was Gods werk, zonder dat daar een bisschop aan te pas kwam. Dat komt omdat dit lichaam aan Jezus werd gegeven en met hem werd verenigd zonder dat er een huwelijk door God nodig was. (We zullen Johannes 17 later uitleggen om dit punt te onderstrepen).

Denk nog eens na. Stel dat uw naam Mr. Smith is. Trouwt het hoofd van Mr. Smith met zijn nek, borst, buik, armen en benen om een volledig lichaam te vormen? Nee. Mr. Smith is door God ontworpen om te zijn wie hij is. Mr. Smith kan natuurlijk een ander lichaam vinden om mee te trouwen. Hij zal een geschikte helpmate vinden om mee te trouwen, die zijn bruid en vervolgens zijn vrouw zal worden. Volgens Gods norm wordt zij dan Mrs. Smith, omdat Mr. Smith haar hoofd wordt. Alle kinderen uit dit huwelijk worden ook Smith genoemd, omdat ze onder zijn gezag vallen, waarop hij terecht kan zeggen: "Maar wat mij en mijn huis betreft, wij zullen de Heer dienen." Jozua 24:15 Dit is de structurele orde die God heeft ingesteld, op kleine en op grotere schaal, als familie, als clan, als natie. Deze natuurlijke wettige orde vertegenwoordigt Gods aard. Daarom is elke 'spirituele instelling' die haar gemeenschap en haar disciplinaire systeem van gezondheid volgens een ander patroon beschrijft, niet de Ekklesia van God.

Nogmaals, dit betekent niet dat God geen plan voor hen heeft, maar dat zij zijn gediskwalificeerd voor de eerste roeping. Er zijn in feite drie roepingen, die overeenkomen met de drie belangrijkste lessen van het oogstfeest in de Bijbel, en als iemand deze feesten niet kent of niet weet hoe ze met elkaar verband houden, dan heeft niemand u dat verteld. Dan moet de vraag zijn: waarom niet? De volgende vraag moet ook zijn: met welk zwak, onbijbels verhaal hebben deze leiders van spirituele instellingen de kennis daarvan afgedaan? Dit is dan een aanwijzing voor welke christologie zij aanhangen. Is het die van de apostelen, of die van de mystici in hun tijd?

La Vista vertelt ons dat het Lichaam van Christus op de een of andere manier met de Bruid van Christus zal trouwen zodra de gelovigen zijn gestorven: "Het eigenlijke 'huwelijk' zal plaatsvinden wanneer we de hemel bereiken..." Als dat waar is, dan is het tijd om hoofdstuk 19 van Openbaring te schrappen, waarin staat dat de bruiloft op aarde plaatsvindt. La Vista heeft een dubbelzinnig geloof, het vertelt ons dat het Lichaam van Christus gewoon een andere naam is voor de Bruid van Christus. Waarom is er dan een bruiloft nodig als ze hetzelfde zijn? Het is dus een woke-ding. Wanneer het zichzelf trouwt, verandert het in een bruid. Maar het Lichaam moet eerst dood zijn, en dan op de een of andere manier levend, maar in de hemel, om zichzelf daar te trouwen. Is dit een absurditeit of logica die verborgen ligt in een wolk van mysterie?

Leuk weetje: Het lichaam met Jezus als hoofd moet nog trouwen met de bruid van Christus en dat feit is het grote mysterie waarover Paulus schrijft in Efeziërs 5:32. Het is een mysterie voor degenen die God willen zien door de ogen van het priesterschap dat behoort tot spirituele instellingen zoals La Vista en Co. Het is geen mysterie wanneer men naar het Woord van God kijkt zonder vertekende doctrines, het is geen mysterie wanneer men door heilige pneuma (inspiratie) wordt aangespoord om het Woord van God op de juiste manier te hanteren of te onderscheiden.

La Vista verweeft gewoon verschillende ideeën om het goed te laten klinken vanuit een overgeërfde christologie die opgeblazen is door het zuurdeeg van mystici dat ongemerkt is binnengeslopen, samen met ideeën die niets meer zijn dan de mening van de 'experts' van La Vista. Helaas zijn zij niet ongeëvenaard in dit soort leerstellingen, maar zijn zij juist symptomatisch voor deze christologie. Uit hun verklaring blijkt duidelijk dat de doctrines van de mystici bijna het hele christelijke geloof hebben beïnvloed, als La Vista kan worden beschouwd als vertegenwoordiger van de middelmatige 'spirituele instellingen' van vandaag.

Een stap dichterbij het begrijpen van wat Ekklesia inhoudt.

Hoofdstuk 3a

Nergens in de Bijbel komt de term 'bruid van Christus' voor.

"Hij die de bruid heeft, is de bruidegom; maar de vriend van de bruidegom, die staat en naar hem luistert, verheugt zich zeer vanwege de stem van de bruidegom; zo is mijn vreugde dus volmaakt." Johannes 3:29. Houd die gedachte voorlopig even vast...

Feit: Nergens in de Bijbel komt de term 'bruid van Christus' voor. Aan de andere kant komt de term 'de vrouw van het Lam' voor in Openbaring 21:9: 'Kom hier, ik zal u de bruid, de vrouw van het Lam, laten zien'.

Dit kan alleen worden begrepen door de bijbelse metaforen te begrijpen als het gaat om termen als bruid, lichaam, vrouw, man, hoofd. Dit kan alleen worden begrepen door te begrijpen wanneer deze termen in de enkelvoudsvorm de meervoudige werkelijkheid vertegenwoordigen.

Metaforen: Een metafoor is een stijlfiguur die, voor retorisch effect, naar het ene verwijst door het andere te noemen. Het kan duidelijkheid bieden of verborgen overeenkomsten tussen twee verschillende ideeën blootleggen.

Vers 9 van Openbaring 21 maakt deel uit van deze metaforische taal.

Het is duidelijk dat de vrouw van het Lam de bruid kan worden genoemd. Laten we dus eens kijken naar de betekenis van 'de vrouw van het Lam'. Het bijvoeglijk naamwoord 'Lam' is een entiteit en is op zichzelf een 'onderwerp'. De 'vrouw' is een zelfstandig naamwoord, ook een entiteit. We zien dus twee entiteiten, twee spelers. Beide worden ons hier in de enkelvoudsvorm gegeven, de vrouw van het Lam of de vrouw van het lam. Lam is enkelvoud en Vrouw is enkelvoud. Betekent dit dan dat één Lam met één vrouw trouwt? Voordat iemand zegt: "Natuurlijk gaat dit niet over één vrouw die met een lam trouwt." Lees dan de tekst nog eens, want dat is wat er staat: één vrouw trouwt met één lam. Toch zou bijna iedereen die dit leest zeggen dat het lam Jezus is en de vrouw de kerk of Israël of iets anders. De tekst zegt echter niet dat de vrouw een van deze dingen is.

Om volledig te begrijpen wat het leert, helpt het om consistent te zijn in het gebruik van logica. Om dit te doen, moet men opnieuw beginnen en dat betekent meestal dat alle vooropgezette ideeën moeten worden losgelaten. De tekst is immers erg vreemd als hij letterlijk wordt genomen. Om de een of andere reden lijkt niemand aan te nemen dat een vrouw met een lam trouwt. Toch gaat bijna iedereen ervan uit dat het lam Jezus is. Als die aanname juist is... dan trouwt Jezus met één vrouw. We moeten consequent zijn: als er één lam is en dat is één persoon in de gedaante van Jezus... dan is er één vrouw in de gedaante van een vrouw. Je kunt niet binnen één propositie van enkelvoud naar meervoud overschakelen om je eigen leer te ondersteunen.

Als deze vrouw echter niet één vrouw is, wat bijna iedereen als de logische positie lijkt te beschouwen, wees dan consistent, want dat is wat de metafoor vereist. Dan is het lam misschien wel niet Jezus... althans, niet als zodanig. Om de metafoor waar te maken, moeten gelovigen hun ideeën eraan onderwerpen en niet de metafoor aan hun doctrines. Als het lam niet Jezus is en de vrouw niet één vrouw, wat vertelt de metafoor ons dan?

Als de vrouw een 'lichaamsgenootschap' is, wat de meest logische positie is om in te nemen, iets wat bijna iedereen doet, dan is het lam om dezelfde reden ook een 'lichaamsgenootschap'. $X \neq Y$ en niet $X=Y$. Johannes 3:29 vertelt ons dat 'de bruid de bruidegom heeft', wat verwijst naar Openbaring 21:9. In beide verzen wordt elke entiteit in het enkelvoud genoemd: Johannes 3:29, één bruid en één bruidegom; Openbaring 21:9, één vrouw en één lam. Als het aantal echt enkelvoudig is, dan hebben we een probleem. Maar we weten dat beide verzen metaforen zijn. Deze verzen gaan niet over twee individuen, maar over twee lichaam-bedrijven. Dit brengt ons een stap dichterbij het begrijpen van wat Ekklesia inhoudt.

Openbaring 21 spreekt over een metaforische vrouw (gemeenschap) en een metaforisch lam (gemeenschap). Johannes 3 spreekt over een metaforische bruid (gemeenschap) en dus ook over een metaforische bruidegom (gemeenschap). Als we het idee dat deze verzen metaforen zijn niet prettig vinden, dan moeten we ze letterlijk nemen. In dat geval zal voor Openbaring 21:9, van alle gelovigen die ooit hebben geleefd, slechts één worden uitgekozen om met Jezus te trouwen. Aangezien een huwelijk in Gods ogen alleen juist is tussen een man en een vrouw, kan die ene gelovige die met Jezus kan trouwen alleen maar een vrouw zijn. Ik vraag me af wie dat zou kunnen zijn? Rebecca? Sara? Jeanne d'Arc misschien?

Als we eerlijk naar de waarheid willen zoeken, dan kunnen we niet de helft van de metafoor enkelvoudig maken en de andere helft meervoudig om deze aan te passen aan onze eigen leer, wat bijna altijd gebeurt.

We moeten ons afvragen: "Proberen we iets te leren uit de Bijbel of proberen we de Bijbel in overeenstemming te brengen met de doctrines die we misschien wel leuk vinden?" Ik hoop dat we het allemaal eens kunnen worden over dit ene punt: we willen leren van de Bijbel, zelfs als dit in strijd is met sommige dingen die we hebben geleerd van onze predikanten en leraren. We moeten metaforen begrijpen wanneer ze in de Schrift worden gebruikt en deze vervolgens met pure consistentie toepassen.

De vervolging en de OORLOG tegen het Lam

Het Lam in Openbaring 21:9 is hetzelfde lam waartegen de "kleine hoorn" oorlog voert in Openbaring 17:14. "Zij zullen oorlog voeren tegen het Lam, en het Lam zal hen overwinnen, want Hij is Heer der heren en Koning der koningen, en zij die met Hem zijn, zijn geroepen en uitverkoren en getrouw."

De 'oorlog van de kleine hoorn' is gericht tegen Jezus, maar omdat Hij buiten bereik is, is de oorlog gericht tegen Zijn Lichaam dat op aarde leeft, dit zijn de arnion, de kleine lammeren.

Om vers 14 beter te begrijpen, moeten we naar de tekst gaan waaruit het is vertaald, althans het relevante deel, en het heel letterlijk vertalen:

"deze- binnen- van de- van kleine lammeren- zij zullen oorlog voeren- (enzovoort)..."

"Van kleine lammetjes" is niet vertaald uit drie woorden, maar uit één zelfstandig naamwoord: αρνιον (arnion). 'Arnion' is een verkleinwoord van "αρην (aren) of Lam", en betekent dus klein of heel jong lam. Het zelfstandig naamwoord αρνιον (arnion) kan zelfs letterlijk "een van een lam" betekenen, vandaar "van kleine lammetjes" ... behorend tot een groter Lam.

Jezus neemt de vervolging van zijn kleine lammetjes zeer persoonlijk op.

Jezus neemt de vervolging van de kleine lammetjes persoonlijk op, want hen vervolgen is Jezus zelf vervolgen. Deze regel wordt duidelijk gemaakt in Handelingen 9:4, toen Jezus voor het eerst aan Saulus verscheen op weg naar Damascus en hem vroeg: "Saulus, Saulus, waarom vervolg je mij?" Toen Saulus vroeg wie hem riep, antwoordde Jezus in Handelingen 9:5: "Ik ben Jezus, die jij vervolgt." Paulus heeft Jezus zelf niet gekweld, maar hij heeft wel degenen die zijn kleine lammetjes waren, verpletterd. De term arnion van Johannes in Openbaring 17:14 verwijst naar het Lichaam van Christus dat de leiding van hun Hoofd volgt. De kleine hoorn daarentegen eist dat het Lichaam van Christus de pausen als hun hoofd ziet.

Hoewel Jezus het Lam (Grieks: Amnos) is, zijn degenen die met Hem geroepen zijn tot het koninkrijk de kleine lammeren (Grieks: arnion). Dit is een groep kleine lammeren die geleid worden door hun hoofd, het Lam van God (Gods Zoon).

Kijk nu nog eens naar de term, de vrouw van het Lam. Dat Lam (Amnos) ziet de kleine lammeren (arnion) als zijn lichaam. Daarom wordt het Lam in Openbaring 21:9 en Johannes 3:29 in de enkelvoudsvorm genoemd voor Jezus EN zijn lichaam. Het is een enkelvoudig lichaam van meervoudige leden. Dit is het Lichaam van Christus, het lichaam van de gezalfden. Dit Lichaam (gezelschap) zal trouwen met één vrouw, maar een van de vele lichaamsleden als de Bruid van Christus. Dit betekent dat er minstens twee verschillende lichaamsgezelschappen van het christendom zijn. Het is niet ongebruikelijk om enkelvoudige termen of woorden te hebben die iets meervoudigs vertegenwoordigen, denk bijvoorbeeld aan de woorden 'menigte' en 'massa'.

Jezus en zijn kleine lammetjes zijn één, van één geest om één lichaam te zijn. Het is dit lichaam dat met de bruid (gemeenschap) trouwt en haar tot bruid van Christus maakt, maar alleen wanneer de leden daarvan het eens zijn met of meegesleept worden in één manier van overeenstemming met de gemeenschap van het Lam. Wanneer dit plaatsvindt, zullen de gevolgen op aarde enorm zijn.

Neem dat nu eens mee en denk er nog eens over na: dit vertelt ons dat Jezus zelf NIET de bruidegom is die met de kerk trouwt. Dit vertelt ons: het Lam (Jezus) en zijn kleine lammetjes (zijn uitverkorenen) zijn de Bruidegom als het Lichaam van Christus. Het zijn zij die met andere christenen zullen trouwen, die dan de Bruid van Christus zullen worden. Daarom zal het Lichaam van Christus niet op een dag de Bruid van Christus worden, zoals La Vista en zoveel kerken zo willens en wetens beweren. Gods plan is dat Zijn Zoon en de leden van Zijn lichaam de Bruidegom zijn die de Bruid (het gezelschap) van Christus zal trouwen. $Y \neq Z$ en niet $Y = Z$.

Zorg ervoor dat we niet geloven dat slangen vogels zijn

Het moet duidelijk zijn dat de meeste 'spirituele instellingen' geen duidelijk inzicht hebben of zich aan iets consequent vasthouden. Het is alsof bijna niemand de logica heeft uitgewerkt dat er meer dan één Lichaam-Gezelschap is, allemaal vanwege een christologie waarbij de doctrines de leer van metaforen ongedaan maken tot een mengelmoes van symbolen en feiten. Hierdoor laten degenen die zijn opgegroeid met deze gefermenteerde redenering ons achter met verdraaide interpretaties, waarbij metaforen alle kanten op kunnen gaan, zolang ze maar de schijnwerpers op hun 'spirituele instellingen' richten. Over het geheel genomen concluderen ze dat het Lichaam van Christus de Bruid van Christus is, omdat hun leer hen dat vertelt. Voor hen is de gemeenschappelijke factor van zowel de termen Lichaam van Christus als Bruid van Christus dat 'van Christus' het enige is dat telt. Met een dergelijke slecht doordachte redenering kunnen we natuurlijk ook zeggen: "Eieren behoren toe aan vogels en eieren behoren toe aan slangen, dus slangen zijn vogels". Met 'eieren' als gemeenschappelijke factor is een dergelijke eenvoud goed genoeg, als 'eieren' een even effectieve gemeenschappelijke factor is als 'van Christus'.

Door een beetje serieus onderzoek kan uit de Schrift heel duidelijk worden gemaakt dat er een bruidegomgroep van kleine lammetjes is, en dat er een vrouwengroep (van andere gelovigen) is, die nog moet trouwen met de Lamgroep waarvan Jezus het hoofd is... en dit zal niet 'ergens daarboven' gebeuren, maar hier op aarde. Ondanks leerstellingen die het tegendeel beweren, heeft die bruiloft nog niet plaatsgevonden, en dit zal nog iets meer moeten worden uitgelegd.

Zoals deze studie zal aantonen, is de groep vrouwen, zowel volgens de Schrift als volgens de historische verslagen, nog niet in overeenstemming met haar toekomstige echtgenoot, en daarom heeft er nog geen bruiloft plaatsgevonden. De bijbelse norm wordt niet terzijde geschoven door Het Lam en zijn lammetjes. "Kunnen twee samen wandelen, tenzij zij één van geest zijn?" Amos 3:3 Kunnen twee trouwen als zij van verschillende geest zijn, kan er dan harmonie zijn? Is het hoofd van het Lichaam van Christus zo dwaas om te trouwen met hen die hun knieën niet buigen?

Denk na. Kan het volgende lichaam het Lichaam van Christus zijn?

Het is een lichaam van gelovigen dat is verteld om tussenpersonen als hun hoofden te vereren, zij hebben deze hoofden tussen hen en Jezus in. Deze groep hoofden wordt daarmee hun 'hoofd' en het leert dat genade in overvloed kan zijn omdat zonde door hen, dat hoofd, wordt gedefinieerd. Deze hiërarchie leert dat de wet van de Vader is verlopen voor hun lichaam van gelovigen.

Klinkt dit als een groep gelovigen die zich onderwerpt aan Gods wil? Als zo'n groep de macht heeft op aarde en beweert voor God te staan, kunnen we dan hopen dat Gods goedheid op aarde wordt gehandhaafd?

Niettemin is het een lichaam waar Jezus en zijn lichaam interesse in hebben om te veroveren. Het doel is niet om 'haar' te bespotten. Wanneer zij begrijpt wie haar werkelijk wil, en dat zij 'gewenst' is volgens Gods regels van liefde, dan zal zij klaar zijn voor de bruiloft. Dit heeft niets te maken met sterven en naar een of andere hemel gaan voor een bruiloft, want Openbaring vertelt ons dat het op aarde zal gebeuren.

Eenvoudige conclusie: Hij is de bruidegom die de bruid heeft. Dit zegt niet dat Jezus de bruidegom is, noch dat de kerk de bruid is. Het zegt ook niet dat het Lichaam van Christus de Bruid van Christus is. "Hij die de bruid heeft, is de bruidegom..." verwijst naar de bruid en de bruidegom in het enkelvoud om twee lichamen te symboliseren, net als in Openbaring 21. Daarom kunnen we het eerste deel van Johannes 3:29 als volgt parafraseren: Hij die de bruid van Christus heeft, is het Lichaam van Christus.

Het Lichaam van Christus (dat aan Jezus toebehoort) heeft de Bruid van Christus (die aan Jezus is beloofd).

Daarom: Jezus is geen bruidegom die met de kerk of een kerk trouwt. Later zal het verschil tussen kerk en Ekklesia heel duidelijk worden.

Het zou nu duidelijk moeten zijn dat de traditionele doctrines van gemengde redeneringen, die zweven tussen variaties van de Bruid als de groep van alle gelovigen, en de Bruidegom als Jezus, en alle gelovigen als een lichaam dat geen bruid is maar al aan Jezus toebehoort en op een dag een bruid zal worden als ze dat nog niet zijn, gewoonweg irrationeel zijn. Zelfs maar denken dat God zo'n redenering zou goedkeuren, betekent dat men gelooft dat God irrationeel is. Geen wonder dat er zoveel vragen, theorieën en misverstanden zijn. Degenen die ongemerkt binnenslopen, hebben het rationele doen verzuren en we zullen zien hoe en wanneer ze dit hebben gedaan. Dit is al zo lang aan de gang dat irrationele theologie door zoveel "spirituele instellingen" wordt gegeven en dat hun gelovigen geen logica eisen. Hun pastors en dergelijke eisen echter van hun kudde dat zij irrationaliteit als bijbelse mysteries accepteren. Sorry, maar slangen zijn geen vogels.

Parallellen tussen het Lam van God en de Zoon van God

Hoofdstuk 3b

Het lichaam van gezalfde gelovigen dat God aan Jezus heeft gegeven, waarvan Jezus het hoofd is, is één als één lichaam. Het is de Bruidegom als een volledig lichaam. Het is een hoofd met romp, armen en benen als lichaamsdelen van het hoofd. Hij, als het hoofd, leidt al deze lichaamsdelen.

Zoals Jezus het Lam van God is (Johannes 1:20), zo is Jezus ook de Zoon van God (Lucas 1:35).

Zoals het Lam het hoofd is van de kleine lammetjes, zo is de Zoon het hoofd van de kleine zonen. Nogmaals, als Paulus de zonen, die de uitgeroepen gelovigen zijn, heeft gekweld, dan heeft hij Jezus, DE Zoon, gekweld. De lichaamsdelen zijn degenen die "zonen" worden genoemd omdat zij leden zijn van Gods "Zoon-lichaam-gezelschap". Deze heeft God voor Jezus uitgekozen, God heeft hen uitgeroepen uit elk systeem dat niet leeft volgens Gods heilzame wetten, en dat kan ook betekenen dat Hij hen uitroept uit die kerken die leren dat deze wetten aan het kruis zijn genageld. Als het argument van sommige kerken is dat de Ekklesia uit de wereld van de zonde is geroepen, dan kan en betekent dit volgens hun eigen beschrijving dat elke kerk die Gods wetten aan het kruis nagelt, wetteloosheid bevordert ten opzichte van de wetten die zonde definiëren, waardoor zij deel gaan uitmaken van de wereld van de zonde.

De 'geroepen' worden niet geroepen door bisschoppen, maar door God, die hun roeping tot Ekklesia heeft voorbestemd. Zij zijn geroepen om als zonen lichaamsdelen van Gods Zoon te zijn.

"Hij heeft ons voorbestemd om zijn kinderen te worden door Jezus Christus, naar het welbehagen van zijn wil..." Efeziërs 1:5 Het woord "ons" verwijst hier niet naar iedereen die dit leest, maar naar allen met wie Paulus spreekt en over wie hij spreekt.

Het woord 'zoonschap' komt hier uit het Grieks: υιοθεσια (huiothesia), letterlijk 'zoon-stellen' of 'zoon-vestigen', met als kern het zelfstandig naamwoord υιος (huios), wat 'zoon' betekent.

Verskillende vertalingen hebben dit helemaal verkeerd. Zelfs de vaak geprezen Geneva Bible heeft het op dit punt bij het verkeerde eind: "Die ons voorbestemd heeft om door Jezus Christus in Hemzelf aangenomen te worden, naar het welbehagen van Zijn wil..."

Het gebruik van het woord 'aangenomen' in de tekst is een slechte woordkeuze, een keuze die zeer te betreuren is en waarbij men zich afvraagt hoe ze zo verkeerd konden zijn. Dit is tenslotte een door de reformatoren en calvinisten goedgekeurde bijbel. Het is begrijpelijk dat reformatorische christenen afkeurend stonden tegenover de eerdere katholieke vertaling van Gods woord door Hiëronymus. Maar het vertalen van nog een andere bijbel om nog een andere kerkelijke traditie te dienen, is niet helemaal eerlijk tegenover de schapen.

Eerder streefde de reformator Tyndale daarentegen naar een vertaling die begrijpelijk was voor de schapen, wat vaak betekende dat hij woorden gebruikte die de inspiratie van het Woord uitdroegen in plaats van de structuur van de traditionele kerkelijke taal. e tegenstelling hechtte Calvijn meer waarde aan traditionele theologische termen. Hoewel Calvijn en Tyndale beiden reformatoren waren, was het werk van Calvijn meer institutioneel, terwijl dat van Tyndale meer grassroots was.

Tyndales werk daagde de greep van de gevestigde kerk op bijbelteksten uit. De eerste editie van de Geneva Bible maakte gebruik van Tyndales vertaling van het Nieuwe Testament, maar bewerkte deze, waardoor Tyndales doelstellingen teniet werden gedaan. De herziening in Genève betekende een stap terug in de richting van de katholieke Vulgaat. Dit kwam het duidelijkst tot uiting in de vervanging van Tyndales meer inzichtelijke vertaling van Ekklesia, als "congregation" (gemeente), door het woord uit de Vulgaat dat in het Engels "church" (kerk) betekent. Deze stap terug werd in de meeste Engelse vertalingen in 111 verzen doorgevoerd.

Theodore Beza was een protestant en een leerling van Johannes Calvijn in Genève, die het katholieke idee van de universele kerk met een hoofdletter K niet van zich af kon schudden. Daarom steunde hij in 1556 het idee om het woord church te gebruiken in plaats van congregation voor wat later de Geneva Bible zou worden.

Ondanks hun strijd en geschiedenis met en tegen de katholieke kerk konden noch Beza noch Calvijn een traditie doorbreken die te diep geworteld was. In hun tijd was het woord 'church' al meer dan duizend jaar de geaccepteerde vertaling voor Ekklesia. Tyndales inspanningen konden hen dus niet bewegen om voort te bouwen op zijn inzichten. Ze konden Tyndales versie onmogelijk accepteren, omdat dit de religieuze hiërarchische structuur zou verzwakken waaraan Calvijn had gewerkt. Gemeente was geen woord dat het risico liep een systeem van hiërarchische structuur van leken en priesters, met nog een extra laag priesters en nog een laag daarboven, teniet te doen. Het was altijd zo geweest en als er een nieuwe kerk moest komen, moest die het sjabloon gebruiken dat door de kerkvaders was ontworpen. Op een paar na konden de meeste reformatoren zich niet voorstellen dat het woord 'kerk' deel uitmaakte van het rijsmiddel van een systeem waarvoor christenen waren gewaarschuwd. Hun christologie was geërfd van wat er eerder was geweest. Sommige aspecten van de katholieke traditie vonden zij hervormingsbehoefig, andere niet. Over het algemeen zagen zij de wortels van de katholieke kerk in de apostelen. Zij gingen er gewoon vanuit dat het een goede fruitboom was die slecht was geworden.

Als ze dieper hadden gegraven, zouden ze hebben ontdekt hoe onbijbels hun overgenomen vervangingstheologie was, waarop hun hele claim om Gods kerk te zijn was gebaseerd. Als ze

dat hadden geweten, hadden ze hun eigen wortels kunnen heroverwegen, maar dat deden ze niet. Hoezeer deze theologie een ketterij is, zullen we later blootleggen. Als ze dat toen hadden gedaan, zou de wereld er nu heel anders uitzien.

In plaats daarvan werd er vóór de Reformatie aan gesleuteld en daarna door de reformatoren zelf. De gesleutelde theologieën die zich vertakten, waren niets meer dan een ketterse theologische ondersteuningsshow. De vertakkingen vallen onder een gemeenschappelijke naam, de verbondstheologie. Dit is een steeds veranderende ketterij die wordt getransformeerd en waarover wordt gediscussieerd met veranderende leerstellige theorieën die elk een aantal labels en ondersteunende leerstellingen krijgen, zoals het 'verbond van genade' en het 'verbond van verlossing', vervolgens het 'verbond van verlossing in de eeuwigheid', en er is ook het 'verbond van werken vóór de zondeval', enzovoort. Geen van deze is gebaseerd op een volledig bijbels begrip, maar op door mensen gemaakte, leerstellige theologische hulpmiddelen waarmee de Schrift wordt geïnterpreteerd om deze theologieën te creëren, alsof het ontdekte openbaringen van God waren. Als dit een sport was, zou dat hetzelfde zijn als proberen harnasraces te begrijpen met behulp van het regelboek van cricket om nieuwe technieken te ontdekken voor zowel de jockey als zijn paard. Als dit echter niet kan worden gerealiseerd, dan zou de zinloosheid ervan worden toegeschreven aan het feit dat men niet heeft gezien hoe het kan werken, zodat een nieuwe methode wordt voorgeschreven, en daarna nog een. Toch zou niemand opstaan en zeggen: je gebruikt het verkeerde regelboek.

Spoiler alert: al deze variaties op de verbondstheologie zijn contracten die door mensen zijn opgesteld, niet door God. Het zijn niet meer dan pogingen om het zuurdeeg waarin zij geloven bijbels te laten klinken, om zo hun 'spirituele instellingen' te valideren als de werkelijke ekklesia waarvoor Jezus stierf. Toch zijn dit contracten, want dat is wat een verbond betekent, en Jezus heeft daar geen 'amen' op gezegd. Dit betekent dan dat de mannen die deze variaties op het verbond hebben bedacht, of deze uit de Bijbel hebben gehaald om ze aan te passen aan hun kerken, dachten dat ze Jezus konden binden aan hun theologie en aan een verbond met hun eigen spirituele instellingen... dat is in feite waar het op neerkomt.

Door het woord 'kerk' in de Geneefse versie van de Bijbel te herstellen in de betekenis die zij eraan gaven, namelijk de Ekklesia, en door Ekklesia te interpreteren als een toekomstige bruid, maakten zij Jezus tot hun bruidegom. Jezus had geen zeggenschap in de manier waarop zij hun variaties op de verbondstheologie samenstelden. De schapen zouden niet beter weten, maar er zat nog een addertje onder het gras.

De vertalers van Genève hadden ook te maken met het woord 'zoonschap'. De kerk van Genève moest niet alleen worden gezien als het Lichaam van Christus, maar ook als de Bruid van Christus, in overeenstemming met een theologie die teruggaat tot ongeveer 50 tot 100 na Christus. De wortels ervan zijn te vinden in een religieus manifest geschreven door een mysticus die de term 'universeel' had bedacht voor zijn spirituele instelling. De ketterij die hij begon, had bijna alle theologen beïnvloed, tot aan de reformatische kerken en verder. Deze theologie werd gebruikt als basis voor meer mystici om doctrines op te bouwen en gerechtvaardigd door vergezochte en onbewijsbare verhalen over religiositeit door de bisschoppen die een systeem dienden dat als een beest boven een zee van gelovigen uitstak. Toen Hiëronymus in hun voetsporen trad, versterkte hij hun christologie. Zijn Latijnse Vulgaatvertaling was zijn meesterwerk. De belangrijkste truc in zijn herwerking zal later in detail worden behandeld, maar voorlopig volstaat het te zeggen dat wanneer men het woord 'kerk' (ecclesia) in de Vulgaat las, men moest geloven dat het de katholieke kerk betekende.

Toen kwamen de reformatoren, maar tegen die tijd, zo'n 1000 jaar nadat de Vulgaat was gemaakt, waren de concepten ervan onderdeel geworden van het westerse culturele denken. Met reformatorische variaties op de vroegere katholieke verbondstheologie konden de reformatorische kerken de schapen leren dat de katholieke kerk zichzelf had gediskwalificeerd, waardoor Jezus verder moest gaan naar de volgende en betere 'bruid in de buurt', hun reformatorische kerken. Dit kon alleen werken als Jezus een enkele entiteit was, een bruidegom, en niet een bruidegom-lichaam-gezelschap. Bedenk wat dit inhoudt en vraag je af of het logisch is. Deze theologie betekent in feite dat Jezus werd doen geloven dat de katholieke kerk een geschikte bruid was, totdat zij verzuurde en verbitterde. Gelukkig kwam hij daar achter voordat het te laat was... toch? Gelukkig voor Jezus is hij nooit met haar getrouwd, dus was er geen scheiding nodig.

Gelukkig kon hij toen een verbintenis aangaan met de kerk van Genève... maar daarna ook een andere toekomstige bruid in het huwelijk nemen als een verbintenis met de Lutherse Kerk, en vervolgens de Anglicaanse Kerk, daarna de Nederlands Hervormde Kerk, enzovoort. Na al deze spirituele verbintenissen volgt de volgende stap, namelijk de bruiloft. Deze zal ergens daarboven plaatsvinden... ook al staat in de Bijbel dat deze op aarde zal plaatsvinden.

Dergelijke praktijken zouden niet meer mogelijk zijn als men zou begrijpen dat de bruidegom een lichaam is dat met een bruid lichaam trouwt en dat er geen verbintenis tussen beide bestaat tot het moment van de bruiloft. Dit betekent dat Jezus zijn verbintenis met de katholieke kerk, een verbintenis die hij nooit heeft gehad, niet hoefde te verbreken om een verbintenis aan te gaan met een andere nieuwkomer met een nieuwe verbondstheologie om Jezus aan hen te binden met verbonden die zij zelf theologisch hebben gecreëerd.

Als zodanig probeerde het bruidegombedrijf vanaf het begin altijd de bruid voor zich te winnen, maar de mystici ontwikkelden een systeem dat zou heersen door hun kudde lastig te vallen, te beschamen, zonde en schuld op te leggen en hen te dreigen dat er geen verlossing zou zijn tenzij ze zich bij hun spirituele instellingen aansloten. Erger nog, degenen die weigerden mee te gaan, konden zelfs agenten van de duivel zijn. Geen van deze methoden behoort toe aan Jezus of zijn Vader, deze methoden behoren toe aan sociopaten.

Nog een spoilerwaarschuwing: als een kerk (welke kerk dat ook mag zijn) de aanstaande bruid is en 'zij' begrijpt dat de bruidegom eigenlijk het 'bruidegomgezelschap' is, dan heeft zij een probleem als zij erop staat zichzelf de Ekklesia te noemen. Dit komt omdat het 'bruidegomgezelschap' de Ekklesia is. Dit betekent dat als zij de kerk is, zij niet de Ekklesia is, maar dat zij met de Ekklesia moet trouwen. Dit ondermijnt de theologie dat de kerk de ekklesia is. Misschien moeten we later eens diepgaand onderzoek doen naar dat woord Ekklesia.

Zoals we hebben gezien, is het Lichaam van Christus: het hoofd Lam (ook wel Zoon genoemd) samen met de kleine lammeren (ook wel zonen genoemd die geplaatst zullen worden). Dat maakt het lastig voor elke kerk die wil dat het Lichaam van Christus wordt opgevat als de Bruid van Christus.

De status van zoonschap wordt niet toegekend aan een bruid als een lichaam-gemeenschap. Het kan alleen worden toegekend aan een lichaam-gemeenschap van zonen van God. Daarom was het laatste wat nodig was het woord 'zoonschap' om het toch al ingewikkelde nog ingewikkelder te maken. Zoonschap betekent behoren tot het lichaam-gemeenschap van de Zoon als leden van zijn lichaam. Het woord 'zoonschap' zou een negatieve invloed hebben op

de doelstellingen van elke kerk die haar theologische claims wil handhaven. De hiërarchie van de kerk van Genève leek dit te hebben begrepen en daarom vertaalden zij opzettelijk en ten onrechte zoonschap als 'geadopteerd'. Dit is geen vergissing. Nogmaals, υιοθεσία (huiiothesia), letterlijk zoon-stellen of zoon-vestigen, heeft in de kern het zelfstandig naamwoord υιος (huios), wat 'zoon' betekent.

Vertalingen schommelden in de loop der tijd tussen zonen, kinderen of gewoon adoptie... maar de meeste kozen voor 'zonen'. Dit is geen goede beoordeling voor de vertalers van Genève, die gewoon het woord 'adoptie' gebruikten zonder 'zonen' te vermelden. In dit geval stelt Tyndale ons ook teleur met zijn woordkeuze, "heyres" (erfgenamen) in plaats van zonen.

Toen de King James-herwerking werd gemaakt, kregen we: "Hij heeft ons voorbestemd tot adoptie als kinderen door Jezus Christus voor zichzelf, naar het welbehagen van zijn wil..." Deze vertaling was natuurlijk bedoeld om de aandacht te verleggen naar de Church of England, waar de christologie van de mystici ook zijn intrede deed. Verrassend genoeg heeft de New King James dit veranderd in: "ons voorbestemd tot adoptie als zonen..."

Over het algemeen wordt door bijna alle gelovigen het punt gemist dat het Lichaam van de Zoon van God wordt geleid door Zijn Zoon boven een lichaam van gelovigen die als zonen in zijn lichaam zijn geplaatst. Door dit onvermogen om zeer belangrijke bijbelse details te zien, wordt de fysiologie van de Bruidegom als een lichaam niet begrepen. Hierdoor wordt ook de fysiologie van de Bruid als een lichaam niet goed begrepen. Bedenk dat de bruidegom-lichaamsgemeenschap na de bruiloft de bruid-lichaamsgemeenschap heeft. De bruidegom is niet een enkele Zoon van God, maar DE Zoon van God als het hoofd van een torso en ledematen van zonen van God. Dit is de fysiologie van de bruidegom.

Het zuurdeeg dat eerst door de mystici werd toegevoegd, bleef rijzen en veranderde de bijbelse betekenissen om ze aan te passen aan hun theologie. Door dit toe te voegen, maakten ze plaats voor een Jezus die met hun kerken zou trouwen. Het is een mythe die zij zelf hebben gecreëerd en die sindsdien nooit bijbels is betwist. Zelfs Tyndale kwam in de buurt, maar niet dichtbij genoeg, en toen vermoordden ze hem toen hij 40 was.

Nu we de basisprincipes van de fysiologie van de bruidegom begrijpen, is het duidelijk dat er ook een bruid moet zijn. Als de spirituele instellingen dus niet het lichaam van de bruidegom zijn, zijn ze dan de bruid? Laten we voorlopig zeggen ja en nee, en dan de feiten op een rijtje zetten. Eerste feit: het lichaam van de bruidegom zal andere gelovigen trouwen. Velen zullen afkomstig zijn uit de kerken. Om dezelfde reden zijn veel leden van het lichaam van de bruidegom uit de kerken geroepen en gekozen. Zoals we zullen zien, hebben veel kerkgangers die niet geroepen zijn om lid te zijn van het lichaam van de bruidegom ook een hart voor Jezus en zullen zij zeker bij Jezus horen, door Jezus bemind worden en door Jezus gered worden. Maar we moeten 'Gods plan A' begrijpen, dat volgens de mystici voorbij is. Op dit punt in de studie hebben we alleen nog maar de oneffenheden gladgestreken voordat we de lichaamsgroepen echt in de juiste volgorde gaan begrijpen.

We moeten begrijpen dat Jezus niet gegijzeld zal worden door de wil van de mens, hoezeer gelovigen ook zeggen dat ze van hem houden en hoe religieus de verhalen van de mens ook zijn. Het feit blijft altijd: Jezus is de Zoon als hoofd van zijn lichaamsgemeenschap van geplaatste zonen. Nogmaals: zoals het Lam het hoofd is van de kleine lammetjes, zo is de Zoon het hoofd van de kleine zonen. Dit is geen adoptie, maar een voorbestemde plaatsing

van Ekklesia-leden voor het zoonschap. "Hij heeft ons voorbestemd om Zijn zonen te worden door Jezus Christus, naar het welbehagen van Zijn wil..."

De fysiologie van de bruid:

Jezus zal alleen het hoofd van de vrouw zijn als zij gereed is. Zolang de 'toekomstige vrouw-gemeenschap' Gods wetten verwerpt door te geloven dat deze zijn verlopen, zal 'zij' Gods goede wil (genade) blijven misbruiken. Deze leden zullen niet "als zoon aangesteld" worden. Zij zullen leden van het lichaam van de schoondochter zijn wanneer zij het ware doel van het Nieuwe Verbond begrijpen. Het is allemaal goed en wel om te beweren dat je een christen van het Nieuwe Verbond bent, maar het is iets heel anders om te verwachten dat Jezus elke dag komt om te sterven. Hij is niet gekomen om de wet van Zijn Vader elke dag te laten sterven, zodat spirituele instellingen de voorwaarden van het Verbond kunnen bepalen. Hoe vaak zijn de christelijke naties gekwetst en uiteengevallen? Later zullen we enkele casestudy's bekijken. Deze zullen aantonen dat hun leiders Jezus niet volgden. Jezus als leider maakt geen fouten. Dit betekent dat de toekomstige bruid de verkeerde leiders heeft gevolgd, terwijl ze beweerde Jezus te volgen. Degenen die als zonen waren aangesteld, volgden die leiders nooit.

"Hij die de bruid heeft, is de bruidegom"

"Hij die de bruid-lichaam-gemeenschap heeft, is de bruidegom-lichaam-gemeenschap".

De bruidegom is Jezus met zijn lichaam-gezelschap dat als zonen is aangesteld: hoofd + romp met ledematen. De bruid is een groep gelovigen die met de bruidegom zal trouwen. Haar fysiologie is ook een van romp en ledematen, maar tot nu toe volgt 'zij' het verkeerde hoofd (priesterschap) dat de christologie 'zij' heeft geleerd, dat zij moet volgen, voornamelijk door haar hoofd (Priesterschap), dat Romeinen 13 misbruikt. Toch is 'zij' aan de bruidegom beloofd.

Wanneer zij 'één' is of in eenheid met de bruidegom, betekent dit dat zij een groep lichaamsdelen is die eindelijk uit het geïstitutionaliseerde systeem van de Ecclesia is geroepen. Dat systeem is niet in overeenstemming met de bruidegom en houdt dus de verhoopde eenheid met de bruidegom tegen. Het systeem leert dat Jezus de wet van zijn Vader heeft afgeschaft, terwijl Jezus zegt dat hij kwam om die wet effectiever te maken (hierop kom ik later uitgebreid terug). Dit zijn dus twee uitersten.

Degenen die in de greep zijn van deze systemen zijn daarom niet in eenheid met de Jezus van de Schrift, maar in eenheid met een Jezus van het systeem. Dit betekent niet dat de gelovigen in dat systeem verloren zijn. In plaats daarvan worden veel van de kuddes in dat systeem geroepen als een tweede vrucht. Dan is er nog een derde vruchtgroep die noch de bruidegom, noch de bruid is. Het concept van eerste, tweede en derde vruchten wordt niet begrepen omdat het systeem leert dat zijn hiërarchie alle vruchten hoedt. Het idee van een derde vrucht is daarom nog onduidelijker.

Geen enkele oogst is meer of minder geliefd in Gods plan. Het is ook geen universalisme. Het geheim is eigenlijk een open geheim. Het staat in de Schrift, maar wordt door de hiërarchie als irrelevant beschouwd voor haar gelovigen. Toch zijn er drie oogsten, vertegenwoordigd door drie jaarlijkse feesten, die vertellen over drie groeyniveaus voor individuen en collectief voor het leven in het koninkrijk. Later zullen we hierop ingaan en dan zal de schoonheid van Gods Plan A duidelijk worden.

Jezus als hoofd van zijn lichaam-gemeenschap zal pas het hoofd van de bruid-gemeenschap zijn na het huwelijk, waardoor zij een "schoon" vrouw wordt. Haar lichaamsleden zullen niet als zonen worden geplaatst, maar als leden die behoren tot het "bruidegom-lichaam" als Zijn vrouw. Dit betekent niet dat al haar lichaamsleden vrouwen zijn. Net zoals het bruiloftslam een metafoor is voor Jezus en geplaatste zonen, zo is de vrouw van het Lam een metafoor voor gelovigen of dit lichaam-gezelschap, bestaande uit mannen en vrouwen. Na de bruiloft zal dit vrouw-lichaam-gezelschap Gods 'schoonzus' zijn... in principe zullen zij wettig zijn en niet langer een wet voor de priesters, die op hun beurt een wet voor zichzelf zijn met hun eigen nep-ontworpen, nieuwe-wetsysteem van de reset. Wanneer dat gebeurt, zullen de wetten van het systeem eindelijk aan het kruis worden genageld in plaats van Gods wetten. Dan zal de zonde (misdaad) niet meer overvloedig zijn en zal de genade niet meer worden misbruikt.

Het Lichaam van Christus is slechts één groep gelovigen, het betekent niet dat het een lichaam is van ALLE gelovigen, in tegenstelling tot wat theologen leren. De Bruid van Christus is de andere groep gelovigen, en de Vrienden van Christus zijn degenen die gelovigen zullen worden. Dat is een eenvoudige uitsplitsing, maar nog lang niet volledig. Deze details zullen nog komen.

De wet van dubbele getuigenis

Er zijn twee groepen gelovigen: de ene groep functioneert als echtgenoot, de andere als echtgenote. Elk heeft een aparte roeping en elk wordt een betrouwbare getuige van Gods waarheid, waardoor het feit van Zijn Plan A wordt bevestigd. Er is zelfs een derde getuige die alles van een afstand bekijkt, de "vriend".

Gods wetten, statuten en oordelen zijn een gecodificeerde vorm van Gods aard, die Zijn Zoon heeft vervuld. Hij maakte het veel effectiever vanaf het kruis. Wat de wet effectief maakt, is genade (Gods goede wil). We kunnen ons leven leiden door te streven naar het goede, met een norm die ons leidt. Als we elke dag falen, wat we ook doen, dan bedekt genade die mislukking. Moeten we dan zeggen wanneer we een wet van God overtreden: "We zijn ermee weggekomen, dus we kunnen opnieuw doen wat verkeerd was... opzettelijk?" God verhoede het, anders maken we genade overvloedig omdat we onze zonde overvloedig laten zijn. Daarom is het van cruciaal belang om dit te vermijden en te weten wat zonde definieert. Wanneer theologen en priesters onderwijzen dat de wet die zonde definieert aan het kruis is genageld, zal zonde overvloedig zijn en genade misbruikt worden, ongeacht hoeveel kerkelijke wetten zij willen invoeren. We moeten echt begrijpen dat degenen die als zonen zijn geplaatst, dat zijn omdat een goede zoon iemand is in wie de Vader welbehagen heeft.

Met het oude verbond was de minder effectieve vorm van het verlagen van het zondecijfer (misdaadcijfer) voornamelijk gebaseerd op fysieke prestaties, waarbij men zijn gedrag onder controle hield, tenminste wanneer niemand keek. Dit corrigeerde op zich niet iemands hoofd en hart.

De effectievere manier om zonde weg te nemen is wanneer God de verantwoordelijkheid hiervoor op zich neemt.

"Maar dit zal het verbond zijn dat Ik met het huis van Israël zal sluiten: Na die dagen, zegt de HEERE, zal Ik Mijn wet in hun binnenste leggen en die in hun hart schrijven; en Ik zal hun God zijn, en zij zullen Mijn volk zijn." Jeremia 31:33

"Dit is het verbond dat Ik met hen zal sluiten na die dagen, zegt de Heer: Ik zal Mijn wetten in hun hart leggen en die in hun gedachten schrijven." Hebreëën 10:16

Toch lijkt het erop dat de aanstaande bruid zich niet aan die wet houdt. Heeft God gefaald? Nee. We hebben Zijn Plan A niet begrepen, omdat het erom gaat dat zonen eerst als romp en ledematen voor het Hoofd-Zoon worden geplaatst, voordat dit gezelschap de bruid het hof kan maken. Dit gezelschap moet een volledig gezelschap zijn voordat het zijn bruid het hof kan maken. Dat gezelschap van zonen heeft die ware wet niet alleen in hun hart geschreven, maar ze reageren er ook op omdat ze zich niet door mystieke en spirituele instellingen hebben laten verblinden.

"Wat dan? Israël heeft niet verkregen wat het zocht, maar het uitverkoren overblijfsel heeft het verkregen, en de rest is verblind..." Romeinen 11:7

Die kleinere groep begrijpt dat, om Gods wet effectiever te maken, het Nieuwe Verbond helemaal tot in het hoofd en het hart doordringt, waarbij effectiever zijn betekent: "Denk er niet eens aan om dit of dat te doen".

Natuurlijk is 'de genadekant' van dit alles dat degenen die zich identificeren met het effectievere werk van Jezus, zich dan ook identificeren met zijn volmaaktheid. Hierdoor krijgen we Gods gave van goede wil, niet op basis van onze verdiensten, maar op basis van Jezus' verdiensten. Hierdoor ziet God iemands persoonlijke onvolmaaktheden niet, omdat deze worden afgeschermd door de volmaakte wetonderhouder, Jezus. Daarom kan men de Vader alleen bereiken via Jezus, hij is de enige toegangspoort tot de Vader. Degenen die zich hiermee identificeren, getuigen van deze waarheid.

Goed en kwaad worden niet bepaald door onze ideeën of die van de kerk, maar door Gods norm die voor ons is vastgelegd in Zijn wetten, voorschriften en oordelen. Als we dit niet begrijpen en deze wetten niet kennen, dan begrijpen we niet wat de bescherming moet bedekken. De bescherming sluit de wet niet uit, maar sluit het 'zicht' op onze door het vlees gedreven mislukkingen om de norm feilloos na te leven.

Degenen die in het zoonschap zijn gegeven, zijn degenen die de wet willen kennen, om het kwaad te identificeren aan de hand van de juiste norm. Zij weten ook dat zij, totdat zij 'gezuiverd' (verheerlijkt) zijn, zelf niet volmaakt zijn gemaakt door de wet, maar door Gods welwillendheid (genade) als volmaakt worden beschouwd om het lichaam (de leden) van Christus te zijn. Jezus is de eerste (door zijn opstanding) van die groep die verduidelijkt zal worden, de andere lichaamsleden zullen op het juiste moment van de '' opstaan om vervolgens verduidelijkt te worden. Dan zal de bruidegomsgroep allen in één en één in allen verheerlijkt zijn. Dan zal de bruiloft dichterbij zijn wanneer de bruidengroep deze 'duidelijkheid' ('duidelijkheid': glorie. Ik dacht dat het leuk zou zijn om af en toe Wycliffe's woorden te gebruiken) ziet.

De meesten van hen die een geloofsstructuur hebben geleerd op basis van wat door het Religieuze Industriële Complex werd gepresenteerd, zullen tegen die tijd ook begrijpen waarmee ze zich moeten identificeren. Dan zullen ze klaar zijn om te trouwen als Gods schoondochter. Tegen die tijd zal ook de derde groep, de 'vrienden', het begrijpen. Deze groep bestaat uit degenen die Gods getuigen zijn van de bruiloft, en zij zullen allemaal Halleluja zeggen.

Gods aard, Zijn levende Wet, heeft twee of drie getuigen nodig om een feit te bevestigen. "... op de mond van twee getuigen, of op de mond van drie getuigen, zal de zaak worden bevestigd." Deuteronomium 19:15

"Op de mond van twee of drie getuigen zal elk woord worden bevestigd." 2 Korintiërs 13:1
Tot nu toe (op het moment van schrijven van deze studie) heeft de bruiloft nog niet plaatsgevonden, maar dat zal gebeuren nadat de heilige inspiratie over alle drie de groepen is uitgestort. Pinksteren 33 n.Chr. was een klein voorbeeld van hoe dat zal gebeuren.

Tot nu toe hebben we nog niet ingegaan op de details van Israëlieten en naties. Dergelijke details zijn van vitaal belang om een volledig begrip te krijgen van deze lichaamsgroepen, maar voorlopig is het van cruciaal belang om de mythe te ontcrachten dat Jezus een enkele bruidegom is die trouwt met spirituele instellingen die worden geleid door een priesterorde die zijn wortels heeft in mystici die actief waren in de dagen van de apostelen.

Wie zal er bij de bruiloft aanwezig zijn...

De 'vriend' is een hele lichaamsgroep die bestaat uit degenen die noch de bruidegom, noch de bruid zijn. Dit is een derde lichaamsgroep die ontmoedigd is geraakt door de religieuze instellingen. Zij zijn uiteindelijk alle seculiere en politieke leerstellingen gaan geloven. De dag zal komen dat alle drie de groepen hun knieën zullen buigen voor Jezus. Wanneer de seculiere mensen dat op dat moment doen, zullen ze geen leden van de bruidegom of bruid worden, maar zullen ze God en zijn Zoon aanbidden als 'vrienden' van de 'bruidegom' en de 'bruid' die de bruidegom dan heeft, en halleluja zeggen.

Oogsten:

We hebben het kort gehad over oogsten: één groep is een eerste gerijpte oogst. De volgende groep is een tweede oogst. Deze twee oogsten worden voorgesteld door granen, gerst en tarwe. Dan is er nog een andere groep die, als derde oogst, wordt voorgesteld door een soort bes, namelijk druiven. Deze vertegenwoordigen degenen die bij het bruiloftsfeest aanwezig zullen zijn.

Omdat het zuurdeeg van de mystici door zoveel spirituele instellingen is gegaan, wordt hun gelovigen verteld dat hun christologie alles is wat er is. Hun leerstellige school vertelt hun gelovigen dat er maar één oogst is, namelijk degenen die tot hun kerken zijn geroepen. Wat betreft al diegenen die niet tot hun spirituele instellingen behoren, is de leer dat zij ofwel verloren zijn ofwel van de duivel zijn. Ze kunnen niet meer ongelijk hebben.

Deze oogsten vertellen ons dat Gods plan erop gericht is schapen te roepen uit elke levensstijl die niet gezegend is door Gods rechtvaardige norm, en niet om schapen in kerken te roepen. Het gaat erom die schapen te vinden die verloren zijn gegaan doordat de herders hen hebben laten afdwalen: "Mijn volk is verloren schapen geweest; hun herders hebben hen laten afdwalen, zij hebben hen afgedreven op de bergen; zij zijn van berg tot heuvel gegaan, zij zijn hun rustplaats vergeten." Jeremia 50:7.

Uit Jeremia blijkt duidelijk dat dit geen nieuw probleem is. Destijds leidden priesters van spirituele instellingen het volk in blindheid, daarna kwamen de mystici die hetzelfde deden. Toen kwamen de bisschoppen, gezalfd door de mystici, die hetzelfde deden. Toen kwamen

degenen die in die traditie waren gezalfd en die deden hetzelfde. De eerste vruchten van degenen die verdwaald zijn, worden echter gevonden door de GOEDE herder: "Want jullie waren als schapen die verdwaald waren, maar nu zijn jullie teruggekeerd naar de Herder en Toezichhouder van jullie leven", 1 Petrus 2:25. Dit zijn degenen die God heeft uitgekozen en aan Jezus heeft gegeven. Dit vers spreekt over wat er gebeurde na Pinksteren 33 n. Chr. Maar het zoeken is nog niet voorbij, de rest moet nog worden overgehaald. We kunnen dit niet begrijpen als we de drie oogsten niet kennen om te weten wie de drie spelers zijn: Hij die de bruid heeft, is de bruidegom; maar de vriend van de bruidegom, die staat en naar hem luistert, verheugt zich zeer vanwege de stem van de bruidegom; daarom is mijn vreugde volmaakt.

De les die God gaf, wordt verteld in de drie oogstfeesten in Gods jaarlijkse kalender, die ten grondslag liggen aan alle gelijkenissen en verzen die over deze 'oogsten' gaan.

Oogst één wordt bijvoorbeeld aangestipt in 1 Korintiërs 5:8: "het ongezuurde brood van oprechtheid en waarheid." Dit klinkt misschien poëtisch, maar Paulus is niet poëtisch, hij herinnert ons aan degenen die door Gods woord worden gezeefd.

Oogst twee helpt ons de gelijkenissen over tarwe te begrijpen die Jezus ons vertelt. Er zijn de gelijkenissen over het onkruid en de tarwe, en de tarwe waarin zuurdesem is gemengd. Als men niet begrijpt wat ten grondslag ligt aan deze concepten, kunnen de mystieke spirituele instellingen gelovigen misleiden door hen te laten denken dat zuurdesem iets positiefs is dat de groei van hun kerk weerspiegelt, terwijl het juist het tegenovergestelde betekent.

Oogst drie punten voor het bedrijf dat druiven oogst. Als men niet weet waar het over gaat, dan zijn verzen als "Hij is gekleed in een mantel gedrenkt in bloed, en Zijn naam is Het Woord van God" in Openbaring 19:13 en Jesaja 63:3 "Ik heb de wijnpers alleen getreden, en van de volken was niemand bij Mij. Want Ik heb hen in Mijn toorn vertrappt en hen in Mijn woede vertrappt; hun bloed is op Mijn kleding gesprendeld en Ik heb al Mijn gewaden bevlekt", zijn bijna zinloos. Erger nog, deze worden eerder als destructief dan als transformatief beschouwd. De vernietiging is transformatief als men begrijpt dat druiven moeten worden geplet om wijn te krijgen. Zonder dit te weten, geloven de meesten dat dergelijke verzen harde poëtische overdrijvingen zijn.

Als het geen overdrijving is, blijven we achter met een gissende mening. Omdat ze deze oogsten niet kennen, gissen de meeste theologen bijvoorbeeld naar wat Openbaring 6:6 betekent, meestal betekent, en geven ze hun mening. Een dergelijke mening is als het spel 'pin the tail on the donkey'. Die ezel is een historisch verslag dat ze hebben bestudeerd. De staart is het vers dat volgens hen aan de ezel kan worden vastgepind. Of het bij de ezel hoort, is puur giswerk dat een hypothese kan worden genoemd. Die hypothese is dat het Romeinse Rijk bezig was met het veiligstellen van deze goederen die in Openbaring 6:6 worden genoemd in een tijd van hongersnood die het rijk in zijn greep hield. De hongersnood is de werkelijke en echte ezel in de kamer van de geschiedenis. Ze hebben alleen gelijk wat betreft de hongersnood, maar niet wat betreft vers 6:6 als verwijzing naar het verzachten van de hongersnood. De hongersnood was Jezus' oordeel waarvoor hij een decreet moest uitvaardigen voor de uitverkorenen, opdat zij niet hetzelfde oordeel zouden ondergaan (ontvangen).

"Toen hoorde ik iets dat klonk als een stem tussen de vier levende wezens, die zei: "Twee pond tarwe voor een dagloon, en zes pond gerst voor een dagloon, en beschadig de olie en de

wijn niet!" Het decreet om deze te redden kwam niet van Rome, maar van Jezus. De vier levende wezens zijn de vier wezens die de vier bijbelse stammen vertegenwoordigen, maar als iemands christologie geworteld is in die van de mystici, dan is dit zinloos. De tarwe, de gerst en de wijn staan voor degenen die dit veilig zullen doorstaan. Zij zijn de uitverkorenen, de gezalfden. Wijn is afkomstig van druiven die gezalfd zijn door de wijngeest (pneuma). De olie is de zalving, olie is nodig voor het maken van zowel gerst- als tarwemeel. We zullen kijken naar Johannes 17, waarin Jezus tot Zijn Vader bidt om degenen te bewaren die 'de test hebben doorstaan', die gevangen zijn in het begrip met heilige inspiratie (pneuma) en niet meer gezeefd, gedorst of geplet hoeven te worden, omdat ze gezalfd zijn met 'olie en wijngeest'.

We zullen dit vers later in een andere context bekijken, maar voorlopig volstaat het als aanwijzing dat dit verwijst naar degenen die uit elk type oogst gezalfd zijn om 'Ek - klesia' te zijn. Olie wordt gebruikt om een priester te heiligen. De ware priesters zijn degenen die God zalft met olie (brandstof voor pneuma) en wijn-geest (brandstof voor pneuma) als leden van Jezus' lichaam.

De priesters riepen of kondigden de eerste dag van het jaar aan

Elk van deze punten heeft betrekking op de drie oogsten: gerst, tarwe en druiven. De oogstfeesten werden bepaald door de jaarlijkse cyclus, die sommigen een 'jaarteller' noemen. Dit betekent hetzelfde als 'kalender', omdat de stam van het woord 'kalender' afkomstig is van het Proto-Indo-Europese woord 'Kele', dat 'roepen' of 'aankondigen' betekent. Het is dezelfde stam als ons woord 'call' (roepen). De Israëlitische priesters gebruikten vóór de ballingschap natuurlijk geen Romeinse kalender.

God is niet gebonden aan een Romeinse kalender. Hij is ook niet gebonden aan een Joodse kalender of enige andere versie die de mens denkt te hebben. Hij is gebonden aan Zijn eigen wet en de schepping die uit Zijn wet is voortgekomen. De details en het bewijs van hoe dit werkt, zullen later volgen, maar voorlopig geldt dat in Gods jaartelling, wanneer deze van toepassing is op deze planeet en alles wat erop leeft, het jaar de natuurlijke klok volgt binnen dit deel van Zijn schepping. Elk jaar is er een perfect vast punt dat overal op de planeet hetzelfde is en dat slechts op één dag binnen en van die cyclus plaatsvindt, namelijk de zomerequinox. Gods feesten worden allemaal geteld vanaf dat startpunt. Deze feesten vinden plaats in de lente, zomer en herfst. Hoe deze telling wordt gemaakt, zullen we later bekijken. Voorlopig moeten we het verhaal en het doel kennen van wat God ons vertelt, want het gaat eigenlijk niet om de oogst van gewassen, maar om de oogst van mensen. De oogst is niet in de zin van oorlog, maar in de zin van redding.

Deze feesten lopen vrijwel gelijk met drie daadwerkelijke oogsten van gewassen. Ze worden als feesten gehouden omdat ze niet alleen een teken zijn van de zegeningen van de oogst van voedsel, maar ook een viering van Gods plan voor ons, zoals verteld in de lessen van elke oogst. Het is een groot plan en het is de moeite waard om te vieren.

Door wie en waarom deze feesten van Gods roeping werden afgeschaft, zal later worden bekeken, maar het resultaat is dat bijna niemand zich bewust is van de onderliggende bijbelse rode draad die erdoorheen loopt als een getuigenis van de Schrift.

Nogmaals: de drie oogsten staan voor het binnenhalen van drie groepen mensen, vertegenwoordigd door de gerst (eerste vruchten - graan), de tarwe (tweede vruchten - graan) en de druiven (derde vruchten - bessen) en hoe elk van deze groepen rijpt en volwassen wordt.

Ook is dit hoe elke verzamelde groep van de schil wordt ontdaan, waarbij ofwel de vurige wet van God het zuurdeeg verbrandt, ofwel de 'geest' de gisting beëindigt. Dit is geen universalisme, dat op zichzelf een verwrongen afgeleide christologie is, bedacht door de mystici.

De feesten die de drie oogsten onderwijzen zijn:

1. Het Pascha in combinatie met het Feest van Ongezuurde Broden (gerst). Gerst is een graansoort die wordt gewannen. De symboliek is dat wanneer heilige pneuma (inspiratie) op hen wordt geblazen, hun 'vlees' als een schil wegvalt en het zaad van het hart blootlegt waar Gods woord is geplant. Wanneer het in de hitte van de oven wordt geplaatst, maakt de vurige wet van God het brood gereed.

2. Pinksteren, het Wekenfeest. De schil van de tarwe is moeilijker te verwijderen, dit gebeurt door te dorsen. Dit staat symbool voor degenen die het woord moeten worden gedorst voordat het zaad dat door God in het hart is geplant, kan worden bereikt. Het feest wordt gevierd met twee broden van gezuurd tarwebrood, die, wanneer ze voldoende zijn gerezen, worden gebakken in Gods vurige wet-oven, waardoor het zuurdeeg wordt gedood. Tarwe groeit samen met onkruid zoals kwaad. Er is een reden waarom er twee tarwebroden zijn, die alleen kunnen worden behandeld als we begrijpen hoe etniciteit een rol speelt in verband met volkeren.

3. Feest van de laatste oogst (druiven) dat leidt tot Loofhutten met de druivenoogst. Druiven moeten worden geplet in Gods wijnpers en deze druiven worden een tijdje op hun manier gestoofd, waarbij de pneuma (geest) het bloed van de druiven in fijne wijn verandert en hun gefermenteerde eigenschappen verwijdt.

Elke 'geoogste oogst' wordt bij het verfijnen gevuld met heilige inspiratie (heilige geest). Daarom zal elk bedrijf zijn knieën buigen, niet uit pijn, want de pijn van het dorsen en persen is dan voorbij, maar daarna uit blijdschap omdat het de juiste 'inspiratie' (pneuma) heeft gekregen. Dat maakt allemaal deel uit van Gods wonderbaarlijke, onveranderlijke Plan A, dat de mystici verborgen hielden met hun theologie dat Jezus Gods plan veranderde in hun plan, dat plaatsvervangende theologie en de daaropvolgende bijbehorende verbondstheologieën mogelijk maakte (de wortels van deze theologieën zullen later worden blootgelegd wanneer dat gepast is).

Hoe deze feestlessen aansluiten bij de Bruidegom, de Bruid en de Vriend

1. De gerst vertegenwoordigt degenen die het gemakkelijk 'begrijpen'. Zij horen het woord en zeggen: "Ik begrijp het".

Symbolisch gezien, omdat gerst de eerste oogst is, zijn dit de eersten die uit het veld (het wereldsysteem) worden geroepen en vormen zij het Lichaam van Christus als het Lichaam van de Bruidegom.

2. De tarwe vertegenwoordigt degenen die het 'begrijpen' na veel bewerking. Ze horen het woord, maar het is vaag, meer een mysterie. Pas door het dorsen zullen ze zeggen: "Ik begrijp het".

Symbolisch gezien, omdat tarwe een tweede oogst is, zijn dit de volgende die uit het veld (het wereldsysteem) worden geroepen. Zij moeten worden overgehaald om de bruid van Christus te worden, als de toekomstige vrouw. Zij zijn dan niet de Ekklesia, maar behoren tot de Ekklesia van de ' ' in liefde en in het huwelijk, waardoor niemand tussen hen kan komen (geen enkele menselijke leerstelling, theologie of theorie kan tussen hen komen).

3. De druiven vertegenwoordigen degenen die het op de moeilijkste manier 'begrijpen'. Ze horen het woord en zeggen: "Nee, niet voor mij." Maar het leven heeft een manier om zulke weerbarstigheid te breken voordat ze kunnen zeggen: "Ik begrijp het".

Symbolisch gezien, omdat druiven de laatste oogst zijn, zijn dit de laatsten die uit het veld (het wereldsysteem) worden geroepen; zij zijn de vrienden van de bruidegom. Zij zijn dan niet de Ekklesia, maar behoren tot de Ekklesia in vriendschap. Zij staan niet langer afwijzend of vijandig tegenover Gods Woord. Dan "verheugen zij zich zeer vanwege de stem van de bruidegom: zo is mijn vreugde volmaakt (volmaakt gemaakt, niet tenietgedaan...)".

Dit sluit symbolisch aan bij drie niveaus van inspirerende (spirituele – pneuma) groei. Gerechtigd (gerechtvaardigd) > Heilig verklaard (geheiligd) > Opgegaan in glans (verheerlijkt).

1. Gerstekoecken worden al als rechtvaardig beschouwd (gerechtvaardigd door geloof), maar worden ook als heilig beschouwd (geheiligd in waarheid) en wachten op glans (verheerlijking met eeuwig leven).

2. Porties tarwemeel worden al als rechtvaardig beschouwd (gerechtvaardigd door geloof), maar wachten erop om als heilig beschouwd te worden (geheiligd in waarheid) en wachten dus ook op glans (verheerlijking met eeuwig leven).

3. De druiven wachten om als rechtvaardig te worden beschouwd (gerechtvaardigd door geloof) en wachten dus ook om als heilig te worden beschouwd (geheiligd in waarheid) en wachten op glans (verheerlijking met eeuwig leven).

Elk van deze groeifasen zijn collectief op nationaal niveau en ook binnen onze persoonlijke groei in 'pneuma'.

We zouden metaforisch kunnen zeggen dat op Gods bruiloftsbanket de volgende dingen staan: fijne gerstekoecken, twee warme en versgebakken tarwebroden en de beste wijn. Elk daarvan is een metafoor voor Gods rentmeesters, die tegen die tijd allemaal op hetzelfde geloofsniveau zijn gekomen en het eindelijk eens zijn met God. Tegen die tijd zijn ze allemaal Amen-mensen. De 'bruiloft' is ook een metafoor voor het feit dat iedereen het eens is en dat ze nog lang en gelukkig leefden.

Dat is de grote onvertelde boodschap van het Evangelie van het Koninkrijk, waar we later op terug zullen komen. God heeft deze planeet gemaakt voor zijn rentmeesters, en deze planeet is een geweldige plek. Een nieuwe aarde betekent vernieuwd, hersteld en geplaatst in en

onder Gods gerechtigheid. God is niet van plan deze planeet te vernietigen, Hij is van plan het kwaad op de planeet te vernietigen en haar te vernieuwen door Zijn gerechtigheid.

Die methode om het kwaad te vernietigen zal later worden bestudeerd.

Hoe het religieuze industriële complex van de mystici verzen heeft gekaapt en verkeerd heeft toegepast om te onderwijzen dat Jezus een op zichzelf staande entiteit is als bruidegom.

Hoofdstuk 3c

Hoe ver het zuurdeeg van de mystici is doorgedrongen, zal duidelijk worden als we de verzen ontrafelen die altijd zijn gebruikt om te bewijzen dat Jezus een op zichzelf staande bruidegom is, die wacht om met een kerk te trouwen. Geen van deze verzen bewijst dit echter. Toch is het een traditionele leerstelling dat Jezus als persoon op zichzelf trouwt met het hele lichaam van christenen die zichzelf de kerk noemen. Dit kan alleen werken als het woord 'kerk' Ekklesia betekent, en dat de bruidegom geen lichaamsgemeenschap is.

Ik zal een hint geven over wie de meest prominente mysticus was die deze leer verkondigde: zijn naam was Ignatius. Hij was degene die de term 'katholieke kerk' bedacht, zoals we zullen zien wanneer we zijn leven en werk bestuderen. Hij gaf een manifest voor een religieus systeem dat Jezus veroordeelde als 'Nicolaitisch' (wat ook 100% bewezen zal worden). Natuurlijk ontstonden er, nadat het systeem dat Ignatius had gezaaid wortel had geschoten, na verloop van tijd veel 'spirituele instellingen', die elk onwankelbaar geloofden dat hun 'kerk' de juiste was. Deze veronderstelling alleen al zou reden tot bezorgdheid moeten zijn, aangezien ze niet allemaal gelijk kunnen hebben, maar toch wordt er nauwelijks bezorgdheid geuit.

Binnen zijn traditie zijn zoveel theologen gekomen en gegaan zonder zich ooit af te vragen of wat hij had ingesteld misschien een afvalligheid was die het zuurdeeg werd waar Jezus voor waarschuwde. Zelfs vandaag de dag wordt wat hij in gang heeft gezet nog steeds herkauwd door theologen uit het hele spectrum, zoals die van Bible Gateway, OpenBible info, Christian Today en vele anderen. Het zuurdeeg dat zij onderwijzen, wordt keer op keer verteld alsof het bijbels is en kan worden herkend als zuurdeeg door degenen die ogen hebben om te zien. Laten we eens kijken of het hier te herkennen is in wat zij online hebben geplaatst: "De Bijbel vertelt ons dat de man het hoofd is van de vrouw, dus Jezus is de bruidegom die met de kerk trouwt. Deze metafoer illustreert de relatie tussen Christus en de kerk"... Elke site zegt ongeveer hetzelfde en zij maken er geen geheim van wat zij geloven, dus lees dit nog eens, want wat zij zeggen is even feitelijk als...

"Vogels worden ook slangen genoemd en tegelijkertijd kippen, omdat ze alle drie eieren leggen en slangen en kippen dus verschillende namen zijn voor vogels." Ze gebruiken deductief redeneren op een verkeerde manier. Net zoals slangen geen vogels of kippen zijn, is Jezus geen op zichzelf staande bruidegom of de echtgenoot van de kerk (die duizend jaar lang de kerk van Rome was). Het feit dat de echtgenoot het hoofd van zijn vrouw is, betekent niet dat Jezus het hoofd en de echtgenoot van de kerk is, welke kerk dat ook moge zijn.

Zoals we hebben gezien, kan het citaat van deze bedieningen niet waar zijn als de Bruidegom een lichaam-gemeenschap is en de Bruid een lichaam-gemeenschap, maar toch vertellen ze ons dat hun verhaal gebaseerd is op een aantal verzen, zoals...

"Want de man is het hoofd van de vrouw, zoals ook Christus het hoofd van de kerk is; en Hij is de Verlosser van het lichaam. Daarom, net zoals de kerk onderworpen is aan Christus, zo moeten ook de vrouwen in alles onderworpen zijn aan hun eigen mannen." Efeziërs 5:23, 24. Paulus gebruikt deductief redeneren niet verkeerd, hij doet het heel goed, maar zoals we zullen zien, zijn te veel vertalers opgeleid in de christologie die door de traditie van Ignatius is vastgesteld. Dit groeide uit tot de christologie van de Kerk van Rome. Die christologie werd nooit betwist, zelfs niet door de reformatoren, omdat hun aandacht in die tijd meer uitging naar misbruik van het systeem. Tyndale echter maakte er een punt van om deze traditie van het verkeerd vertalen van Ekklesia als Kerk ongedaan te maken, waarvoor hij de toorn van de Kerk over zich afriep en duur betaalde met zijn leven. Kort na zijn dood werd zijn vertaling door andere reformatoren vervangen omdat ze te volks was. Zij maakten nieuwere vertalingen die de traditie volgden... en zo bleef het zuurdesem/de afvalligheid het hele deeg doen rijzen.

Het eigenlijke punt van deze verzen in Efeziërs is om te benadrukken hoe hecht het huwelijk moet zijn, net zo hecht als de band tussen Jezus (het hoofd) en zijn lichaam (zijn romp en ledematen die niets anders kunnen doen dan wat het hoofd hen opdraagt). Het is de vertaling van Hiëronymus vóór Tyndale en van zo velen na Tyndale die deze verzen lijkt te zeggen dat ze gaan over de band tussen Jezus en de 'kerk'. Het zal duidelijk worden dat dit laatste niet het geval is wanneer we ongedaan maken wat Hiëronymus had vervalst. Hoewel slechts enkele reformatoren Hiëronymus' bedrog hadden ontdekt en probeerden ongedaan te maken, werden ze al snel tegengehouden omdat het cruciaal was voor het voortbestaan van het religieuze industriële complex dat de kerk was geworden.

Als deze verzen echt over Jezus als het hoofd van de kerk gaan, dan hebben we een ECHT probleem. Kan iemand raden? Nou, raad niet langer...

Met deze verzen gebruikt Paulus wat we tegenwoordig 'vergelijken en contrasteren' noemen, een methode om overeenkomsten en verschillen tussen onderwerpen, ideeën of objecten te onderzoeken. Het blijkt, en dit zal worden bewezen aan de hand van de Schrift in plaats van aan de hand van goedgekeurde vertalingen, dat deze verzen geen verhaal zijn over hoe Jezus het hoofd van de 'kerk' is. Toch hebben theologen tot op de dag van vandaag gelovigen van dit idee overtuigd. Als deze geleerde theologen zo gelijk hebben, dan hebben christenen een probleem.

Sta eens stil bij het volgende: als de 'Kerk' ooit de katholieke kerk was en meer dan 1000 jaar lang 'de enige kerk in de stad' was, dan was Jezus het hoofd ervan. Als hij dat niet was, waar was hij dan meer dan 1000 lange jaren het hoofd van? Volgens algemeen aanvaarde vertalingen vertellen de verzen 23 en 24 ons dat de kerk onderworpen is aan haar hoofd. Deze verzen geven ons geen 'als' of 'maar' en geen uitzonderingsclausules. Als je voor een cent gaat, moet je voor een pond gaan. Dat klinkt voor mij absoluut. Dat zou betekenen dat de katholieke kerk zich onderwierp aan Jezus en dat Jezus zo veel van haar hield dat hij zijn leven voor haar gaf.

Als dat absoluut is, was de Reformatie dan nodig? Want zoals deze verzen aangeven, was en is de kerk onderworpen aan Jezus in eenheid met elkaar, lees dit nog eens: "Daarom, net zoals de kerk onderworpen is aan Christus". Daar heb je het, de kerk is onderworpen aan Jezus. Als dit alles waar is, zoals deze verzen suggereren, dan waren de reformatoren inderdaad ketters, zoals de katholieke kerk zei dat ze waren. De arme kerk deed volledig wat haar hoofd deed,

zo zegt Paulus in Efeziërs 5:23, 24. Lezen we immers in de Schrift: Daarom, net zoals de kerk onderworpen is aan Christus, tot aan de Reformatie die ons de Kerk van Genève, de Lutherse Kerk en de Anglicaanse Kerk heeft gegeven?

Nee, er staat dat de kerk onderworpen is aan Christus. Dat moet dus de katholieke kerk zijn... toch? Dat was precies de kerk waar Ignatius het zaad van had gezaaid en die werd gevoed door Polycarpus, Irenaeus, Origenes, Tertullianus, Eusebius, Hiëronymus en Augustinus en vele anderen tussen en daarna. Daarom was dit de Kerk, de enige Kerk in de stad, en Jezus was het hoofd van de Kerk, zo zegt Paulus... toch?

Maar als dat zo is, dan hebben we nog een ander probleem. Want als de reformatoren gelijk hadden, dan was Jezus een slechte beoordelaar van karakters, omdat hij viel voor de listen van de vaders van de katholieke kerk totdat de reformatoren daarachter kwamen. Als dat zo is, dan wordt het probleem nog erger. Duizend jaar lang zat Jezus opgezadeld met een slechte bruid en het duurde nog eens duizend jaar voordat de reformatoren ten tonele verschenen om te zien wat Jezus niet kon zien, namelijk dat Hij het hoofd was van de verkeerde bruid. Jezus kon tot dan toe niet zien dat Hij in eenheid was met de verkeerde verloofde. Waarom kon Jezus dit niet doorzien? Was het een geval van liefde maakt blind? Was Jezus blind verliefd? Rommelig...

Hoe rommelig? Misschien had Paulus het bij het verkeerde eind door te veel vertrouwen in Jezus te stellen en in zijn brief aan de Efeziërs simpelweg te stellen dat Jezus het hoofd van de kerk was, tenzij hij alleen de kerk van Efeze bedoelde. Dus toen die kerk verdween, was Jezus dan zonder verloofde? Triest. Of toen de door Ignatius geïnspireerde kerk opkwam, redde dat de dag voor Jezus, zodat hij een lange verlovingsperiode met de katholieke kerk kon hebben. Leuk, maar ook weer niet zo leuk, want het duurde nog duizend jaar om te bewijzen dat zij niet zo lief was als Paulus had geschreven.

Paulus had op zijn minst kunnen zeggen dat Jezus het hoofd van de kerk is totdat theologen besluiten Jezus een betere alternatieve verloofde aan te bieden. Omdat Paulus dit niet heeft vermeld, wordt het probleem alleen maar erger, omdat het Nieuwe Testament dan een dubieus evangelie is dat gelovigen verkeerd informeert over Jezus' worsteling met meerdere verloofden. Bovendien kunnen niet alle kerken die zijn ontstaan nadat de eerste kerk het bij het verkeerde eind had, Jezus als hun hoofd hebben? Hoeveel nieuwe potentiële bruiden wil Jezus? Het vers zegt immers niet: "Christus is het hoofd van alle kerken". Moet Jezus dan vlak voor de bruiloft een van hen kiezen als zijn bruid en de rest afwijzen? Of moet Jezus ze allemaal sorry zeggen en kiezen voor de modernere verloofde die wordt aangeboden, namelijk: ALLE gelovigen zijn de ware kerk, dus de ware verloofde ... maar sluit dat dan nog steeds katholieken, oh en Jehova's getuigen en mormonen uit?

Als Efeziërs 5:23, 24 betekent wat de theologen ons vertellen dat het betekent, dan zijn alle bovengenoemde nadelen van toepassing. Het betekent dat Paulus en Jezus het bij het verkeerde eind hadden. Het betekent dat theologen leren dat vogels ook slangen worden genoemd en tegelijkertijd kippen worden genoemd, omdat alle drie eieren leggen en slangen en kippen dus verschillende namen zijn voor vogels.

Waarom heeft niemand de onjuistheid van de bewering dat Jezus het hoofd van de kerk is, opgemerkt? Wel, velen hebben dat wel gedaan, maar ze hebben gewoon niet lang genoeg geleefd om de traditionele mythe te ontcrachten.

De relatie als religieus model waarin Jezus wordt onderwezen als het hoofd van het kerksysteem, is ontleend aan het manifest van Ignatius. Het bijbelse systeem van de bruidegom en de bruid als twee lichaamsgemeenschappen vormde echter een bedreiging hiervoor, omdat het het model van Ignatius als een bedrog ontmaskert. Hoe groot dat bedrog was, zullen we later zien aan de hand van de eigen geschriften van Ignatius. Voor Ignatius en zijn medemystici kon er maar één lichaamsgemeenschap zijn voor Jezus, hun prille, universele kerk. Ze hadden dit besloten en bedachten een christologie die dit zou bevestigen.

Laten we dus eens kijken naar deze gewichtige woorden in Efeziërs, die handelen over deze relatie en gelijkenis met het huwelijk.

De onderstaande versie is een vertaling geïnspireerd door het manifest van Ignatius. De regels van zijn manifest bepaalden dat Ekklesia 'kerk' betekende. Dit inspireerde Hiëronymus en zijn pauselijke vriend Damasus om de Vulgaatbijbel te maken, waarin dat woord 'kerk' hun kerk als spirituele instelling betekende. Op enkele uitzonderingen na namen de reformatoren het concept van spirituele instelling gewoon over en maakten het zich eigen. Die vuistregel komt tot uiting in een van hun bijbelherzieningen, zoals hier te zien is:

“Onderwerpt u aan elkaar in de vreze Gods. Vrouwen, onderwerpt u aan uw eigen mannen, zoals aan de Heer. Want de man is het hoofd van de vrouw, zoals ook Christus het hoofd van de kerk is: en Hij is de redder van het lichaam. Daarom, zoals de kerk zich onderwerpt aan Christus, zo moeten ook de vrouwen zich in alles aan hun eigen mannen onderwerpen. Mannen, hebt uw vrouwen lief, zoals ook Christus de kerk heeft liefgehad en zich voor haar heeft overgegeven, om haar te heiligen en te reinigen door het bad van het water met het woord, opdat hij haar voor zich zou stellen als een glorieuze kerk, zonder vlek of rimpel of iets dergelijks, maar heilig en onberispelijk. Zo moeten ook de mannen hun vrouwen liefhebben als hun eigen lichaam. Wie zijn vrouw liefheeft, heeft zichzelf lief. Want niemand heeft ooit zijn eigen vlees gehaat, maar hij voedt en koestert het, net als de Heer de kerk. Want wij zijn leden van zijn lichaam, van zijn vlees en van zijn beenderen. Om deze reden zal een man zijn vader en moeder verlaten en zich aan zijn vrouw hechten, en zij zullen één vlees zijn. Dit is een groot mysterie, maar ik spreek over Christus en de kerk. Efeziërs 5:21-32.

Spoiler alert: de Griekse tekst zegt niet dat Jezus de kerk liefhad, of dat de kerk aan hem onderworpen is, of dat er een glorieuze kerk is. Een van de eersten die dit voor het establishment verpestte, was Tyndale, die schreef:

"Mannen, heb uw vrouwen lief, zoals Christus de gemeente heeft liefgehad en zich voor haar heeft overgegeven om haar te heiligen en te reinigen door het waterbad in het woord, om voor zichzelf een glorieuze gemeente te vormen, zonder vlek of rimpel of iets dergelijks, maar heilig en onberispelijk..." enzovoort.

Laten we dat in hedendaags Engels vertalen, maar een stap dichterbij de bedoeling van Paulus komen. Laten we het door Hiëronymus geïnspireerde woord 'kerk' niet vervangen door 'gemeente', maar door het door de heilige geest geïnspireerde woord van Paulus, 'ekklesia'.

"Mannen, heb uw vrouwen lief, zoals ook Christus de Ekklesia heeft liefgehad en zich voor haar heeft overgegeven; ... opdat hij haar voor zich zou stellen als een stralende Ekklesia, zonder vlek of rimpel of iets dergelijks, maar heilig en onberispelijk. Zo (dus en daarom)

moeten mannen hun vrouwen liefhebben als hun eigen lichaam. Wie zijn vrouw liefheeft, heeft zichzelf lief." Efeziërs 5:25-28.

Stap nu even af van de traditionele, theologische vooringenomenheid en lees het nog eens met open ogen:

Dit zegt niet dat de Ekklesia de vrouw van Jezus is. Het zegt dat Jezus de Ekklesia liefhad en zijn leven ervoor gaf. Paulus zegt ook niet dat Jezus de kerk liefhad. Hij zegt $X \neq Y$. Hij zegt niet $X = Y$. Men moet geen andere gevoelens toevoegen die niet in de Schrift staan, want dat is in het beste geval het toevoegen van louter meningen aan feiten, en in het slechtste geval woorden in Gods mond leggen.

Wat betreft vergelijken en contrasteren: deze verzen zeggen dat de mate van liefde die een man voor zijn vrouw moet hebben, dezelfde moet zijn als die van Jezus voor zijn lichaam, de Ekklesia. Deze Ekklesia bestond uit lichaamsleden VOORDAT er ooit een kerk werd gesticht. Zoals we zullen zien, bestonden de vroegste leden al vóór Abraham. Dit zijn de uitverkorenen uit een wereldorde die wordt geregeerd door de wetten van de mens, die altijd vleselijke wetten zijn, altijd de wetten van de jungle waarin de alfa-wolf zich een weg naar de top van de roedel bijt. Het is een systeem waarin psychopaten leiders worden.

Hoe kan Jezus deel uitmaken van zo'n systeem? Daarom zei Hij dat Hij niet van deze wereld is. Dat betekent niet dat Hij uit een luchtige sprookjeswereld komt. De wereldorde van alfamannen als heersers is Gods voetbank: "... De HEERE zeide tot mijn Heer: Zit aan Mijn rechterhand, totdat Ik Uw vijanden tot Uw voetbank heb gemaakt." Psalmen 110:1. Jezus citeert dit in Lucas 20:43. Daarna heeft God alle autoriteit aan Zijn Zoon overgedragen vanaf Pinksteren 33 n.Chr. en sindsdien zorgt Hij ervoor dat de psychopaten en hun volgelingen uit hun eigen domheid leren dat de wet van oorzaak en gevolg ABSOLUUT is. Deze zijn absoluut omdat alle wetten in het universum Gods wetten zijn. De wetten van oorzaak en gevolg zijn de basiswet van God voor degenen die deze vleselijke wetten niet in hun leven willen afschaffen. Zij verlengen hun eigen ontberingen door zich niet te onderwerpen aan Gods wetten. Daarom wordt ons gezegd: "Want wie zijn leven wil behouden (leven volgens zijn eigen normen), zal het verliezen; en wie zijn leven (zijn eigen gevoel voor goed en kwaad) omwille van Mij verliest, zal het vinden. Want wat heeft een mens eraan als hij de hele wereld wint (zich boven anderen verheft zonder aan hen te denken), maar zijn eigen leven verliest? Of wat kan een mens in ruil voor zijn leven geven?" Mattheüs 16:25,26 Zolang zij Gods wetten negeren, zullen zij zelf onder hun eigen wetten ten onder gaan.

In Mattheüs 5:35 wordt ons verteld dat de aarde Jezus' voetbank is, ποδών, van voeten. Het concept is om neergeworpen te worden aan zijn voeten. Het gaat om een houding van nederigheid. Wanneer het hart oprecht is, is het een houding van nederige aanbidding, zoals het geval was bij de melaatse (Lucas 17:16) en Maria aan Jezus' voeten (Lucas 10:39) en de vrouw die zijn voeten waste (Lucas 7:38).

Jezus begon te regeren toen God hem de autoriteit daartoe gaf, zijn lichaam aanvaardde dit, de rest niet. De rest leeft volgens hun wereldsysteem en denkt dat als Jezus echt is, Hij ook zal accepteren wat zij doen door degenen die voor Jezus als koning en priester staan, te verslijten. De afgelopen tweeduizend jaar is er een uitputtingsslag geweest waarbij Jezus op zijn beurt degenen verslijt die Hem niet als heerser over de aarde willen accepteren. Hij

verslijt degenen die hun wetten niet willen vervangen door de wetten van God, die zij in plaats daarvan hebben afgeschaft.

Daniel voorspelde dit, waarin zij hopen in plaats daarvan de lichaamsleden van Jezus te verslijten: "En hij (de menselijke groep van bisschoppen) zal grote woorden spreken tegen de Allerhoogste (zoals dat hun systeem de Ekklesia is) en zal het heilige volk (het Lichaam van Christus) van de Allerhoogste uitputten, en denken de tijden en wetten te veranderen (door het begin van de geschiedenis te resetten toen zij deze usurpeerden en hun wetten te onderwijzen, beweerend dat Gods wetten aan het kruis zijn vervallen)): en zij zullen worden overgeleverd aan zijn hand tot een tijd en tijden en de verdeling van de tijd (er is een tijdspanne voor deze uitputtingsoorlog)." Daniël 7:25.

Dit vertelt ons dat Jezus' heerschappij erop gericht is de psychopaten te verslaan die op hun beurt de heilige mensen willen verslaan. Ze denken dat ze zullen winnen, maar dat komt omdat psychopaten een beschadigde geest hebben en geen rede kunnen zien, ze weten niet wanneer ze moeten stoppen. Het is hun psychopathie die hen blind maakt voor de waarheid, uiteindelijk zullen degenen die zij heersen zich keren naar degenen wier juk licht is.

“Neem Mijn (Jezus’) juk op u en leer van Mij, want Ik ben zachtmoedig en nederig van hart, en u zult rust vinden voor uw leven...” Mattheüs 11:30. “Want dit is de liefde van God, dat wij Zijn geboden bewaren. En Zijn geboden zijn niet zwaar...” (1 Johannes 5:3), terwijl de wetten van de mens bedoeld zijn om degenen die door psychopaten worden vertrapt, tot slaaf te maken.

Dat systeem is de wereld (kosmos... heersende orde) waartoe Jezus niet behoort, omdat Hij er oorlog tegen voert, hier IN ZIJN koninkrijk, ja, hier op aarde, en die oorlog zal woeden totdat deze maniakken aan Zijn voeten worden geworpen.

Daarom verklaarde Jezus dat Hij niet van deze wereldorde is, die erop uit is Zijn volgelingen te verzwakken. Zijn wereldorde is juist erop gericht de handelaars in oorlog voor winst te verzwakken. Zijn manier van regeren is met de wet van gerechtigheid van Zijn Vader. Hij is het hoofd 'niet van de wereldorde van de mens' over degenen die ook 'niet van de wereldorde van de mens' zijn. Hij is het hoofdlam dat op de kleine lammetjes is gezet. Hij is de Zoon die op degenen is gezet die in het zoonschap zijn geplaatst en die ZIJN romp en ledematen zijn, en daarom houdt Hij van hen en gaf Hij Zijn leven voor hen.

In de metafoor van Efeziërs 5:21-32 is Jezus NIET een persoon als zodanig die de kerk liefheeft. Het is een metafoor waarbij Jezus, hoewel Hij in werkelijkheid een volwaardig persoon is, slechts een hoofd is dat boven een groep mensen staat die zelf ook een hoofd hebben. Nogmaals, het grote Lam met kleine lammetjes, de grote Zoon met degenen die als zonen zijn aangesteld. Samen vormen zij het volledige lichaam, en zoals we zullen zien, zegt de Bijbel ons dat bruidegoms hun eigen lichaam moeten liefhebben. Dat is wat we in deze metafoor lezen.

Misschien is een andere metafoor ook geschikt. Die van een schip. Er is de kapitein, degene die aan het hoofd van de anderen staat. De anderen waar hij boven staat, zijn geen hoofdloze lichamen, maar elk zijn lichaamsdelen van mannen, allemaal met hun eigen hoofd, maar hun hoofden buigen voor het hoofd van de kapitein. Hij houdt evenveel van zijn eigen leven als van dat van zijn bemanning. Een goede kapitein zal er zelfs voor zorgen dat alle

bemanningsleden in een reddingsboot zitten als het schip zinkt, voordat hij zelf plaatsneemt in een reddingsboot. Hoe moeilijk kan het zijn om dat te begrijpen? Voor theologen lijkt het onmogelijk moeilijk als het gaat om Jezus en zijn lichaam-gezelschap 'bemanning'.

De leden van het Lichaam van Christus zeggen 'amen' tegen Gods wetten, statuten en oordelen, net zoals een goede bemanning 'Aye Aye' zegt tegen de bevelen van hun kapitein. Aye Aye betekent: 'Ik begrijp het bevel en zal het onmiddellijk uitvoeren'. Amen betekent hetzelfde. Daarom is Jezus het hoofd van dit lichaam en houdt Hij van dit gezelschap als van Zijn eigen lichaam, omdat zij dezelfde "inspiratie" (pneuma) hebben, waardoor zij Zijn bevelen begrijpen en deze onmiddellijk zullen uitvoeren.

De Griekse tekst bevestigt wat Tyndale begreep, namelijk dat Efeziërs 5:21-32 niets te maken heeft met de 'kerk'/spirituele instellingen. Het gaat over een groep gelovigen die rechtstreeks onder Jezus staan, zonder tussenpersonen zoals bisschoppen en dergelijke als hoofden van spirituele instellingen. De bemanning van Jezus heeft opzichters om grotere bemanningen te leiden, maar zij zijn zelf ook leden van de bemanning. Net zoals de bemanning van een schip 'Aye Aye' zegt, zo moet ook de vrouw tegen haar man zeggen, en zoals de kapitein van een bemanning zijn leven zou geven voor zijn bemanning, zo moet ook de man dat doen voor zijn vrouw. Dat is de boodschap van Efeziërs 5:21-32 en niets anders.

Dat kleine woordje 'de'

De lezer heeft misschien het onderstreepte woord 'de' in vers 25 opgemerkt. In de meeste vertalingen wordt het weggelaten, maar het staat wel in de Griekse tekst, en daar is een goede reden voor. Daarom heb ik het in de Engelse tekst opgenomen. Het woord 'de' hoeft niet altijd in het Engels te worden geplaatst waar het in het Grieks staat, maar in sommige gevallen moet dat wel, zoals in dit geval. Dus ja, de tekst moet benadrukken: 'de' Christus. 'Christus' is niet de naam van Jezus, maar zijn roeping. Iedereen die geroepen is om als zoon geplaatst te worden, is 'gezalfd', in het Grieks is dit Christos, of Christus. Dus elk klein lam van het lichaam van het Lam is een Christus. Maar er is maar één die DE Christus is. Ieder is dus een christen of iemand die 'gezalfd' is of een christus. Daarom waren er in de tijd van Johannes velen die zichzelf christussen noemden, maar de ware zalving was hun niet geschonken, waardoor zij valse christussen of antichristen waren.

Kortom: kleine lammetjes onder het grote Lam. Kleine christussen onder de grote Christus. In vers 25 is de christus in kwestie DE Christus, het Grote Lam, de Grote Zoon, Jezus. Wanneer het woord 'de' wordt geplaatst, 'DE Christus', dan komt dit overeen met HET Lam, en DE Zoon en DE Bruidegom. Elke term staat voor datgene wat één en hetzelfde is, maar op een andere manier wordt uitgedrukt om andere eigenschappen van de aard van dit lichaam-gezelschap te laten zien. Het is dit lichaam-gezelschap dat niet de kerk is, maar de bruid ZAL HEBBEN. Wat die bruid betreft, kunnen de meeste mensen die zich met een kerk identificeren, wel eens leden van het lichaam zijn die het bruidsgezelschap zullen vormen. Zij zullen 'christussen' zijn of gezalfd om tot DE Christus en Zijn lichaam-gezelschap te behoren.

Wanneer verzuurde doctrines worden verwijderd uit de manier waarop men Efeziërs 5:21-32 moet lezen, dan wordt het duidelijk dat deze verzen niets te maken hebben met een kerk als spirituele instelling. Het belangrijkste doel van deze verzen is om te leren dat de band tussen een man en zijn vrouw zo sterk moet zijn als die tussen een hoofd en zijn romp en ledematen. Dit wordt gedaan aan de hand van het voorbeeld van de Zoon als Hoofd met Zijn lichaam

(lichaam-gezelschap) van degenen die als zonen zijn geplaatst, de Ekklesia genaamd. Dit is dan een gemeente van degenen die zijn uitgeroepen om tot Jezus' systeem van koningen en priesters te behoren. Daarom betekent Ekklesia niet kerk, wat een heel ander systeem is.

Het goede nieuws van liefde in perspectief

De verzen gaan ervan uit dat de lezers begrijpen dat iemands hoofd zijn eigen lichaam liefheeft en het geen kwaad zou willen doen. In dat geval, gezien het feit dat een man zijn eigen lichaam liefheeft in de zin dat hij ervoor zorgt en geen stress heeft die tot zelfbeschadiging leidt, zal hij ook voor zijn vrouw zorgen en haar een goede gezondheid en geen kwaad toewensen. Hij zegt "Ja, ja" tegen Gods wet.

Wat betreft de vrouw in deze huwelijksles, zij moet de man gehoorzamen op dezelfde manier als het lichaam van de man, de romp en de ledematen, het hoofd gehoorzaamt, en dat is heel, heel strikt, waarbij zij "Ja, ja" zegt tegen Gods wet via het hoofd (het gezag) van haar man.

Dit geldt ook andersom. Mannen moeten hun vrouwen liefhebben als hun eigen lichaam.

Door dit te doen, moet hij, net zoals hij de behoeften van zijn eigen lichaam liefheeft, ook de behoeften van een ander lichaam op dezelfde manier liefhebben. Dat andere lichaam bestaat ook uit een hoofd, armen, benen en romp... zijn vrouw. Daarom heeft de bruidegom de bruid. Dit is in de enkelvoudsvorm voor twee groepen mensen, de ene is het Lam en de groep mensen die het Lam volgen en die zijn vrouw moeten liefhebben, die een groep mensen is die de vrouw volgt.

Het draait allemaal om goed huwelijksadvies.

(Rede: Engels woord voor advies of raad.)

Efeziërs 5:21-32 gaat over het geven van goed advies: "Zo moeten mannen hun vrouwen liefhebben als hun eigen lichaam". Jezus is het hoofd dat zijn EIGEN lichaam liefheeft omdat God het aan hem heeft gegeven. God koos deze mensen voor Jezus omdat het hun hartstocht is om te doen wat Jezus doet. Het woord 'liefde' in de Griekse tekst is: agapaw: agape "liefde", het is niet "Eros" liefde van lust en passie. Deze agape liefde is in de sociale en gezonde 'gevende' zin, het sluit aan bij sociale goodwill (genade).

Jezus gaf zichzelf voor DAT gezelschap van mensen dat de Ekklesia wordt genoemd. Die Ekklesia is zijn lichaam-gezelschap. In het verlengde daarvan gaf hij ook zijn leven voor het bruidsgeselschap, omdat hij de verloofde liefheeft als zichzelf, en vervolgens voor het vriendengeselschap, omdat er geen grotere liefde is dan je leven te geven voor een vriend (Johannes 15:13).

In het woordbeeld is Jezus als een hoofd dat op een gehoorzaam lichaam van romp en ledematen zit. De Ekklesia zijn die mensen die geroepen zijn om lichaamsdelen te zijn van Jezus, die als hun hoofd fungeert, en zij fungeren als Zijn lichaam. Dit is één lichaam, en als het om een bruiloft gaat, fungeert het als een bruidegom. Niet Jezus als bruidegom zonder hen, zoals de kerken hebben onderwezen.

Dit als een compleet lichaam trouwt met de andere christenen als een lichaam van mensen, van wie velen zullen worden geroepen uit die kerken die hebben onderwezen dat Gods Zoon

de wetten van Zijn Vader heeft ongedaan gemaakt. Dat maakt hen tot de verloofde en de vrouw op de bruiloft. Dat betekent dat zij niet de Ekklesia zijn, maar degenen die verloofd zijn voor de Ekklesia. De Bruidegom is niet in eenheid met de geestelijke instellingen en de Bruidegom zal ook niet met hen trouwen. Een instelling die leert dat Gods wetten aan het kruis zijn vervallen, is een instelling die leert dat de mens wetten kan maken: dat is afgoderij, het leert wetteloosheid ten opzichte van Gods wet... dat wordt zonde genoemd. Zo'n lichaam heeft ook een hoofd, een hoofdman van de zonde met kleine volkjes van zonde.

Lichaamsgemeenschap nummer vier... de mens van de zonde

Een lichaam dat leert dat Gods wetten aan het kruis zijn vervallen, is een groep mensen die wetteloosheid, afvalligheid en de wetten van de zonde onderwijst, of beter gezegd, zij onderwijzen wetten die Gods wetten, die zonde definiëren, hebben vervangen door hun eigen rechtssysteem. Wanneer een dergelijk rechtssysteem wordt gevolgd, betekent dit dat het waardigheid krijgt, dat wil zeggen dat het wordt aanbeden. Als het niet Gods wetten, statuten en oordelen zijn waaraan waardigheid wordt gegeven, dan is het afgoderij. De Bruidegom zal nooit trouwen met een afgodendienstige lichaamsgemeenschap. Zijn liefde strekt zich niet uit tot afgoderij.

Een menselijke organisatie die dit leert, heeft een leider, hij is de grote Man van de Zonde en onder hem staan zijn kleine mannen van de zonde. De leider is de bisschop der bisschoppen, hij is de Grote Bisschop en onder hem staan de kleine bisschoppen die vervolgens de kudden leiden. De leider is de vader of papa van de kleine bisschoppen. De spirituele instellingen waarin deze 'menselijke gemeenschap' werkt of die zij opricht, vertellen ons dat 'buiten hun instellingen geen redding is en dat hun bisschoppen moeten worden vereerd alsof Jezus nabij is, en bovendien, als een van hun bisschoppen niet aanwezig is, er geen Ekklesia kan zijn. Deze gedachtegang werd uiteengezet in een religieus manifest dat rond 108 n.Chr. werd geschreven en onder zoveel mogelijk gelovigen werd verspreid, met verwoestende gevolgen die leidden tot het allereerste christelijke schisma. Toch is het een schisma waarover niet wordt geschreven, omdat het Lichaam-bedrijf-van-Zonde het verhaal in handen heeft gekregen. Hoe verwoestend dit alles was, zal in deze studie duidelijk worden.

Wat de apostelen betreft, en in tegenstelling tot de bisschoppen van de scheuring, hebben de apostelen nooit gevraagd om vereerd te worden, noch verklaard dat er zonder hen geen Ekklesia kan zijn. Paulus wist dit zelfs zo goed dat hij ons vertelde dat de Ekklesia al lang vóór de bisschoppen, of zelfs vóór de apostelen, bestond (100% bewijs volgt). Afleiding om de schapen te stelen.

Deze menselijke groep van wetteloosheid jegens Gods wet wil graag een dergelijke titel afleiden van zijn spirituele instelling en leert keer op keer dat deze mens van zonde de duivel is. Hij doet dit via zijn vertalingen en het bewijs hiervoor zal worden geleverd. Deze 'mens' gebruikt de eeuwenoude truc van 'afleiding om de goede te zijn'. De Bijbel noemt dit een wolf in schaapskleren. De gemakkelijkste manier om zo'n lichaam van zonde te herkennen, is door er een te vinden die leert dat Gods wetten verdwenen zijn (behalve de tienden natuurlijk), waardoor genade in overvloed kan zijn. Zo'n lichaam is een 'spirituele bende dieven' die de aanstaande bruid van de Bruidegom steelt, zo'n lichaam is een indringer tussen het Lichaam van Christus en de Bruid van Christus.

De band die de Bruidegom met zijn aanstaande bruid aan het opbouwen was, is verstoord door de mystici en de instellingen die zij hebben opgericht. De mystici en afgescheiden bisschoppen ontwikkelden een religieus industrieel complex dat een lichaamsgemeenschap werd, namelijk de Mens der Zonde. Zij hebben zich bemoeid met twee 'geliefden', met deze twee lichaamsgemeenschappen van gelovigen, en zichzelf als tussenpersonen geplaatst. We zouden kunnen zeggen dat zij degenen zijn waarvoor in een huwelijksgelofte wordt gewaarschuwd: "en laat niemand tussen hen komen". Maar sinds het manifest van 108 n.Chr. heeft het Lichaam-bedrijf-van-Zonde zich tussen hen gedrongen. We zullen de details later bestuderen, maar voorlopig moet worden begrepen dat zij van dit lichaam-bedrijf de verloofde hebben gelokt en haar in hun macht hebben gehouden. Als zij hun zin hadden gekregen, zouden zelfs degenen van het zoonschap, de ZEER uitverkorenen, het lichaam-bedrijf van Jezus, door hen worden beïnvloed.

"Want er zullen valse christussen en valse profeten opstaan, en zij zullen grote tekenen en wonderen verrichten, zodat zij, indien mogelijk, zelfs de uitverkorenen zouden misleiden." Mattheüs 24:24.

Laten we verdergaan waar Tyndale was gebleven

Hoofdstuk 3d

De uitverkorenen lieten zich echter niet misleiden door hun christologie en hun verkeerde vertalingen. Daarom heeft Tyndale het woord kerk verwijderd. Als wij hetzelfde doen, wordt het voor de mens van zonde en zijn gezelschap moeilijker om ons te misleiden. Het is geen wonder dat Tyndales versie niet werd bijgewerkt met nieuwe inzichten, maar terzijde werd geschoven voor meer 'religieus correcte' herzieningen die volgden.

Laten we daarom verdergaan waar Tyndale was gebleven, maar met nieuwe inzichten sinds zijn tijd, en het woord 'kerk' uit deze verzen verwijderen en terugzetten wat Paulus schreef: 'Ekklesia - uitgeroepen (van)'. Door dit te doen wordt het nog duidelijker dat Efeziërs 5:22,23 niets te maken heeft met 'geestelijke instellingen' die kerk of kerken worden genoemd, en niets te maken heeft met Jezus die met de kerk is getrouwd.

Efeziërs 5:22,23 Huwelijksrede in meer detail

“Onderwerpt u aan elkaar in de vreze Gods. Vrouwen, onderwerpt u aan uw eigen mannen, als aan de Heer. Want de man is het hoofd van de vrouw, zoals ook Christus het hoofd is van de gemeente, en Hij is de redder van het lichaam. Daarom, zoals de gemeente zich onderwerpt aan Christus, zo moeten ook de vrouwen zich in alles aan hun eigen mannen onderwerpen. Mannen, heb uw vrouwen lief, zoals ook Christus de gemeente heeft liefgehad en Zich voor haar heeft overgegeven.” Efeziërs 5:22,23
Laten we dit eens nader bekijken:

“Onderwerp u aan elkaar in de vreze Gods”.

Noch de man, noch de vrouw mogen onafhankelijk handelen naar hun eigen wil of wet, maar moeten hun eigen regels opgeven en deze vervangen door Gods regels. Zo tonen zij respect voor Christus. Dit is huwelijksadvies voor eenheid onder Christus.

Dan ...

"Vrouwen, wees uw eigen man onderdanig, zoals u aan de Heer onderdanig bent. Want de man is het hoofd van de vrouw..." Paulus spreekt tot gelovigen, dus de gelovige man moet begrijpen dat hij zijn ideeën over de regels die God heeft vastgesteld moet loslaten, waarbij de man niet Gods wetten opgeeft, maar zijn eigen wetten. Hetzelfde geldt voor de vrouw, die ook levensregels van God heeft gekregen om zich eigen te maken. Met de juiste regels beschermt de man zijn vrouw met de zegeningen van Jezus.

"... op dezelfde manier als Christus het hoofd is van de uitverkorenen..." De hechte band wordt vergeleken met de hechte band tussen het hoofd van de bruidegom en het bovenlichaam en de ledematen van de bruidegom. Op dezelfde manier moeten mannen hun vrouwen liefhebben en vrouwen hun mannen. Er is geen enkele aanwijzing dat dit tussen Jezus en de kerk bestaat, alleen slechte vertalingen geven een dergelijke indruk.

"... en hij is de redder van zijn uitverkorenen - Ekklesia ..." Jezus redt de uitverkorenen, zodat hij op een dag degenen kan redden die door het systeem van de mens der zonde zijn verleid. Op dezelfde manier redt de man zichzelf door zich aan God te onderwerpen, waardoor zijn hoofdschap vervolgens zijn vrouw redt terwijl hij de zonden van zijn vrouw bedekt. Het is een reddende commandostructuur: God> Jezus> Echtgenoot> Vrouw > Kinderen.

Volgende favoriete vers van die spirituele instellingen die beweren dat Jezus van hen houdt:

Gecontroleerde vertaling: "Dit is een groot mysterie, maar ik spreek over Christus en de kerk." Efeziërs 5:32

Werkelijke vertaling: "Dit is een groot raadsel: maar ik spreek over zalving en de uitverkorenen."

Nogmaals, dit gaat niet over een of andere mysterieuze band tussen Jezus en de kerk (welke kerk dat ook moge zijn). Het is verkeerd om dit vers uit zijn context te halen, wat bijna elke theoloog doet. Het maakt deel uit van een langere dialoog als huwelijksrede (zie hierboven).

Weinigen begrijpen dat de uitverkorenen gezalfd zijn omdat zij de roeping hebben gehoord om UIT ELK systeem te worden geroepen, zelfs uit spirituele instellingen die hun eigen wegen onderwijzen onder het mom dat zij alles bijbels doen. In Openbaring lezen we over zeven ekklesia-tijdperken die goed begonnen met de vonk van Jezus' nieuwe inzichten, maar telkens doofde het licht omdat ze het zuurdeeg dat niet eerder was verwijderd, toelieten, omdat ze het als een leerstelling en een traditie hadden waardoor het in elk van de zeven tijdperken bleef rijzen. Daarom moest Jezus degenen die oren hebben om te horen, oproepen om Jezus' lichaamsdelen te worden, om zijn Ekklesia te zijn, geroepen uit de kerken van elk tijdperk.

"Wie oren heeft, laat hij horen wat de Geest tegen de kerken zegt". Het is een thema dat meerdere keren wordt herhaald in Openbaring hoofdstukken 2 en 3, dat gewoonlijk volgt op "wie overwint", wat betekent dat hij iemand is die niet valt voor waar de Rest van elk tijdperk voor viel.

Er is meer dan een groot raadsel achter de kerken als het gaat om de wereldlijkheden.

Voor niet-gelovigen is het een raadsel waarom vrouwen zich aan hun mannen moeten onderwerpen. Voor zulke mannen is het een raadsel waarom ze Gods wegen überhaupt moeten begrijpen. Ze kunnen niet zien hoe een man en een vrouw als één vlees worden beschouwd onder één wet voor gerechtigheid. Voor hen is het dwaasheid.

"Het denken dat door het (recht van) het vlees wordt beheerst, is vijandig tegenover God; het onderwerpt zich niet aan Gods wet en kan dat ook niet." Romeinen 8:7.

"Maar de ongelovige verwelkomt niet wat uit Gods inspiratie voortkomt, omdat het voor hem dwaasheid is; hij is niet in staat het te begrijpen, aangezien het door heilige inspiratie wordt onderscheiden." 1 Korintiërs 2:14

Ze kunnen ook niet begrijpen waarom God in hun leven en hun huwelijk aanwezig zou moeten zijn, zolang ze elk hun eigen gang kunnen gaan. Paulus' huwelijksrede is voor hen absurd.

Paulus schreef over het huwelijk en dat het huwelijk voor gelovigen gezalfd is, net zoals de uitgeroepen gemeenschap, de Ekklesia, gezalfd is. Dat is een raadsel voor degenen wier wet luidt: ik, ikzelf, ik.

Er is geen enkele aanwijzing dat een kerk in dit vers trouwt. Dit vers mag ook niet worden opgevat als bewijs dat Jezus met een zogenaamde kerk trouwt. Jezus trouwde niet alleen niet met de 'kerk' in de dialoog, hij trouwde zelfs nooit met de Ekklesia, omdat Jezus een metaforisch hoofd is bovenop een metaforisch torso en ledematen. Dit hele metaforische lichaam is het Lichaam van Christus. Nogmaals, iemands hoofd trouwt niet met iemands romp en ledematen.

Inmiddels zou de lezer moeten begrijpen wat het volgende betekent:

"Want zoals het lichaam één is en vele leden heeft, en alle leden van dat ene lichaam, hoewel ze vele zijn, één lichaam vormen, zo is het ook met Christus." 1 Korintiërs 12:12

Als 'Christus' hier Jezus is, dan vertelt dit ons dat zijn lichaam uit vele leden bestaat, dit heeft geen betrekking op zijn vrouw. Er is ook geen enkele verwijzing naar een huwelijk om het hoofd dit lichaam te geven. Ter herhaling: dit is het lichaam dat de bruid zal hebben, of anders gezegd: "Hij die de bruid heeft, is de bruidegom". Dit vers is een woordbeeld van de bruidegom-lichaam-gemeenschap die de vrouw-lichaam-gemeenschap zal hebben. Wanneer de bruiloft plaatsvindt, zal het Lichaam van Christus de Bruid van Christus hebben.

Nu we Efeziërs 5:22-32 hebben behandeld, zullen er altijd mensen zijn die zeggen: maar hoe zit het dan met...

Er zullen altijd wel een of twee andere verzen worden aangehaald door degenen die mysteries niet kunnen loslaten. Niettemin is het doel van het behandelen van nog een paar voorbeelden om de lezer goed toe te rusten om andere 'spirituele institutionele' argumenten te kunnen weerleggen.

"En Hij heeft alle dingen onder Zijn voeten gelegd en Hem gegeven tot Hoofd boven alle dingen aan de gemeente, Die Zijn lichaam is, de volheid van Hem, Die alles in allen vervult..." Efeziërs 1:22, 23. Inmiddels zou het duidelijk moeten zijn dat het woord 'gemeente' hier slechts een andere vorm van misleiding is. Ook hier kunnen we zien dat Tyndale hier niet in trapt, zoals blijkt uit zijn herwerking:

"en heeft alle dingen onder zijn voeten gelegd en hem boven alle dingen gesteld tot hoofd van de gemeente, die zijn lichaam is en de volheid van hem die alles in allen vervult." Efeziërs 1:22, 23

(Pe is een variant van 'the' en niet van 'ye'. Þ, þ maakt de "th"-klank en is de letter die Thorn (Þ, þ) wordt genoemd en niet meer in het Engels wordt gebruikt. Toen de letter uit gebruik raakte, gebruikten sommige letterzetters ten onrechte de letter 'y').

Het is duidelijk dat deze 'gecontroleerde vertaling' van Efeziërs 1:22, 23 zegt dat de kerk het lichaam van Jezus is, wat in tegenspraak is met wat Johannes de Doper zei, namelijk dat het lichaam van Christus de bruid van Christus heeft (uiteraard na de bruiloft).

We moeten onszelf er opnieuw aan herinneren dat toen Tyndale dit schreef, er 'slechts één kerk in de stad' was, namelijk de katholieke kerk. In zijn tijd waren er nog geen reformatorische kerken. Toen hij het woord 'congregacion' in plaats van 'church' gebruikte, bedoelde hij niet 'kerkgenootschap', want dat zou een congregatie van de katholieke kerk hebben betekend. Tyndale gebruikte het woord 'congregation' als verwijzing naar het 'geroepen lichaam van gelovigen' als een politiek lichaam dat samen zou komen of zich zou verzamelen als een gemeenschap van gelovigen die uit de katholieke kerk waren geroepen om de koers van de natie te veranderen. Dergelijke bijeenkomsten werden beschouwd als opruiing.

Tyndale kende de betekenis van Ekklesia en wist dat het voor hem NIET 'kerk' betekende. Hij wist dat het afkomstig was van het zelfstandig naamwoord ἐκκλητος (ekkletos), dat een persoon of een groep mensen beschrijft die gekozen zijn om te regeren of te oordelen, en dat

zij naar behoren werden samengevat door hun hoofd, Jezus. Zij worden geroepen als koningen en priesters onder Jezus als één volledig lichaam-gezelschap. Dit gezelschap was dus niet de Kerk, anders zou hij het zo vertaald hebben.

In tegenstelling tot de Ekklesia van Jezus worden in de meeste spirituele instellingen alleen die leiders die door de priesters van deze instellingen 'gezegend' zijn, als koningen beschouwd. Wat betreft de kudde, deze is niet gekozen om te regeren of te oordelen in de natie, maar kan hooguit als kerkelijke ambtsdragers heersen. Verder wordt hun gezegd dat ze moeten luisteren naar en gehoorzamen aan de bisschop en degenen die over hen regeren, en zelfs voor hen moeten bidden. Dat betekent dat zij niet de 'ekkletos' zijn die de kern vormt van de betekenis van 'Ekklesia'. Zij zijn niet het Lichaam van Jezus, maar lichaamsleden die onder het hoofd ervan in religieuze instellingen zijn geroepen.

De kuddes moeten de roeping horen om oren te hebben om te horen wat de inspiratie hen ingeeft. Dan zullen zij zich gereedmaken als bruid voor de Bruidegom (lichaamsgemeenschap) voor het huwelijk.

Tyndale leefde niet lang genoeg om meer openbaringen te zien, dus hij pikt de woorden 'dingen' en 'zijn' in deze verzen, die in de gecontroleerde versies voorkomen, niet op. Deze woorden horen niet in dit vers thuis. Laten we dit dus corrigeren, zodat de ware betekenis die Paulus ons wilde laten weten duidelijk wordt:

"En Hij heeft alles onder Zijn voeten gelegd en Hem tot hoofd gemaakt boven alles voor de uitgenodigden, die Zijn lichaam zijn, de volheid van Hem die alles in allen vervult." Efeziërs 1:22, 23

Dit is nu in overeenstemming met de Griekse tekst zoals Paulus die onder heilige inspiratie schreef. Dit geeft nu de ware betekenis weer dat Jezus, nadat Hij was opgestaan, 'alles' onder zijn voeten had gelegd, wat betekent dat het koninkrijk van Hem is om te regeren met de rechterlijke macht die God Hem heeft gegeven. Dit betekent niet dat iedereen in het koninkrijk tegelijkertijd op zijn knieën valt. Jezus nam de wereldorde over, maar dat ging niet zonder slag of stoot. Zoals eerder aangegeven, ging dat gepaard met een uitputtingsslag die Daniël had voorspeld. De mens zet zijn verstand in tegen de waarheid van Jezus. Het is niet Jezus' bedoeling om de tegenstanders volledig uit te roeien, omdat veel tegenstanders behoren tot het volk voor wie hij stierf om te redden. Zij zouden de waarheid op een gemakkelijke manier kunnen leren, maar degenen die dat niet doen, leren het op de harde manier door te worden gedorst/geslagen of verpletterd. Hoe dan ook, hun verstand zal de dragers van Gods waarheid niet kunnen verslaan.

Alle groei verloopt in de juiste volgorde, volgens de lessen van de eerste, tweede en derde oogst. De eersten die geoogst worden, worden als zonen geplaatst. Pas wanneer dat lichaam compleet is, kan de rest geïnspireerd worden. Daarom staat in het vers dat God Jezus tot hoofd heeft gemaakt over allen die geroepen zijn, die zijn lichaam vormen, het hoofd over allen die geroepen zijn, dat is zijn lichaam. Dat lichaam bestaat uit de leden die het Lichaam van Christus zijn, niet de Bruid van Christus. Er wordt ook geen melding gemaakt van een bruiloft, noch wordt er in deze verzen melding gemaakt van enige kerk, behalve in de vervalste vertalingen.

Om niet achter te blijven, zullen de theologen ongetwijfeld nog een paar favoriete verzen aanhalen. Daarmee zetten ze de roef voort die is begonnen door de koninkrijksdieven die al sinds ongeveer 50 n.Chr. bezig waren. Hier is er een waar ze graag naar verwijzen om de scheuring te rechtvaardigen die volgde op het manifest van 108 n.Chr. Het staat in Kolossenzen 1:18 en dit is hun gecontroleerde versie... en wij trappen daar niet meer in:

"En hij is het hoofd van het lichaam, de kerk: hij is het begin, de eerstgeborene uit de doden, opdat hij in alle dingen de eerste zou zijn." Deze gecontroleerde versie komt uit met zijn gecontroleerde verhaal dat de kudde heeft misleid om te geloven dat Jezus het hoofd van de kerk is, die wordt beschreven als Zijn lichaam.

Nu Tyndales eerlijke her-verwerking:

"En hij is het hoofd van het lichaam, dat wil zeggen de gemeente: hij is het begin en de eerstgeborene uit de doden, opdat hij in alle dingen de voorrang zou hebben."

Nogmaals, maar met een directere vertaling uit de Griekse tekst:

"En hij, hij is het hoofd van het lichaam van de uitverkorenen, die hij als eerste geboren is uit de doden, opdat hij alles zou worden, hij die de eerste is."

Nu gladgestreken:

"En hij is het hoofd van het lichaam, de uitverkorenen, hij die het begin is, de eerstgeborene uit de doden; opdat hij van hen allen de eerste (die opstaat) moge zijn." Kolossenzen 1:18

Werkelijke betekenis: Dit betekent dat Jezus de eerste is die uit zijn lichaam is opgewekt. Hij is het hoofd van dat lichaam, dat bestaat uit de uitverkorenen, degenen die als zonen zullen worden geplaatst. Jezus is de eerstgeboren Zoon of opgewekt uit de doden, de rest van zijn lichaamsleden zullen als zonen worden geplaatst. Wanneer de laatste is geplaatst, zal het hele lichaam worden opgewekt. De 'Grote' Christus (Jezus als hoofd) zal worden aangepast aan de romp en ledematen van kleine christussen. Elk lid van de Ekklesia moet geboren worden voordat het lichaam volmaakt of compleet of geheel kan worden. "...opdat zij zonder ons niet volmaakt zouden worden..." Hebreeën 11:40 Het woord 'volmaakt' is vertaald uit τελειωθωσιν, wat nauwkeuriger betekent: "opdat zij volledig voltooid zouden worden".

Dus nee, Jezus is niet het hoofd van de kerk, en het is ook niet Zijn lichaam.

Maar hoe zit het dan met Saul, die de kerk vervolgde?

"Want gij hebt gehoord van mijn vroegere levenswandel in het joodse geloof, hoe ik de "kerk" van God bovenmatig vervolgde en verwoestte..." Galaten 1:13

"Wat Saul betreft, hij richtte de kerk te gronde door van huis tot huis te gaan, mannen en vrouwen weg te slepen en hen in de gevangenis te werpen". Handelingen 8:3

Leuke weetjes: Er was een 'kerk' ten tijde van Saul, die rond 150 v.Chr. in Judea werd opgericht. Ja, 150 jaar vóór de geboorte van Jezus. Het was een staatskerk die werd opgericht tijdens de onafhankelijkheid van Judea, slechts enkele jaren na de opstand van de

Makkabeeën tegen de Griekse overheersing. Ze functioneerde samen met de toen net onafhankelijke staat Judea en bepaalde het beleid van de staat. Het was de officiële godsdienst van de staat. Die kerk 'deed de dienst uit' gedurende ongeveer 154 tot 156 jaar toen Saul werd geboren. Saul werd onderwezen in de theologie van die kerk door rabbi Gamaliël en kreeg de bijnaam 'de glorie van de wet', omdat hij werd opgeleid tot farizeeër van die staatsgodsdienst. We hebben de neiging om de gebedshuizen in Judea geen 'kerken' te noemen. In plaats daarvan noemen we ze traditioneel 'e synagogen', maar zoals we zullen zien, betekenen deze termen hetzelfde. Daarom was het staatssynagogesysteem van Judea een staatskerksysteem. Toen Saul werd geroepen om uit dat systeem te stappen, werd hij een typisch Ekklesia-lid. De gemeenschappen die door de apostelen werden gekoesterd, waren van een totaal andere aard en waren daarom geen kerken. Alle leden werden uit bestaande spirituele instellingen geroepen. De leden van de allereerste van dergelijke gemeenschappen werden uit de bestaande staatskerk van Judea geroepen, waardoor zij typische Ekklesia-leden werden. Deze gemeenschappen waren Ekklesia, geen kerk (later wordt 100% bewezen waarom de kerk geen Ekklesia is, noch in functie, structuur of roeping).

Met deze 'leuke' feiten in het achterhoofd, zou het duidelijk moeten zijn dat Saul de kerk niet verwoestte omdat hij voor de kerk werkte, de staatskerk van Judea. Het was namens deze kerk dat Paulus ravage aanrichtte. Hij verwoestte de gemeenschappen van degenen die uit de kerk waren geroepen. Hij richtte ravage aan onder degenen die illegale gemeenschappen hielden, op dezelfde manier als de katholieke kerk dat deed tijdens haar invallen bij degenen die uit haar waren geroepen. De gemeenschappen die de apostelen koesterden, werden door de staatskerk van Judea als opruiend beschouwd en dus illegaal, en daarom werden ze verwoest en werden hun leden als staatsvijanden geëxecuteerd.

Toen Saul Paulus werd, stopte hij met het verwoesten van de Ekklesia, omdat hij zelf lid was van de Ekklesia, en om deze reden werd hij vervolgens vervolgd.

Rond 108 of 110 na Christus schreef Ignatius zeven brieven die de staatskerk van Rome graag 'epistels' noemt. Deze brieven waren in wezen een manifest waarin hij de regels uiteenzette voor het opzetten van een door hem bedacht kerkelijk systeem, de universele kerk of katholieke kerk met een hiërarchische structuur. "De benaming 'katholieke kerk', bedacht door Ignatius, weerspiegelde meer een aspiratie dan de werkelijkheid. Het markeerde de eerste stappen naar de vorming van wat wetenschappers vandaag de dag de 'katholieke kerk' zouden noemen..." Paula Fredriksen, historicus van oude mediterrane religies.

Die vroege gelovigen, die voor de regels van het manifest vielen, verlieten de gemeenschappen die oorspronkelijk door de apostelen waren opgericht. Voor hen misten deze gemeenschappen de hiërarchische structuur die ze in de staatskerk van Judea hadden gezien. Wat Ignatius had voorgeschreven, sprak hen daarom aan, omdat het een structuur bood die ze begrepen en die tegelijkertijd volledig in het teken stond van Jezus. Voor hen was het een win-winsituatie. Zoals we zullen zien, vielen niet alle gelovigen hiervoor, waardoor Ignatius voor opschudding zorgde onder de gelovigen.

De allereerste christelijke scheuring

Degenen die het manifest van Ignatius volgden, zagen dat het de last van het besturen van de samenleving op de schouders van de bisschoppen binnen een hiërarchische structuur legde. Deze christenen ruilden hun roeping om koningen en priesters te zijn onder Jezus, de

'hoofdkoning en priester', in voor de bisschoppen om deze rol te vervullen. Daarbij realiseerden ze zich niet dat ze hun roeping om BUITEN te zijn, inruilden voor een roeping om BINNEN een nieuw hiërarchisch systeem te zijn. Dit betekende dat ze de bisschoppen moesten aanbidden alsof Jezus aanwezig was. Voor deze schapen leek het gemakkelijker als het om verantwoordelijkheden ging, omdat de bisschoppen voor hun redding konden zorgen zolang ze de bisschoppen als Jezus voor zich zagen. Op dat moment kreeg het woord Ekklesia voor het eerst een tweede betekenis, niet als geroepen UIT instellingen, maar als geroepen IN geïnstitutionaliseerde kerken. Toen Jerome een paar honderd jaar later het Griekse woord Ekklesia latiniseerde tot Ecclesia, was het de bedoeling om het te laten verwijzen naar de Roomse Kerk, de Katholieke Kerk.

Deze secundaire betekenis die Ignatius eraan gaf, was NOOIT de bedoeling van de schrijvers van de Schrift. Daarom is het juist om te zeggen dat Ekklesia, in de bedoelde betekenis, nooit 'kerk' kan betekenen.

Wat Ignatius dus had gezaaid, was het zaadje voor het allereerste christelijke schisma tussen zijn 'binnengeroepen' en de 'buitengeroepen' apostelen.

Aangezien de oorspronkelijke bedoeling achter de betekenis van het woord Ekklesia nooit 'kerk' was, zou dit ons moeten doen beseffen dat elke vertaler die het woord 'kerk' in zijn herwerking van de Schrift gebruikt, een van de volgende dingen is: hij is slordig, of hij is ongeschoold, of erger nog, hij is een ingehuurde handlanger. Sorry, maar welke andere redenering is er mogelijk?

Spoiler alert: Als we dit weten, was de enige kerk 'in de stad' ten tijde van Paulus die in Judea, hoewel die niet christelijk was. De enige kerken 'in de stad' die christelijk werden genoemd, begonnen zich pas te ontwikkelen na het manifest van Ignatius. Daarom waren alle christelijke gemeenschappen tussen 33 n.Chr. en ongeveer 110 n.Chr. geen kerken. Dit waren gemeenschappen van strikt de 'uitverkorenen', vandaar Ekklesia.

Nog een spoiler alert: Als je de basisfeiten begrijpt, zou het duidelijk moeten zijn dat Paulus NOOIT een kerk heeft verwoest. Hij heeft de staatskerk van Judea niet verwoest en hij heeft ook geen ravage aangericht in de kerken die na 110 n. Chr. waren opgericht. Paulus' vervolging eindigde enige tijd na de steniging van Stefanus, wat betekent dat zijn bekering ergens tussen 34 en 36 n. Chr. plaatsvond, toen Jezus hem aansprak. Het was onmogelijk dat hij toen ook maar enige kerk kon verwoesten. In plaats daarvan veroorzaakte hij in de paar jaar vóór zijn bekering chaos onder degenen die uit de gemeenschappen waren geroepen.

Paulus wilde deze gemeenschappen verwoesten voordat ze iets groters konden worden. Hij sleepte gelovigen uit hun huizen waar de uitgeroepen gemeenschap bijeenkwam. Begreep Tyndale dat allemaal? Misschien wel, misschien niet, maar zo vertaalde hij Galaten 1:13

"Want gij hebt gehoord van mijn vroegere levenswijze in de joodse traditie, hoe ik de gemeente van God bovenmatig vervolgde en haar verwoestte..."

"Ik heb de gemeente van God vervolgd" zou ook kunnen worden gelezen als:

"Ik (Paulus) heb de Gemeenschap van God vervolgd"... of: "Ik (Paulus) heb de Uitverkorenen van God vervolgd"... of: "Ik (Paulus) heb de Ekklesia van God vervolgd".

Laten we nu eens kijken naar een traditionele, slordige vertaling van Handelingen 8:3

"Wat Saul betreft, hij richtte de kerk te gronde door van huis tot huis te gaan, mannen en vrouwen weg te slepen en hen in de gevangenis te werpen". Handelingen 8:3

Laten we nu eens kijken naar een meer historisch getrouwe her-verwerking:

"Maar Saul begon de uitgeroepen te verwoesten, ging van huis tot huis, sleepte mannen en vrouwen weg en gooide hen in de gevangenis".

Paulus vervolgde dus niet de kerk, maar degenen die uit de staatskerk van Judea waren geroepen, omdat hun gemeenschap als opruiend werd beschouwd. Degenen die daar niet meer bij hoorden, behoorden niet langer tot de joodse religie, net zoals degenen die de katholieke kerk verlieten niet langer tot de katholieke religie behoorden. Degenen die uit de staatskerk van Judea waren geroepen, deden dat omdat ze geroepen waren om onmiddellijk Jezus te dienen, en om die reden werden ze vervolgd.

Hetzelfde gebeurde honderden jaren later, niet alleen toen gelovigen de katholieke kerk verlieten, maar ook weer duizend jaar later voor degenen die weigerden naar de kerk van Calvijn in Genève te gaan (ja, hij vervolgde degenen die vertrokken, details volgen later), en opnieuw voor de Ieren die de Church of England weigerden en systematisch werden vervolgd en zelfs uitgehongerd, enzovoort, enzovoort. Deze 'spirituele instellingen' hebben mensen nodig die 'binnengehaald' worden in hun systemen, het laatste wat ze willen is dat hun kudde wordt weggeroepen en met hun voeten stemt.

Saul vervolgde dus niet een kerk, maar eerder degenen die de kerk van Judea verlieten, die werden weggeroepen en thuis gemeenschap hadden met één INSPIRATIE als de Ek (uit) klesia (de geroepen). Zeggen dat Paulus de kerk heeft verwoest is een mythe, en die is ontkracht.

Volgende mythe op de hakblok.

Er zijn slechts drie andere verzen die kunnen worden opgevat als zou Jezus een bruidegom zijn, een op zichzelf staande entiteit, zonder een lichaam als romp en ledematen.

Deze verzen zijn te vinden in Mattheüs 9:15, Marcus 2:19 en Lucas 5:34. In alle drie de gevallen gaat het echter in feite om hetzelfde vers, maar dan verteld op drie verschillende manieren door drie getuigen. Deze kunnen losjes worden opgevat als zou Jezus een op zichzelf staande bruidegom zijn zonder een bruidegom-lichaam waarvoor de spirituele instellingen aanspraak zouden kunnen maken, waardoor Jezus op een dag hun bruidegom zou kunnen worden... losjes... heel losjes... want om dit te geloven is wel een beetje liberale theologie nodig om tot een dergelijke conclusie te komen.

Als zodanig hoeven we niet elke getuige apart te nemen, maar de lezer is welkom om dat te doen. Laten we voor dit doel de getuige uit Marcus nemen:

"En de discipelen van Johannes (de Doper) en van de Farizeeën waren aan het vasten: en het volk kwam en zei tegen hem (Jezus): Waarom vasten de discipelen van Johannes en van de Farizeeën, maar uw discipelen vasten niet? En Jezus zei tegen hen: Kunnen de bruidsjonkers

vasten terwijl de bruidegom bij hen is? Zolang zij de bruidegom bij zich hebben, kunnen zij niet vasten." Marcus 2:18-20

Dit is dan het bewijs dat theologen in hun spirituele arsenaal hebben om te bewijzen dat Jezus een bruidegom is die op een dag met hun kerk zal trouwen.

Vertalingen variëren tussen "de bruidskamer", "de huwelijkskamers" en zelfs "de bruiloftsgasten (van) de bruidegom". Waarom zijn de betekenissen zo uiteenlopend? Is dat omdat elke vertaler een extra 'heilige geest-inzicht' heeft, of verbergen ze iets om hun christologie hoog te houden? Als ze eerlijk zouden zijn, zou elke vertaling op dit punt toch dezelfde bewoordingen moeten hebben? Hoe moeilijk kan dat zijn?

Hoe gemakkelijk kan het zijn? Nou, zo gemakkelijk: de Griekse tekst heeft "de zonen van de bruidskamers".

De Griekse tekst heeft niets gemeen met de meeste 'goedgekeurde' vertalingen, het is alsof er opzettelijk verkeerd is vertaald. Dit riekt naar dezelfde truc die we eerder zagen in de Geneva Bible, waar 'het plaatsen van zonen' gewoon terzijde werd geschoven voor het woord 'adoptie'. Sorry, maar ik zie dat niet als een heilig, op maat gemaakt inzicht. Opnieuw zien we dat vertalers een probleem hebben met het woord 'zonen'. Misschien is dat omdat ze niet willen dat de schapen deze drie verzen in verband brengen met 'de plaatsing van zonen', omdat dit zou betekenen dat deze 'zonen' lichaamsdelen zijn van DE Zoon. Dit zou betekenen dat ze onder DE Zoon staan als één lichaam van de ware Ekklesia, in tegenstelling tot de opgeroepen spirituele instellingen van de Ecclesia.

De Griekse tekst bevat het woord: νυμφωνος, dat in de meeste vertalingen wordt weergegeven met termen als 'bruidskamer' of 'bruidskamer'.

In νυμφωνος zit het zelfstandig naamwoord νυμφων (numphon), wat bruidskamer of bruidskamer betekent; dit is een aangewezen kamer in het huis waar het huwelijk wordt voltrokken.

Dit woord komt voor in de uitdrukking "zonen van de numphon", vandaar "de zonen van de bruidskamers", wat verwijst naar de helpers van de bruidegom. Het woord 'zonen' is zeer specifiek en kan niet worden veralgemeend tot kinderen of bruiloftsgasten. In het Grieks kunnen zonen een bredere betekenis hebben, maar alleen in zoverre dat het gaat om een groep nakomelingen over meerdere generaties, zoals de zonen van Abraham, op dezelfde manier als Jezus de zoon van David is, en om degenen in de aangewezen vorm, of vertegenwoordiging van zonen. Jezus verwijst naar zijn discipelen als zijn "zonen van de numphon" omdat het gaat om degenen aan wie het zoonschap is gegeven. Het Griekse woord voor zoon is υιος (huios) of υιοι, wat 'zonen' betekent. Dit is dus weer een verwijzing naar de Ekklesia, de leden van het lichaam als zonen van het hoofd, DE Zoon, samen vormen zij één Lichaam-gemeenschap als de Bruidegom, niet als de bruid. Als de kerk zichzelf ziet als de bruid van Christus, dan kunnen zij niet beide zijn en tegelijkertijd het Lichaam van Christus zijn. Daarom gaat 'zonen' hier over 'zoonschap' en is het oneerlijk om het anders te vertalen.

Wycliffe's vertaling van Mattheüs 9:14,15 is het lezen waard. De setting: de leerlingen van Johannes de Doper vroegen waarom de discipelen van Jezus niet vastten op de momenten dat zij dat deden.

"Toen kwamen de discipelen van Johannes naar hem toe en zeiden: Waarom vasten wij en de Farizeeën vaak, maar vasten uw discipelen niet?" En Jezus zei tegen hen: Kunnen de zonen van de bruid treuren zolang de bruid bij hen is? Maar er zullen dagen komen dat de bruid van hen zal worden weggenomen, en dan zullen zij vasten.

"Toen kwamen de discipelen van Johannes naar hem toe en zeiden: 'Waarom vasten wij en de Farizeeën vaak, maar vasten uw discipelen niet? En Jezus zei tegen hen: 'Kunnen de zonen van de bruidegom treuren, zolang de bruidegom bij hen is? Maar er zullen dagen komen dat de bruidegom van hen zal worden weggenomen, en dan zullen zij vasten.

In Tyndales herwerking hebben we het woord "bruidegom" (Brydgrome) in plaats van "bruidegom", wat dichterbij de Griekse tekst νυμφίος (numphios) ligt, wat bruidegom betekent.

Dus nog een keer, maar nu met 'bruidegom' in plaats van 'echtgenoot'

"Toen kwamen de discipelen van Johannes de Doper naar Jezus toe en zeiden: "Waarom vasten wij en de Farizeeën vaak, maar vasten uw discipelen niet? En Jezus zei tegen hen: "Kunnen de zonen van de bruidegom rouwen, zolang de bruidegom bij hen is? Maar er zullen dagen komen dat de bruidegom van hen zal worden weggenomen, en dan zullen zij vasten."

Nu in gewoon Engels:

“En de discipelen van Johannes (de Doper) en van de Farizeeën waren aan het vasten: en het volk kwam en zei tegen hem (Jezus): Waarom vasten de discipelen van Johannes en van de Farizeeën, maar vasten uw discipelen niet? En Jezus zei tegen hen: Kunnen de zonen van de bruidegom vasten, terwijl de bruidegom bij hen is? Zolang zij de bruidegom bij zich hebben, kunnen zij niet vasten.” Marcus 2:18-20.

De timing is belangrijk, dit is vóór de kruisiging. Waarom zouden degenen die als zonen zijn geplaatst rouwen wanneer zij samen zijn met DE Zoon? Jezus maakt een heel nuchter punt: degenen die als zonen zijn geplaatst, zijn Zijn Ekklesia, zij zijn het bruidegomslichaam, en degenen die op dat moment in leven zijn en tot zijn lichaam behoren, zijn daar bij hem, dus ja, waarom zouden zij rouwen?

Daarom gaan deze verzen niet over Jezus als een op zichzelf staande bruidegom, maar over het hoofd van de bruidegom die op dat moment wordt bijgestaan door zijn daadwerkelijke LEVENDE lichaamsleden. Dit gaat over de leden van het lichaam die verkrijgen wat ze hadden gehoopt en volgens de Schrift waren dit daadwerkelijke Israëlieten.

"Wat dan? Israël heeft niet verkregen wat het zocht, maar de uitverkorenen hebben het verkregen, en de rest is verblind" Romeinen 11:7 Het is vermeldenswaard dat "... maar de uitverkorenen" soms wordt vertaald als: "slechts een paar uitverkorenen van het volk Israël ..."

Deze apostelen waren de eerste Israëlieten van het Ekklesia-lichaam die, terwijl ze nog leefden, getuige zouden zijn van wat alle andere overgebleven Israëlieten vóór hen hadden gehoopt, helemaal teruggaand tot Abraham. Ze hoopten op de plaatsing van het zoonschap als

de romp en ledematen van het HOOFD, DE Zoon. Ze hoopten dat lichaam te zijn dat VERBONDEN zou zijn met de bruidskamer door verbonden te zijn met hun Hoofd, Jezus.

Romeinen 11:7 vertelt ons dat er in elk tijdperk overgebleven Israëlieten leefden, en dat zij werden beschouwd als de εκκλησία (ekkletos), een groep mensen die was uitverkoren om te regeren of te oordelen. Zij werden door hun hoofd (Jezus) aangesteld als koningen en priesters onder zijn leiderschap, om als zonen te worden geplaatst, waardoor zij de Ekklesia werden. De effectiviteit hiervan kon alleen plaatsvinden na Jezus' opstanding met het Nieuwe Verbond, waardoor zij zonen van de opstanding werden.

Pinksteren 33 n.Chr. was het beloofde moment waarop alle overgebleven, uitgeroepen Israëlieten meer dan gerechtvaardigd werden, zij werden vanaf dat moment geheiligd (gewijd) in het lichaam van de Bruidegom. Dit waren degenen die Hem ontvingen om zonen van God te worden, omdat zij geloofden in Jezus' AUTORITEIT.

"Maar allen die Hem hebben aangenomen, hebben de macht gekregen om kinderen van God te worden, namelijk zij die in Zijn naam (autoriteit) geloven." Johannes 1:13 Dit betekent niet iedereen, maar allen die op de hoogte waren van deze belofte zoals beschreven in Romeinen 11:7. Het betekent alle uitverkorenen, met als beperkende factor de zonen van God, dat wil zeggen de leden van het lichaam van de Bruidegom. Nogmaals, dit betekent niet dat de rest, die verblind was, buiten de boot valt. Hun ogen gaan open wanneer de indringer wordt verwijderd.

Bijna alle theologen verdraaien dit om te zeggen dat alle gelovigen zonen van God zijn als ze Jezus in hun hart toelaten. Dat is het verdraaien van de boodschap om gelovigen IN hun spirituele instellingen te roepen. Door dit te doen zijn ze als de MAN-van-Zonde-groep die tussen twee christelijke lichaamsgroepen komt om de schapen te stelen. Ze doen een transgender, proto-woke werk aan het woord 'zonen'.

De ware roeping gaat over het zoonschap voor de leden van het lichaam van DE Zoon om een bruidegom-gezelschap-lichaam te worden. De vrouw is een totaal apart gezelschap van gelovigen die alleen onder dit hoofdschap zullen worden verenigd wanneer de bruiloft plaatsvindt.

Het gaat hier om het vormen van een volledig Ekklesia-lichaam van gelovigen die geen Ekklesia-christenen als vrouw in het huwelijk zullen heiligen, waardoor zij tot de Ekklesia zal behoren.

Theologen spiritualiseren (dat wil zeggen: mystificeren) de boodschap met behulp van verzen als:

"Die niet uit bloed, noch uit de wil van het vlees, noch uit de wil van de man, maar uit God geboren zijn." Johannes 1:13

Met een flinke dosis liberale theologie geven ze hun eigen draai aan dit vers, wat meestal betekent dat Jezus niet langer geïnteresseerd is in genetische afstamming, simpelweg omdat het vers zegt: "niet uit bloed geboren". Is dit waar, is dit moeilijk te begrijpen? Nee. Het enige wat ze hoeven te doen is... eerlijk zijn. Hoe kunnen we hun eerlijkheid achterhalen? Makkelijk, God heeft ons de Griekse tekst nagelaten om naar te verwijzen.

Waar de vertalers het woord 'geboren' in dit vers hebben geplaatst, staat in de Griekse tekst het woord "ἐγεννηθῆσαν", wat "zij werden verwekt/geboren" betekent. Het werkwoord γεννάω (gennao) betekent zowel verwekken, baren als geboren worden. Dus wat is het nu, geboren of verwekt? Welnu, God heeft ons ook de pneuma (geest) van onderscheiding gegeven. Laten we die dus gebruiken.

De context in vers 12 gaat over gelovigen die de kracht ontvangen om zonen van God te worden. Waren zij dood of levend? Dat is eenvoudig: zij waren levend. Degenen die dit ontvingen, hadden al biologisch leven, dus het woord γεννάω (gennao) had niet vertaald moeten worden met geboren, maar met verwekt. Simpel. Het heeft te maken met het concept dat zo verkeerd wordt genoemd: 'wedergeboren'. Begrijpelijk natuurlijk, want dit gaat ook over het zijn van de 'nieuwe mens' in Christus. Dit is een nieuwheid die niet voortkomt uit 'de wil van het vlees', die verband houdt met 'het bloed'. Wedergeboren worden komt voort uit heilige inspiratie, waarbij men de wet van het vlees moet uitademen. Als men dit eenmaal doet, moet men de wil van God inademen. Die 'wil' is wat hen 'geheiligd' (gezuiverd) en van bovenaf verwekt maakt. Dit zijn Ekklesia-types.

Wanneer de laatste uitverkorene, de overblijfsel, klaar is voor heiliging, dan is het Lichaam van Christus een geheel lichaam. Dan zal het hele lichaam worden opgewekt als het rechtmatige politieke lichaam om te regeren als de regering van gerechtigheid. De grafsteen of hoeksteen is al opgewekt, wanneer het lichaam-gezelschap opgewekt wordt dan zullen zij weer bij hun hoofd zijn, maar dan zullen alle lichaamsleden van Abraham tot nu toe, en niemand zal dan rouwen. Dan is de Bruidegom gereed en zijn bruidsgezelschap ook.

Met dit laatste punt lopen we echter op de zaken vooruit, maar laten we dit thema afronden... Wanneer de rest van de gelovigen (die beïnvloed waren door het door Ignatius geïnspireerde manifest, de theologen) van hen bevrijd zijn, zullen zij leren hoe Gods gerechtigheid in de 'echte wereld' werkt. Dan zullen zij klaar zijn voor de bruiloft... "Hij die de bruid heeft, is de bruidegom..." Johannes 3:29.

Het daadwerkelijke tijdstip van de bruiloft wordt gegeven in Openbaring 22, wanneer de bruid van Christus bevrijd is van het religieuze industriële complex. Pas wanneer het systeem dat in de Schrift Mystery Babylon wordt genoemd, valt, vindt de bruiloft plaats. "Kom hier, ik zal u de bruid, de vrouw van het Lam, laten zien".

De discipelen van Jezus waren bij hem, zij en de rest van de overgebleven Israëlieten die geroepen waren en worden, zijn degenen die de bruiloft zullen bijwonen wanneer die plaatsvindt, omdat zij de romp en ledematen zijn van het Lichaam van Christus, DE Bruidegom. Dat vindt plaats waar de ceremonie wordt gehouden (bruiloftszaal). Dit alles verwijst naar de bruiloft in Openbaring 22.

Conclusie: Deze drie verzen die over één gebeurtenis gaan, suggereren op geen enkele manier dat Jezus een op zichzelf staande bruidegom is die met de kerk trouwt. Het hele idee is slechts dat, een idee dat is bedacht door de mystici en bisschoppen van het schisma om het Koninkrijk over te nemen en het op hun manier te regeren. Het is een mythe en die is ontkracht.

We moeten dus een paar dingen op een rijtje zetten:

Er is geen huwelijk tussen een hoofd en zijn romp en ledematen. Laten we een willekeurige naam kiezen, laten we zeggen Billy. Billy's hoofd trouwt niet met zijn lichaam en ledematen. Het hele idee is volkomen belachelijk.

Jezus trouwt niet met de kerk.

Jezus is geen op zichzelf staande bruidegom.

Jezus is het hoofd van zijn lichaam-gemeenschap en als volledig lichaam is DIT de bruidegom.

Er is tot op heden nog geen bruiloft geweest.

De bruiloft zal niet ergens daarboven plaatsvinden, maar op aarde.

De bruiloft zal plaatsvinden tussen de bruidegom-lichaamsgemeenschap en de bruid-lichaamsgemeenschap.

Er is een indringer-lichaam-gemeenschap die het verstrijken van Gods wetten bevordert.

Deze lichaam-gemeenschap noemt zichzelf christelijk en heeft zich in de vertalingen ingevoegd met het woord 'kerk' om de Ekklesia opzij te duwen en de schapen-bruid van de Ekklesia te stelen.

De indringer is een slechte minnaar die loyaliteit aan hem eist, anders is er geen redding.

Dit is een wolf-lichaamsgemeenschap gekleed in kleding die de schapen zien als vacht, Maar ondanks hun inspanningen zal de bruidegom-lichaamsgemeenschap zich niet laten misleiden, en de bruidegom zal de aanstaande bruid blijven het hof maken omdat hij van haar houdt en hij zal haar wegwinen van de indringer.

DAN, wanneer 'zij' de wolven ziet voor wat ze zijn, zal Jezus met zijn volledige gezelschap haar op een dag tot zijn bruid nemen.

De vriendengroep is de getuigen-groep (Johannes 3:29) die "zal staan en luisteren en juichen wanneer de bruidegom spreekt". En dit is wat hij zal zeggen: "Ik zal je voor altijd met Mij verloven; Ik zal je verloven in gerechtigheid en rechtvaardigheid, in liefdevolle goedheid en tederheid. En Ik zal je verloven in trouw, en je zult de Heer kennen..." (Hosea 2:19, 20).

Ja, dan zullen ze nog lang en gelukkig leven.

En toch is dat niet het hele verhaal. Het tweede deel van deze boek volgt...